

2009. ÁPRILIS 2., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.00-kor megnyitják.)

2. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. Az EU-Belarusz párbeszéd félévi értékelése (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

4. Európa lelkiismerete és a totalitarianizmus (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

5. A kultúra szerepe az európai régiók fejlődésében (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

6. Közösségi ökocímkerendszer - A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvétele (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az alábbi jelentések együttes vitája:

– a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében Salvatore Tatarella jelentése a közösségi ökocímkerendszerről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0401 - C6-0279/2008 - 2008/0152(COD)), és

– a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében Linda McAvan jelentése a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0402 - C6-0278/2008 - 2008/0154(COD)).

Salvatore Tatarella, előadó. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Azzal kezdeném, hogy köszönetet mondok mindazoknak, aki olyannyira hatékonyan dolgoztak együtt e jelentés elkészítésében: a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság árnyékelőadóinak; a cseh elnökségnek; az Európai Bizottság tisztviselőinek és – végül, de nem utolsósorban – valamennyi képviselőcsoport kiváló tisztviselőinek. Mindannyiuknak hálás vagyok kiváló munkájukért. Értékes hozzájárulásuk lehetővé tette, hogy első olvasatban megállapodásra jussunk.

Amikor az Európai Parlament nevében átvettem az ökocímkezési rendszerre, az ökocímkekre vonatkozó dokumentum felülvizsgálatának feladatát, arra törekedtem, hogy felgyorsítsam a rendszert. A szabványoknak meg nem felelő termékekre vonatkozó környezetvédelmi követelmények folyamatos aktualizálása a társaságokat egy olyan folytonos ördögi körbe kényszeríti, amely emeli a forgalomba hozott termékek általános, ökológiai minőségi normáit. Az ökocímkevel rendelkező termékek és szolgáltatások gyártásának és forgalmazásának fokozásával jelentős állandó és egyre fokozódó környezeti előnyökhöz jutunk az energia-megtakarítást illetően, csökkentve a légszennyezést és vizet takarítva meg. Az ökocímke olyan önkéntes minőségi ökojelzés, amelynek célja az egész életciklusuk során alacsony környezeti hatást kifejtő termékek és szolgáltatások forgalmazásának előmozdítása, pontos, nem megtévesztő, de tudományosan helytálló információkat kínálva a fogyasztók számára.

A rendelet általunk végzett felülvizsgálata egy, a fenntartható termelésre és fogyasztásra irányuló, nagyobb szabású európai cselekvési terv részét képezi, valamint szorosabban kapcsolódik az EMAS és a környezetbarát tervezésről szóló irányelv felülvizsgálatához. A közösségi jogszabályok már előírják a rendeletnek ezt a felülvizsgálatát, kimondva, hogy a rendszert a megszerzett tapasztalatok tükrében felül kell vizsgálni, valamint hatékonyságának fokozása, tervezésének javítása és működésének egyszerűsítése érdekében módosítani

kell. A címke célja, hogy a fogyasztókat a környezeti hatás csökkentésére képes termékek felé irányítsa. Az ökcímkével kapcsolatosan eddig megszerzett tapasztalataink hézagosak. Az eredmények között említhető, hogy egyre több vállalat kér minőségtanúsítást a legkülönbébb ágazatokban. Elismerik tehát annak szelektív és motiváló értékét, hiszen a tanúsítást nagyra becsülik azok a fogyasztók, akik tudatosabbak a vállalatok társadalmi felelősségét illetően. A negatívumok között egypár problémáról számolhatok be: a nyilvánosság alig tud a címkéről; a kritériumok hamar elavulttá válnak, mivel a piacok meglehetősen gyorsan változnak; a bürokratikus nyelvezet pedig visszatartja a piaci szereplőket a részvételtől. Az új ökcímke külső formáját és tartalmát illetően új megjelenéssel fog rendelkezni. Tetszetősebbé válik, hatálya pedig új termékekre is ki fog terjedni: terveink szerint 2015-ig a jelenlegi 25-ről a kétszeresére – azaz 40–50-re – fogjuk növelni a csoportok számát. Népszerűsítő kampányokat tervezünk. 9,5 millió eurós marketing-költségvetést különítettünk el, egy új internetes oldalra pedig 15 000 eurót osztottunk ki.

Az az elv, amely az árnyékelőadókat a leginkább érdekelte, és amellyel a többi intézmény is egyetértett, az volt, hogy az ökcímkének nem szabad pusztán az elért eredményt tanúsítania, hanem annak egy folyamatosan fejlődő, dinamikus eszköznek kell lennie: egy olyan hajtóerőnek, amely – a piaci teljesítménymutatók folyamatos értékelése és ezeken alapuló új kritériumok megállapítása segítségével – folyamatosan a környezetvédelmi szempontból magasabb normák felé hajtja a gyártókat és a termékeket. Célunk, hogy garantáljuk a termék teljes életciklusának ellenőrzését, ami lehetővé teszi számunkra, hogy teljes mértékben figyelembe vegyük a környezeti hatásokat a termelés valamennyi szakaszában, amelynek révén az ágazat gazdasági szereplői és a nem kormányzati szervezetek aktív szerepet tölthetnek be a kompromisszumos kritériumok felülvizsgálatának folyamatában.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. – Tatarella úr, volna kedves idefigyelni? Most öt perce van, a vita végén pedig két perce lesz; ha mind a hét percet most használja fel, a vita végén nem marad ideje. Jogában áll azonban eldönteni, hogy mind a hét percet most használja-e fel vagy a már igénybe vett öt-hat percet használja fel és meghagy egy percet arra, hogy reagáljon képviselőtársai észrevételeire.

Salvatore Tatarella, előadó. – (IT) Elfogadom a felszólítást.

Linda McAvan, előadó. – Elnök úr! Tatarella úrhoz hasonlóan én is azzal kezdeném, hogy megköszönöm mindazoknak, akik nagy mértékben segítettek bennünket abban, hogy ma első olvasatban érijünk el megállapodást az EMAS jelentéssel kapcsolatban. Szeretnék köszönetet mondani az itt ma jelen lévő árnyékelőadóknak, a Bizottságnak – amely igen sokat segített abban, hogy megállapodásra jussunk –, és a cseh elnökségnek, amely nincs jelen, hogy hallhassa köszönetnyilvánításomat. Köszönet továbbá a Parlament és a képviselőcsoportok dolgozóinak, valamint asszisztenseimnek, Elizabeth-nek, aki óriási szerepet játszott abban, hogy ma itt lehessünk. Minden igen gyorsan zajlott, attól a pillanattól kezdve, hogy elkezdtünk erről tárgyalni, a mai napig bezárólag, amikor is megállapodásra jutottunk a választás előtt.

Az EMAS önkéntes rendszer, amely keretet biztosít arra, hogy segítséget nyújtson a vállalkozásoknak és szervezeteknek környezetvédelmi teljesítményük javításában. A rendszer 14 éve indult és szerény sikert ért el a kb. 4000 résztvevőjével, ami – ha belegondolunk – nem egy óriási szám az egész Európai Unióra vetítve. A Bizottság célul tűzte ki, hogy ezt a számot 35 000 résztvevőre növeli, ami igen ambiciózus cél. Csaknem tízszeres növekedés.

Szerintem helyes, hogy megpróbáljuk javítani az EMAS kihasználtságát, mivel máskülönben hatása továbbra is korlátozott lesz. Ha viszont fokozni kívánjuk a hatást, akkor a program környezeti integritását is meg kell őriznünk. Úgy vélem, hogy a ma elért megállapodás eléri ezt az egyensúlyt aközött, hogy – remélhetőleg – vonzóbbá teszi az emberek számára, ugyanakkor pedig megtartja a környezeti integritást.

Eszközöltünk néhány olyan módosítást, amelyekről megállapodtunk a Bizottsággal, és – úgy vélem – ezek fontosak. Először is a vállalati nyilvántartást, azaz hogy egy több telephellyel rendelkező társaság vagy szervezet ténylegesen csak egyszer vehető nyilvántartásba egy adott országban, ami nagyon fontos. Ennek a Parlamentnek háromszor kellett nyilvántartásba vételt kérnie – Luxembourgban, Franciaországban és Belgiumban – azért, hogy megszerezze az EMAS-t. A személyzettől úgy értesültem, hogy ez nem volt könnyű. Úgyhogy egy ilyesfajta változtatás fontos. Fontos továbbá az azonos ágazatban tevékenykedő szervezetek csoportos nyilvántartásba vétele; a csökkentett díjak és az enyhébb jelentéstételi követelmények a kkv-k számára – úgy vélem, hogy az EMAS túlságosan megterhelő a kisebb szervezetek számára, ezért valóban változtatni kell rajta, és megfelelőbben kell az ISO 14001-hez igazítani. Számomra különösen fontos az ágazati bizonylatok bevezetése. Úgy vélem, hogy a Bizottság igen keményen fog dolgozni ezen, és ez segíteni fogja a szervezeteket abban, hogy más hasonló szervezetekhez mérjék magukat. Bevezetik továbbá a főbb

mutatókat is. Ezek igencsak fontosak ahhoz, hogy javuljon a program és hogy a külső szemlélők rálátással rendelkezzenek a szervezetekre és lássák, hogyan mennek dolgaik.

Nagyon remélem, hogy mindez az EMAS-ban való részvételre ösztönzi majd az embereket, nem azért, mert számháborúzni kívánnék, vagy és látni szeretném, hogy miként verseng az EMAS az ISO-val, hanem azért, mert úgy vélem, hogy a rendszer jó és segíthet abban, hogy teljesítsük fenntarthatósági kritériumainkat.

Ma a világ szeme Londonon van, ahol is a világ vezetői azért gyűltek össze, hogy tárgyaljanak a pénzügyi hanyatlásról és a globális bankválságról. Kétségkívül lesznek olyanok, akik azon fognak tűnődni, hogy miért is üldögélünk itt és beszélünk a környezetvédelmi ellenőrzésről akkor, amikor a szervezetek és a társaságok súlyos pénzügyi gondokkal küzdenek. A Bizottságnak ezt a kezdeményezését figyelemelterelésnek fogják tartani. Szerintem azonban ez téves feltételezés lenne. Számomra és szocialista kollegáim számára a környezetbarát menetrend igenis részét képezi a jelenlegi pénzügyi válságból való kilábalásnak. Be kell fektetünk az energiába és a megújuló energiaforrásokba, és csökkentenünk kell ökológiai lábnyomunkat. Noha az éghajlatváltozással kapcsolatos hatalmas rendszerben – amelyen biztos úr oly keményen dolgozik – az EMAS csak egy igen szerény program, de úgy vélem, hogy mégis szerepet játszik abban, hogy segítséget nyújtson az Európai Unió és a világ többi része számára abban, hogy csökkentsék ökológiai lábnyomukat.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök úr! Azzal kezdeném, hogy köszönetet mondok az előadónak, McAvan asszonynak és Tatarella úrnak, és gratulálok nekik a közösségi ökocímke rendszer javasolt felülvizsgálatáról, valamint a környezetvédelmi vezetésről és hitelesítésről szóló jelentéseikhez.

Ez két olyan lényeges környezetpolitikai intézkedés, amelyek a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó cselekvési terv elválaszthatatlan részét képezik. Pozitív dolog, hogy megállapodásra juthattunk az első olvasatban. Az Európai Parlament képviselői ehhez döntően hozzájárultak, és sikerült érintetlenül hagyniuk a Bizottság javaslatában szereplő környezetvédelmi célkitűzést, ugyanakkor pedig számos fontos kérdéssel kapcsolatban ambiciózusabb célokat meghatározniuk.

Az, hogy az első olvasatban létrejött a megállapodás, megerősíti az intézmények azon akaratát, hogy a nem fenntartható fogyasztás és termelés miatt keletkezett problémákat közvetlenül kezeljék. A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) felülvizsgálata világszerte biztosítja azt a képességet a szervezetek és társaságok számára, hogy hatékonyabban irányítsák tevékenységeik környezeti hatását. Az EMAS hozzájárul a szervezetek és társaságok környezetvédelmi teljesítményében – beleértve természetesen a vonatkozó környezetvédelmi jogszabályoknak való megfelelést is – az állandó javuláshoz. Ezenfelül további előnyöket kínál a szervezetek és társaságok számára, nem csupán azzal, hogy közvetlenül takarít meg pénzt, hanem azzal is, hogy a jelentések benyújtásakor korlátozza a bürokratikus eljárásokat és lehetővé teszi a tagállamokban a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy ösztönzőket biztosítsanak.

A felülvizsgált rendszerrel olyan helyzetbe kerülünk, hogy kezelni tudjuk a fogyasztóknak az általuk vásárolt termékek környezeti hatására vonatkozó objektív, pártatlan és megbízható információk iránti, egyre növekvő igényét. A felülvizsgált rendszer lehetővé teszi számunkra, hogy növeljük a piacon az ökocímkével ellátott termékek körét, valamint hogy ösztönözzük a társaságokat környezetvédelmi teljesítményük javítására. Ezen túlmenően az ökocímke-logó számos versenyelőnyt – például alacsonyabb vámokat, szigorúbb környezetvédelmi normákat, a veszélyes anyagok kizárását, valamint a közbeszerzéssel és más uniós politikákkal kapcsolatos egyszerűbb kritériumokat – biztosít majd számukra.

A felülvizsgált ökocímke-rendelet hatályát szintén bővítették. A rendelet rugalmasabb lett és képes arra, hogy megfeleljen az új környezetvédelmi kihívásoknak és prioritásoknak. Mivel jogalkotási keretaktusról van szó, az ökocímke-rendelet nem állapít meg egyedi kritériumokat a termékekre vonatkozóan. Ehelyett az egyes kiválasztott termékkategóriák tekintetében meghatározandó környezetvédelmi kritériumokat írja elő, hogy ily módon a logót minden egyes kategóriában a legjobb termékeknek lehessen odaítélni.

Manapság óriási tömegben áradnak be a piacra környezetvédelmi címkék, képek és szövegek, ami a fogyasztók körében zavart kelthet: a veszélyes anyagokat tartalmazó bádoghordókon található, erdőket ábrázoló képektől az olyan, élelmiszerekre vonatkozó állításokig, hogy azok széndioxid-semlegesek, sőt, akár a környezetbarát autókig. A fogyasztóknak tehát elképzelésük sincs arról, hogy kiben bízzanak. Az ökocímkéről szóló rendeletre irányuló kompromisszumos javaslat elősegíti e kételyek felszámolását.

A kritériumok és az élelmiszer- és italkategóriák megállapítása előtt tanulmányt fognak készíteni a címkével esetlegesen biztosítható hozzáadott-értékre vonatkozóan. Amint ez a tanulmány lezajlott és amint a Bizottság határozatot hozott az együtt döntési eljárás keretében, az ökocímke-logót oda lehet ítélni a legjobb környezetvédelmi teljesítménnyel rendelkező termékeknek.

Bízom abban, hogy a Parlament teljes mértékben támogatni fogja ezt a pozitív javaslatcsomagot. Az ökocímke képezi a polgárok és az Európai Unió között a környezetvédelmi kérdések kapcsán illetően folytatott tényleges és közvetlen kommunikációra szolgáló, igen kevés csatorna egyikét. Az ökocímkének köszönhetően a polgárok jobban tudnak majd választani a termékek közül és – következképpen – közvetlenül és aktívan fognak részt venni a fenntarthatatlan fogyasztás elleni küzdelemben.

Az Európai Bizottság teljes egészében el tudja fogadni a kompromisszumos javaslatcsomagot annak érdekében, hogy mindkét rendelet tekintetében első olvasatban megállapodásra lehessen jutni.

Köszönöm még egyszer az előadónak nagyszerű munkáját!

Nikolaos Vakalis, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményének előadója. – (EL) Elnök úr! Hadd kezdjem azzal, hogy gratulálok az előadónak és mindenkinek, aki részt vett a Tanáccsal folytatott tárgyalásokban. Úgy vélem, hogy a Parlament és a Tanács által közösen kidolgozott szöveg igen kiegyensúlyozott, ami erősíti az éghajlatváltozás elleni küzdelemre használható fegyvertárunkat.

Nem titkolom Önök előtt, hogy némileg csalódott voltam a Bizottság javaslatának eredeti szövege miatt, nemcsak azért, mert nem volt elég célratörő, hanem azért is, mert még az ökocímke-rendszer alkalmazása során eddig felmerült gyenge pontok kiigazítására is képtelen volt.

Az a szöveg azonban, amelyről most szavazunk, csillapítja kezdeti félelmeimet. Pontosabban: számomra kielégítő, hogy az élelmiszer- és takarmányágazathoz hasonló, érzékeny termékágazat nem fog ebben szerepelni anélkül, hogy előbb ne vizsgálják meg, hogy lehetséges-e olyan megbízható kritériumok megállapítása, amelyek felölelik a termék által teljes életciklusa során kiváltott környezeti hatásokat.

Különösen örömmel láttam azt, hogy a Bizottság most – a Tanáccsal az ökocímkére vonatkozóan folytatott konzultációk megindulásától számított 9 hónapon belül – köteles az egyes termék kategóriák tekintetében intézkedéseket bevezetni az ökocímke odaítélésével kapcsolatos különös kritériumok meghatározására vonatkozóan.

Ez a határidő létfontosságú, mivel ebben a szakaszban súlyos késlekedéseket tapasztaltunk korábban. Támogatom a rákkeltő, mérgező vagy a környezetre káros termékeknek az ökocímke-rendszerből való kizárását, valamint az állatokon végzett kísérletek csökkentésére történő hivatkozást.

Pozitív fejlemény, hogy a megfelelési eljárást rugalmasabbá tették, ahelyett, hogy teljes mértékben elhagyták volna. Örömmel látom a kis- és középvállalkozásokra való gyakori hivatkozásokat is, mivel mindannyian tudjuk, hogy ezek képezik az európai gazdaság gerincét, főleg most, amikor az utóbbi évek legnagyobb gazdasági válságával állunk szemben.

Végezetül: nem titkolom Önök előtt, hogy ami a közbeszerzést illeti, egy merészebb, bátrabb álláspontban reménykedtem. Attól tartok, hogy a létrejött kompromisszum nem elégséges a mostani körülmények között. Mindazonáltal szeretném ismételt hangsúlyozni, hogy igen kielégítő eredményt értünk el.

Anders Wijkman, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Már elég régóta várunk a Bizottságnak a fenntartható termelésre és fogyasztásra vonatkozó tervére. Néhány hónapja kaptuk meg a javaslatot. Noha a javaslat átfogó, sajnos azt kell mondanom, hogy annak általános tartalma felettébb korlátozott és gyenge. A Bizottság egyes korábbi javaslattervezetét olvasva tudom, hogy – különösen a Környezetvédelmi Főigazgatóságban belül – ennél jóval célratörőbb kezdeti tervek léteztek. Nyilvánvaló tehát, hogy az ezekkel a kérdésekkel kapcsolatos munkának a jövőben folytatódnia kell és el kell mélyülnie.

Ma az ökocímke-rendszerrel tárgyalunk. A felülvizsgálat remek alkalmat kínál arra, hogy ez a címke elmozduljon a piac pereméről, a piac sokkal tágabb részére terjedjen ki és fokozza a természetbarát termékek iránti keresletet. Az új szabályok jelentős javulást képviselnek. Dinamikusabbak, életciklus-alapú megközelítést fognak alkalmazni és képeseknek kellene lenniük arra, hogy számottevően több figyelmet és érdeklődést váltsanak ki mind a társaságok, mind pedig a fogyasztók körében. Amint azt Dimas úr mondta, meg tudják majd szilárdítani az ökocímkézést és feleslegessé tehetnek számos olyan önkéntes rendszert, amelyek igen gyakran összezavarják a fogyasztókat.

Még mindig van azonban egy problémánk, nevezetesen az, hogy hogyan tájékoztassuk a fogyasztókat és a piacokat a címkéről. E címke marketinges támogatása igen korlátozott volt korábban. Az erre kiosztott források elenyészőek voltak az általánosságban a piacon meglévő, számos jelölés mögött álló forrásokhoz képest. Remélem, hogy ez változni fog, először is azzal, hogy a vállalkozások a jövőben fontos eszköznek

tekintik majd az öko címkét. Abban is reménykedem – ahogyan azt Vakalis úr mondta –, hogy a jövőben a közbeszerzés a környezetbarát területekre is kiterjed, és ehhez platformként használhatja az öko címkét.

Azt is remélem, hogy a Bizottság proaktívabban fogja támogatni a rendszert. Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik részt vettek a munkában. Meglátásom szerint igen jó munkát végeztünk mindössze pár hét leforgása alatt. A 24. órában sikerült az élelmiszer-termékek – különösen a halászati termékek – körüli zavar egy részét megszüntetnünk.

Végül pedig szeretnék visszautalni McAvan asszonyra, aki a pénzügyi válságra és a mai londoni találkozóra utalt. Szerintem ez az utalás igen helytálló. Most legalább három párhuzamos válsággal nézünk szembe: a pénzügyi válsággal, az éghajlati válsággal és az általam az ökoszisztéma válságának nevezett jelenséggel, vagyis a természeti erőforrások túlzott mértékű kiaknázásával. Csak akkor tudunk majd egy jobb jövőt kiépíteni, ha együtt kezeljük az alapvető okokat – azaz az erőforrások fenntarthatatlan felhasználását – az alacsony szénigényű és természetbarát termelésbe és termékekbe való befektetésen keresztül. Szerintem az öko címke-rendszer olyan eszköz, amely ebben segítségünkre lehet.

Gyula Hegyi, a PSE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Különböző eszközeink vannak társadalmunkban a környezettudatos magatartás megerősítésére. Vannak rendeletek, irányelvek, állásfoglalások. Betilthatunk bizonyos anyagokat és tevékenységeket. Tilalmat rendelhetünk el a veszélyes anyagokra vonatkozóan és támogathatjuk a környezetbarát technológiát.

A piacgazdaságban azonban más eszközök is vannak. Megcélozhatjuk a fogyasztókat az általuk vásárolt termékeken keresztül, a környezetbarát és a fenntartható fejlődés követelményének megfelelő termékeket ajánlva számukra.

Ez az irányelv fontos lépést tesz a helyes irányba azzal, hogy egyszerűsíti az öko címke megszerzéséhez vezető utat. A szocialista képviselőcsoport támogatja a jelentést. Képviselőtársaim és jómagam számos módosítást terjesztettünk elő, amely módosításokat támogatta a Környezetvédelmi Bizottság, vagy amelyek szellemét beépítették a kompromisszumos csomagba. Képviselőcsoportunk tehát a mai záró szavazáson a jelentés mellett fog szavazni.

Úgy véljük, hogy a termékek környezetvédelmi hatásának igen lényeges kérdést kell képeznie az EU-ban, az öko címke egész elgondolása pedig nagyon hasznos irányvonalat biztosít a fogyasztók számára.

Az öko címkét természetesen a leginkább környezetbarát termékeknek kell odaítélni, a tájékoztatásnak pedig egyértelműnek és helyesnek kell lennie. Most, a gazdasági válság nehéz hónapjaiban tiszteletben kell tartanunk a termelők érdekeit is, és biztos vagyok abban, hogy ez a jelentés megteremtí az egyensúlyt a fogyasztók és az ipar érdekei között.

Nagyon fontos bevonni a kis- és középvállalkozásokat az öko címkével kapcsolatos eljárásba, ezért tehát az engedélyezés költsége nem lehet túl magas. A szocialista képviselőcsoport árnyékelőadójaként a még alacsonyabb költségek irányába tereltem a jelentést, és köszönöm az előadónak, hogy elfogadta érveinket.

Az általam már említett kkv-k tekintetében egyértelmű, hogy meg kell szüntetnünk az engedélyezéssel kapcsolatos bürokratikus akadályokat. Egyszerűsíteniünk kell az öko címke megszerzésére irányuló eljárást, mivel a döntési eljárás – jelenlegi formájában – igen lassú és bürokratikus.

Főleg a kisebb vállalkozások azok, amelyeknek nincs elég pénzük, idejük és energiájuk végigvinni az öko címke megszerzésének lassú folyamatát. Nagyon fontos egy termék teljes életciklusának elemzése – az előállításról a megsemmisítésig. Nem elég pusztán a késztermék környezeti tulajdonságait megítélni, a termékben lévő anyagokat, a gyártási folyamatot, az áruszállítást, a megsemmisítésére vagy a szétbontására alkalmazott módszert is tanulmányozni kell az öko címke megadása előtt.

Legalábbis számunkra, szocialisták számára nyilvánvaló, hogy nem tartalmazhatnak veszélyes anyagokat azok a termékek, amelyek öko címkében részesültek. Ez vitáink során igen nehéz kérdés volt, de végül igen jó kompromisszumra tudtunk jutni.

A fő szabály az, hogy az öko címkével ellátott termékek nem tartalmazhatnak veszélyes anyagokat, de ez alól lehet egypár kivétel. Kivételt jelenthetnek az egyenértékű alternatívával nem rendelkező, meghatározott áruk, amelyek általános környezetvédelmi teljesítménye magasabb az ugyanazon kategóriába tartozó más árukhoz képest. Erre a legjobb és legközismertebb példa az energiatakarékos izzó, amelynek rengeteg környezeti előnye van, de higanyt tartalmaz.

Szintén széles körben vitatták meg az élelmiszerek kérdését. Ez esetben a kritériumokat tovább kell fejleszteni. Az ökocímke valódi hozzáadott környezetvédelmi értékkel bír. Figyelembe veszi a termék teljes életciklusát, az ökocímke használata pedig nem kelthet zavart a fogyasztók gondolataiban, amikor azokat más élelmiszer-címkékkel vetik össze. A Bizottság intézkedéseket fogad el az egyes termékcsoportokra – többek között az élelmiszerekre – vonatkozó különös ökocímke-kritériumok megállapítására. A végleges jelentés és a kritériumok tervezete után legkésőbb kilenc hónappal a Bizottság konzultál az Európai Unió ökocímkével foglalkozó tanácsával egy, az erre a kérdésre vonatkozó javaslattervezetről.

Mint már mondtam, az ökocímkének a belső piacon jelen levő legjobb termékek teljes életciklusa során a környezetvédelmi teljesítményen kell alapulnia. A jelentés emiatt teszi lehetővé, hogy a piacon meglévő, legjobban teljesítő termékek tekintetében eseti alapon 10–20% között határozzák meg az ökocímkével kapcsolatos kritériumok célszintjét, biztosítva ezzel, hogy a rendszer csak a leginkább környezetbarát termékeket díjazza, de ugyanakkor elegendő választékot kínál a fogyasztók számára.

Johannes Lebech, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DA) Elnök úr! Először is szeretném megköszönni az előadónak és az árnyékelőadónak a konstruktív együttműködést. Véleményem szerint igen jó eredményt értünk el. Tavaly ősszel a Természetvédelmi Világalap (WWF) közzétett egy jelentést, amely feltárta, hogy ha továbbra is a jelenlegihez hasonlóan használjuk fel a Föld erőforrásait, akkor a 2030-as évek közepére két bolygóra lesz szükségünk. Magyarán szólva túlságosan kihasználjuk bolygónkat. Gyorsabban használjuk fel az erőforrásokat, mint ahogyan azok újból feltöltődhetnének. Ennek meg kell változnia, ha meg akarunk előzni egy környezeti válságot. Az erőforrások felhasználási módján változtatni kell és itt nemcsak a politikusoknak van felelősségük, hanem a termelőknek és a fogyasztóknak is.

A most felülvizsgált ökocímke a fenntartható módon gyártott áruk előállításának és értékelésének ösztönzésére szánt eszköz. A címke egyik gyenge pontja, hogy a fogyasztók nemigen tudnak róla – és e tekintetben egyetértek Wijkman úrral –, ezért a címke nem különösebben vonzó maguk a gyártók számára sem. Ha a gyártók nem használhatják a címkét egy jó termék forgalmazására, akkor miért próbálnák meg a leginkább fenntartható terméket gyártani egy adott termékcsoporton belül? Ez is azon problémák közé tartozik, amelyet megpróbáltunk új elképzeléseinkkel orvosolni. Most már egyértelmű követelmény a tagállamok és a Bizottság számára, hogy egy olyan cselekvési tervet dolgozzanak ki, amely különféle kampányok révén az ökocímkével kapcsolatos tudatosság előmozdítására irányul.

Hosszasan tárgyaltunk az élelmiszerekről és úgy vélem, hogy józan megoldásra jutottunk. A dolog nem ér véget a Bizottság azon javaslatával, hogy csupán a feldolgozott élelmiszereket és csak a közlekedést, csomagolást és a feldolgozást vegyük figyelembe. Ehelyett annak részletes megvizsgálását kértük, hogy hogyan tudjuk a legjobban felvenni az élelmiszereket az ökocímkézési rendszerbe, biztosítandó, hogy az elejétől kezdve mindent helyesen tettünk és nem okozunk zavart az ökocímkézés más formáival.

Végezetül szeretnék rámutatni, hogy a címke most a tartós árucikkekre és az újrahasznosítható árukra is használható. Más szóval: ha azt akarjuk, hogy gazdaságaink fenntarthatók legyenek, módosítanunk kell azon, hogy hogyan gyártjuk és fogyasztjuk az árukat. A termék egész életciklusát kell szemlélnünk, hogy javíthassunk annak módján, ahogyan a nyersanyaggal egy termék előállítása során bántunk és – különösen – azon, ahogy egy terméket a használat után kidobunk. Remélem, hogy az az eszköz, amelyet itt feljavítottunk, segíteni fog abban, hogy a világ fenntarthatóbb legyen.

Liam Aylward, az UEN képviselőcsoport nevében. – Elnök úr! Én is szeretnék gratulálni az előadónak és az árnyékelőadónak. Az éghajlatváltozás jelenti az egyik legmagasabb prioritást Európa, valamint a világ többi része számára. Olykor egyénenként tehetetlennek érezzük magunkat e hatalmas globális kihívással szemben, de végül is az embereket arra kell ösztönözni, hogy megtegyék a maguk aprócska részét, mivel az olyan kisebb hozzájárulások, mint a „Power of One” igenis összeadódnak. A „Power of One” pedig talán tényleg olyasvalami, amit nem mozdítottunk kellőképpen elő.

Ma egy olyan önkéntes rendszerről szavazunk, amelyben a társaságok környezetbarát címkével láthatják el termékeiket. Ez lehetővé teszi az emberek számára, hogy közvetlenül segítsék a környezetet és mindennapi életük és vásárlásaik során csökkentsék a kibocsátásokat. A címkézés egyértelmű és egyszerű intézkedés, amelynek célja az energiahatékonyság, az etikus gyártás és a környezetbarátabb technológiák kidolgozásának előmozdítása. Egészségügyi szempontból pedig ez a rendszer megóvná az embereket a rákkeltő, mutagén, reprodukcióra káros vagy bioakkumulatív termékektől, amelyek olykor jelen vannak a textiltermékekben.

A rendszer kategóriákba sorolja a termékeket és a szolgáltatásokat – a papírzsebkendőktől, a lábbelin át a kempingekig. Eszközöket biztosít továbbá az állatokon végzett kísérletek és a gyermekmunka csökkentésére.

Hangsúlyozom a gyermekmunkát, mert nemrégiben részt vettem egy erre a területre vonatkozó jelentés elkészítésében és ebben a témában igen tájékozott vagyk.

Írország és Európa számára előnyös lehet, ha még inkább előmozdítja és alkalmazza a rendszert. Írországból jelenleg 13 társaság van – főként a szállodaiparban –, amelyek ökocímkével rendelkeznek, de ösztönöznünk kell a további részvételt. Egy, az Európai Unió által szponzorált, nagyon komoly tájékoztató kampányra is szükségünk van.

Satu Hassi, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FI) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Köszönet mindkét előadónak kiváló munkájukért! Nagyon örülök, hogy hamarosan végleges döntésre jutunk a két kérdéssel kapcsolatos jogszabályokról, még a választások előtt.

Ami az ökocímkét illeti, úgy vélem, két alapvető fontosságú elvet kell figyelembe venni. Először is, a címkének dinamikusnak kell lennie; más szóval az ismeretek, készségek és a technológia fejlődésével, valamint egyre több környezetbarát termék piacra kerülésével a címkével kapcsolatos kritériumoknak szigorúbbakká kell válniuk. A másik kulcsfontosságú tényező az, hogy a címkének csak a környezetvédelmi szempontból felsőbbrendű termékekre szabad vonatkoznia. Különösen a vegyipar támogat egy olyan politikát, amelyben az ökocímkét fel lehetne használni olyan termékekre, amelyek alig-alig felelnek meg a jelenlegi jogszabályoknak. A vegyipar például régebben megpróbálta támogatni az ökocímkét olyan textiltermékek esetében, amelyekben az elektromos berendezésekben már korábban betiltott tűzálló vegyi anyagok voltak. Szerencsére ez a kísérlet akkoriban megghiúsult, hamarosan pedig olyan jogszabállyal rendelkezünk, amely egyértelmű e tekintetben.

Olyan jogszabályunk lesz, amely biztosítékot jelent a fogyasztók számára arra, hogy egy adott termék nem tartalmaz rákkeltő vegyi anyagokat vagy olyan vegyi anyagokat, amelyek hátrányosan érinthetik termékenységüket. Szigorú kritériumok mellett kivétel akkor tehető, ha nincs alternatíva egy adott termékcsoporthoz belül és ha az egészségre káros anyag egy olyan termékhez szükséges, amelynek általános környezeti hatása lényegesen alacsonyabb, mint az ugyanabba a csoportba tartozó többi terméknek. Ez fontos az ökocímke hiteléhez. Lényeges az is, hogy a címkével kapcsolatos kritériumok dinamikusak legyenek, hogy szigorúbbakká váljanak, ha még inkább környezetbarát termékeket tudunk előállítani.

A vita során egy másik lényeges kérdés volt, hogy az ökocímke kiterjeszthető-e az élelmiszerekre? Örülök, hogy döntés született arról, hogy az ökocímke élelmiszerekre történő alkalmazása előtt egy felhasználhatósági és megvalósíthatósági tanulmányt folytatnak le, annak érdekében, hogy a fogyasztók körében elkerüljék az ökocímke és a biotermeléssel előállított élelmiszerek közötti zavart. Ha az ökocímkét valamikor a jövőben az élelmiszerekre – például a halra – is kiterjesztik, fontos lesz az, hogy a kritériumok ne csak az élelmiszer-előállítás módjára, hanem az azzal kapcsolatos környezeti hatásokra – például a szállításra – is kiterjedjenek.

Hölgyeim és uraim! Az ökocímkével kapcsolatban tapasztalathoz többé-kevésbé hasonló vita zajlik az energiacímkézés területén a kritériumok dinamikus jellegéről. Véleményem szerint igen fontos, hogy mind az ökocímke, mind pedig az energiacímke ugyanahhoz az elvhez kapcsolódjon, azaz ahhoz, hogy a kritériumok az ismereteink, készségeink és technológiánk javulásával szigorodjanak.

Roberto Musacchio, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Én is szeretnék köszönetet mondani az előadónak. Egy ökológiai, ugyanakkor fenntartható címke: ez az ökocímkéről szóló új keretrendelet előtt álló kihívás. A rendelet csupán az első lépés. Az Európai Parlament és a Tanács szoros és konstruktív tárgyalásokat folytatott, legalábbis a vegyi anyagokkal kapcsolatos kilátások tekintetében. Most a Bizottságon a sor, hogy egy éven belül kidolgozza a megállapított kritériumokat, egy munkatervet hajtson végre és meghatározza a termékek kezdeti listáját, operatív értelemben. Az egyes tagállamoknak meg kell szervezniük a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokat, kapcsolatot kell kialakítaniuk az európai szervvel és kötelező érvényűként kell elfogadniuk a fenntarthatósági kritériumokat.

Mit is jelent ez a környezetvédelmi fenntarthatóság? Azt jelenti, hogy a gyártási ciklus egészében innovatív előállítási kritériumokat alkalmaznak: a termelési módszerekben a kibocsátások csökkentésétől a vízhez hasonló elsődleges javak tekintetében az energiafogyasztás csökkentéséig, valamint a termelési központok végfogyasztókhoz közeli elhelyezéséig. Mindez forradalmi változást jelent! Csak így vehetjük fel hitelt érdemlően a küzdelmet az éghajlatváltozás ellen, ugyanakkor a gyártási módszerek valódi forradalmát is megtestesíti. E kritériumok kidolgozása érdekében felszólították a Bizottságot és az új közösségi testületet, hogy biztosítsák a vezető piaci szereplők aktív részvételét és a legjobb gyakorlatok bevonását, hogy felhasználhassák az ilyen piaci szereplők által a gyártási ciklusok során már kipróbált és tesztelt innovációkat, valamint hogy ezáltal azokat hozzáférhetőbbé és átláthatóbbá tegyék.

E kritériumok elválaszthatatlan részét képezi a szociális munkanormák tiszteletben tartása, noha a rendelet – a Tanács által a végső tárgyalásokon alkalmazott érthetetlen nyomásnak köszönhetően – még mindig tartalmaz jogalkotási szempontból elfogadhatatlan kifejezést. Az alkalmazott kifejezés az „adott esetben”: a fenntartható fejlődés, a szociális záradékok és a rendes munka nem lehet csupán „adott esetben” alkalmazott választási lehetőség. A környezetre káros, rákkeltő vagy a reprodukciót károsító, mérgező vegyi anyagokat még mindig tartalmazó termékekre vonatkozó minőségi öko címkére alkalmazandó kivételek azonban egyértelműek és hatékonyak. Óva intek azonban mindenkit: az Európai Parlament előlötti ellenőrzése különösen szigorú lesz!

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Tatarella úrnak a közösségi öko címké-rendszerről szóló jelentése alapvető olvasmány: gratulálok az előadónak és a bizottságnak, továbbá úgy vélem, hogy a gyártási módszereket és az eredetet egyértelműen és félreérthetetlenül kell feltüntetni. Ez természetesen a fogyasztási célú termelésre vonatkozik, de egyúttal követelmény akkor is, ha a társaságok azt akarják, hogy tisztességesen bánjanak velük, és ha meg akarjuk akadályozni azt, hogy – amint az manapság történik – továbbra is kárt okozzon és torzítsa a piacot a hamis és tisztességtelen verseny, amelyet gyakran azok folytatnak, akik nem tartják tiszteletben a szociális és ökológiai termék-előállítási paramétereket.

Más szóval a környezetvédelmi szabályok betartásáról és nyilvánvalóan a munkavállalók szociális jogairól van szó: intézményeinknek biztosítaniuk kell ezek fenntartását. Gratulálok még egyszer az előadónak kiváló jelentéséhez!

Martin Bursík, a Tanács soros elnöke. – (CS) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, kedves vendégeink! Mindenekelőtt szeretnék elnézést kérni, amiért nem értem ide időben és köszönetet mondani Önöknek, amiért közvetlenül a pártfelszólalások első köre után lehetőséget adtak arra, hogy felszólaljak.

Nagyra értékelem ezt a vitát, mivel az eddig elhangzott beszédek egyértelműen az előadók, a Bizottság és a Tanács munkáját méltatják. Úgy tűnik, hogy elvben konszenzus alakult ki azon két javaslat tekintetében, amelyet első olvasatban várunk – és ennek nagyon örülök. Ezek a javaslatok a Közösség hatodik cselekvési programjának és a Bizottság által 2008 júliusában közölt, a cselekvési programhoz mellékelt csomag részét képezik. A cselekvési tervre irányuló javaslatból egyértelműen kiderül, hogy magatartási mintáinkon, fogyasztási és termelési mintáinkon változtatni kell, valamint hogy termelési és fogyasztási módszereink nem fenntarthatóak. Kárt okozunk a környezetnek, károsítjuk az emberi egészséget és nem fenntartható módon használjuk fel természeti erőforrásainkat.

A kérdés a cseh elnökség prioritásai között szerepel és szilárd meggyőződése, hogy az öko címkézéssel és az EMAS-ról szóló, már meglévő rendeletek jóváhagyásával és felülvizsgálatával nagymértékben sikerül majd kezelnünk ezt a prioritást. Szeretnék köszönetet mondani az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak az általuk e rendeletekkel kapcsolatban végzett munkáért és szeretném köszönetemet kifejezésre juttatni az Európai Parlament, az EMAS tekintetében Linda McAvan előadó, az öko címké tekintetében pedig Salvatore Tatarella előadó által végzett nagyszabású munkáért és mindenki más felé, aki részt vett ebben a munkában.

Ami az öko címkézést illeti, egy kompromisszumos szöveget sikerült létrehozni, hála a Tanács és a Parlament, valamint a Bizottság együttes munkájának, ez a szöveg pedig – különösen az öko címkék odaítélésére irányuló rendszer egyszerűsítésével – javítja a termékcímkézés önkéntes rendszerét. Nagyon fontos, hogy az öko címké most még vonzóbbá váljon a fogyasztók számára. Lehetővé tesszük azt, hogy a rendszer más termékekre is kiterjedhessen, és sikerült az élelmiszerek esetleges címkézésével kapcsolatos problémát is megoldanunk, aminek köszönhetően a fogyasztóknak a vásárlási választásaik megtételekor lehetőségük lesz mérlegelni, és figyelembe venni a termékek vagy a szolgáltatások környezetre gyakorolt hatását, ez pedig nagyon fontos.

Ami az EMAS-ra vonatkozó kompromisszumos szöveget illeti, a szöveg lehetővé fogja tenni a rendszerhez önként csatlakozó szervezetek még nagyobb láthatóságát, fokozva ezzel annak vonzerejét. Véleményem szerint nagyon fontos csökkenteni az adminisztratív terheket a nagyobb vállalatok, valamint a kis- és középvállalkozások számára. Jelentős vita folyt a rendszer költségeiről és szerintem ésszerű kompromisszumra jutottunk a minimális költségről, amely ugyanúgy fedezni fogja az e címkék bevezetéséhez fűződő ügyleti költségeket.

Véleményem szerint fontos hangsúlyozni, hogy a felülvizsgált EMAS rendszer nyitva áll az Európai Unió kívüli szervezetek előtt is. Ez viszont nagyobb hatáskört biztosít a rendszernek, ösztönözve annak tágabb, globális léptékű alkalmazását.

Szilárd meggyőződése, hogy e rendeletek jóváhagyása valódi előnyökkel szolgál majd az európai országok számára, valamint hogy olyan új lehetőségeket teremt majd, amelyek jelentőséggel bírnak a jelenlegi válság és a legnagyobb globális környezeti probléma, a globális éghajlatváltozás megoldása tekintetében.

Még egyszer szeretnék köszönetet mondani az Európai Parlamentnek, az előadóknak és az európai parlamenti képviselőknek a kompromisszum érdekében folytatott gyümölcsöző együttműködésükért, és nagyon várom a vita folytatását.

Amalia Sartori, (PPE-DE). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Úgy vélem, hogy a mai vita rávilágított arra, hogy mekkora munkát végeztünk eddig és hogy a témát széles körű egyetértés övezi. Az, hogy még a Tanáccsal folytatott konzultáció után is az EMAS egy első olvasatbeli megállapodással zárható le és csak egyetlen háromoldalú párbeszédre került sor – éppen ezt jelenti. Mit mondhatunk tehát és mivel egészíthetjük ki az elhangzottakat? Az EMAS és az ökocímke minden bizonnyal olyan eszközök, amelyek ösztönzik egyrészt a vállalkozásokat, szövetségeket és intézményeket, másrészt pedig a fogyasztók tájékozott választásait. Javítanunk kell azonban a kommunikációt. Sok előttem felszólaló képviselő hívta fel erre a figyelmet és én szeretném ezt újból megtenni, mivel szerintem ez nagyon lényeges lépés.

Van egy nemzetközi ISO-rendszerünk, amelyről mindenki tud. Ezt megerősíti a nyilvántartásba vételek száma. Az Európai Uniónak meg kell értetnie a vállalkozásokkal, hogy miért kell az európai rendszert választaniuk a nemzetközi rendszer helyett. Nem megfelelő eredmény az, ha az általános környezetvédelmi tudatosságát csupán úgy fokozzuk, hogy 4–5000 vállalkozást vonunk be az Európai Unióba, ahogyan ezt eddig tettük. Ezen javítanunk kell, és ez mindenekelőtt tájékoztatást, tájékoztatást és még több tájékoztatást jelent.

Az önkormányzatok például nem tudnak arról, hogy EMAS tanúsításuk lehet és jó példával járhatnak elől. A hivatalok valószínűleg megkapták az értesítéseket, de azok még nem szűrődtek át a hivatalnokok agyán és tudatán. Az EMAS-ban ezért nagyobb részvételre van szükség. Egy, az EMAS-szal tanúsított szervezet alkalmazottai mindannyian részt vesznek a környezetvédelmi teljesítmény javításában azáltal, hogy kevesebb vizet, kevesebb energiát használnak, vagy szelektálják a hulladékot. Ennek legelső sorban azok számára kell elérendő céllá válnia, akik mások felé példát mutathatnak, másodsorban pedig azok számára, akik hisznek abban, hogy képesek maguk, a társaságok, a közösség és fogyasztóink számára előnyöket teremteni, akik úgy érzik, hogy jobb garanciát kínáltak számukra e módszer alkalmazása révén.

Richard Howitt (PSE). - Elnök úr! Támogatom kollégámat, Linda McAvant, és gratulálni szeretnék a Környezetvédelmi Bizottság tagjainak e jelentés előterjesztéséért. A Parlamentnek a vállalatok társadalmi felelősségével kapcsolatos előadójaként hozzá akartam járulni ehhez a vitához azzal, hogy az ökocímkezésre és az EMAS-ra vonatkozóan folytatott vitát a társaságok általi jelentéstételt illetően belehelyezem abba a tágabb összefüggésbe, amelyet a vállalati felelősség és elszámoltathatóság, és különösen azon kérdés kezelése tekintetében próbálunk elérni, hogy a kötelező rendszerekkel szemben vajon az önkéntes rendszerek jelentik-e az előrevezető utat és hogy vajon az Európára összpontosító rendszerekkel vagy egy globális megközelítéssel kellene-e rendelkezünk?

A vállalati felelősség szempontjából az a probléma, hogy az önkéntes rendszerek elterjedése költségesebb és kevésbé egyértelmű lehet, és ténylegesen a vállalkozások, fogyasztók és – valójában – minden érdekelt számára pazarló versenyhez vezethet. Néhány társaság esetében természetesen ott van a kísértés, hogy a legkevesebb terhet jelentő és legkevesbé költséges – egyszersmind azonban a legkevesbé hatékony – eszköz használja.

Az önkéntességgel az is a probléma, hogy ez egyszerűen nem lesz elegendő a mai éghajlatváltozás tekintetében. Elképesztő volt számomra, amikor hazámban, az Egyesült Királyságban átment az éghajlat-változási törvényjavaslat a nemzeti parlamentben, ahogyan a brit munkáltatók szövetsége, a CBI kijelentette, hogy kötelező, törvényen alapuló jelentéstételt akar az éghajlatváltozásról a vállalkozások részéről. Annak tükrében, amit mi itt az Európai Unióban arról mondunk, hogy minek kell történnie az éghajlatváltozás kérdésében, a kérdés az, hogy az önkéntesség elég lesz-e még a jelentés azon változtatásai mellett is, amelyekkel kapcsolatban megállapodunk.

Végül itt van a globális kontra európai kérdése. Az EMAS-ban 4000, az ISO 14001-ben pedig 35 000 társaság vesz részt. Azért van ez, mert az ISO kevésbé terhes vagy azért, mert társaságaink a globális – és nem csak az európai – piacokon működnek, és globális megközelítést szeretnének?

Felkérem a Bizottságot, hogy ne csupán mozdítsa elő és alkalmazza az EMAS-t – ami szeretném, ha sikeres lenne –, hanem hogy végezzen kitekintést a társaságok általi, szén-dioxid-kibocsátási jelentéstételre és a

vállalati felelősség más aspektusaira vonatkozó globális kezdeményezések megállapítása és megerősítése tekintetében, hogy erőteljes globális mechanizmusokhoz jussunk és hogy azután azokat előmozdíthassuk és alkalmazhassuk kontinenseinken. Próbáljuk ki mindkét ösvényt!

Mojca Drčar Murko (ALDE). - Elnök úr! Az európai jogszabályok célja az volt, hogy ösztönözzék a vállalkozásokat termékeik javítására és az energiahatékonysággal és a környezetvédelem betartásával kapcsolatos magasabb szintű normák elérésére.

A fenntartható termeléssel, fogyasztással, és iparpolitikával kapcsolatos uniós cselekvési terv részét képező ökocímkézés egy ilyen eszköz. A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer, az EMAS is ilyen eszköz. Arról szól, hogy egyensúlyt teremtsen a szabályozási és a piaci alapú eszközök között, a különféle termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó önkéntes normák kialakításának, illetve a gyártási folyamatok optimalizálásának, valamint az erőforrások hatékonyabb felhasználásának elősegítése céljából.

A probléma mármost az, hogy a korszerű technológiák hogyan alkalmazhatók a környezetvédelemre, és az ipart vagy a szolgáltatásokat hogyan lehet segíteni abban, hogy előmozdítsák a gyártás környezetvédelmi értékét. Az ökológiai tanúsítványok célja a termékek környezetvédelmi vonatkozásaival foglalkozó egyéb jogi aktusokkal a szinergiák megteremtése. Az EMAS erőforrásokat – többek között – vizet takarít meg.

A múlt tapasztalataiból tudjuk, hogy a különböző szintű tanúsítványokat nem koordinálták össze elégségesen. A meglévő önkéntes és szabályozási eszközök nem kapcsolódtak egymáshoz oly módon, hogy szinergiákat alkothassanak. Az EMAS-rendszer első felülvizsgálata nem volt biztató. Kezdetben azt várták, hogy az EMAS keretében nyilvántartásba vett társaságok jobban fognak teljesíteni, mivel az EMAS környezetvédelmi követelményei szigorúbbak az ISO 14001-hez hasonló régebbi és ismertebb tanúsítványokénál. Az EMAS keretében nyilvántartásba vett társaságok mégsem teljesítettek jobban és a környezetvédelmi kiválóság rendszere gyengébb volt az ISO 14001-hez képest.

A Bizottság megtalálta a siker elmaradásának okait – a rendszer túl szigorú, túl drága és túl összetett – és elfogadható egyszerűsítéseket javasolt.

Az előadó – McAvan asszony – értékes további módosításokat eszközölt. Ezek között szerepelt az EMAS meghatározásával kapcsolatban egy sor, amelyet különösen fontosnak tartok. Ez segítené a szervezeteket abban, hogy könnyebben álljanak át az ISO-ról az EMAS-szabványokra.

Bízom abban, hogy módosításaink a Bizottság rendeletre irányuló javaslatát jobbá tették és hogy azt közelebb hoztuk a felhasználókhoz. Szerintünk egy pártatlan tanúsítási rendszert a fogyasztók is értékelnek majd.

Remélem, hogy ez segíteni fog a szervezeteknek abban, hogy a legésszerűbb, szisztematikus megközelítést válasszák ki a különböző környezetvédelmi területek összekapcsolása érdekében.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Mindenekelőtt szeretnék gratulálni az előadónak az általa végzett kiváló munkáért. Egy dologban biztos vagyok: ez további lendületet fog adni az ökocímkével ellátott termékek Európán belüli elterjedésének. Egy olyan időben, amikor a környezetvédelem égető kérdés és növekszik a környezetbarát termékek iránti kereslet – még az olyan, nem európai országokban is, mint az Egyesült Államok és Kína –, az ökocímke az egyik olyan eszköz, amely az európai termékeket fokozottan versenyképpé teszi a nemzetközi piacon. Valójában az ökocímke több egy pusztán környezetvédelmi minőségi jelzésnél: a termékek környezetvédelmi kiválóságára vonatkozó követelmények folyamatos, felfelé irányuló kiigazításával az ökocímke a folyamatos javulást és innovációt ösztönzi.

Ez a jelentés lehetővé teszi, hogy az ökocímkével ellátott termékek tágabb körben terjedjenek el, így előmozdítva a velük kapcsolatos tudatosságot anélkül, hogy bármilyen módon csökkentené a fogyasztók egészségvédelmi garanciáit. Befejezésül: hazám, Olaszország a megadott engedélyek számát tekintve Európa éllovasai közé tartozik, és ezen engedélyek nagy részét az idegenforgalmi ágazat szerezte meg, amely ebből az európai környezetminőségi tanúsítási címkéből olyan előnyökre tehet szert, amelyeket az európai közvélemény egyszerre becsül nagyra és garantál.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Elnök úr! Az EMAS, az önkéntes környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer elvben azt jelenti, hogy egy társaság vagy egy szervezet környezetvédelmi felülvizsgálatot végez, megvizsgálja a saját maga által a környezetre gyakorolt hatást, környezetvédelmi politikát dolgoz ki, célokat tűz ki és cselekvési tervvel áll elő. Sajnálatos módon az EMAS eddig nem bizonyult túlságosan sikeresnek, mivel 1993-as létrehozása óta csupán 4000 szervezetet vettek nyilvántartásba, ami szegényes eredmény az EU-n belüli azon 35 000 szervezethez képest, amely az ISO 14001-ben szerzett tanúsítást.

Emiatt indokolt az EMAS felülvizsgálata, egész egyszerűen azért, hogy azt vonzóbbá tegyük és csökkentjük a bürokráciát a társaságok és szervezetek számára.

A Tanács és a Parlament között folytatott tárgyalások során az EMAS-t számos vonatkozásban megszigorították. A Bizottság például egy prioritásprogram alapján most már köteles átfogó referenciadokumentumot kidolgozni a lehető legtöbb ágazatra vonatkozóan. A szöveg azt is egyértelműen kimondja, hogy az EMAS-logó semmilyen körülmények között nem téveszthető össze semmilyen más környezetvédelmi termékcímkével. Ez valódi előrelépés.

Nemrégiben egyik kollégám, Jens Holm, megkérdezte a Bizottságot, hogy – a Parlamenthez hasonlóan – a Bizottság valamennyi főigazgatósága nyilvántartásba vetette-e magát az EMAS-nál? Az ember azt gondolná, hogy az uniós intézményeknek kötelességük, hogy jó példával járjanak elől, a válasz azonban az volt, hogy a Bizottságnak nincsenek belső kibocsátási céljai és a Bizottságnak csupán öt főigazgatósága vetette magát nyilvántartásba az EMAS-nál. Véleményem szerint ez gyalázatos, és szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy újból megkérdem a Bizottságtól: mikor szándékozik biztosítani, hogy valamennyi főigazgatósága csatlakozik az EMAS-hoz?

Roberto Fiore (NI). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Teljes mértékben megértem az előadó jó szándékát, de úgy vélem, hogy ez az ökocímke éppen szembemegy azokkal a legnagyobb problémákkal, amelyek jelenleg – különösen a válság idején – a gazdálkodást és a termelést sújtják. Először is úgy gondolom, hogy létfontosságú a nemzeti termelésnek a tisztességtelen versennyel szembeni védelme. Olyan országokra gondolok, mint Kína, ahol néhány árut valóban rabszolgafeltételek mellett gyártanak; gondolok itt a *laogai*-ra, azokra a koncentrációs táborokra, ahol mezőgazdasági és ipari termelés zajlik; és gondolok itt azokra a jól ismert italokra, amelyeket világszerte széles körben fogyasztanak annak ellenére, hogy nem tudjuk, mit tartalmaznak. Más szóval: óvjuk először a termelést a tisztességtelen versennyel szemben, majd azt követően tegyünk lépéseket annak biztosítására, hogy a termelés megfeleljen a nemzeti igényeknek! Tudjuk azt, hogy jelenleg Európa termelési eredménye a gabonát és más mezőgazdasági terményt illetően alacsony, különösen a válság idején. Aggódok amiatt, hogy ez esetleg termelőink költségeinek növekedéséhez vezet, ugyanakkor nem fog hatni arra a nagyobb problémára, amely a válság mélyén rejlik és valójában az európai nemzetgazdaság központjában is megtalálható: a tisztességtelen versenyre.

Avril Doyle (PPE-DE). - Elnök úr! Rögtön az elején szeretnék gratulálni mindkét előadónak, McAvan asszonynak és Tatarella úrnak az EMAS-ról, illetve az ökocímkéről szóló jelentéseikhez. Ezek az ökológiai vezetés és az ökocímkézés igen fontos területeivel, a hulladékcsökkentés, a vízfelhasználás csökkentésének és – remélhetőleg – az élelmiszer-hulladék csökkentésének egész területével foglalkoznak.

Ha megengedik, szeretnék megemlíteni egy olyasvalamit, amit rendkívül bosszantónak tartok: az EU-ban az élelmiszerek 30%-a gyakorlatilag a kukában végzi. Az ún. „lejárai dátumok” gyakran túl óvatoskodók, ami felesleges hulladékot eredményez a máskülönben tökéletesen ehető termékek kidobása miatt. Ez is a címkézés része; oldjuk meg és nézzük meg, hogy hova vezethet!

Fenntartásaim vannak a tekintetben is, hogy a fogyasztók választásával kapcsolatos jobb tájékoztatás iránti törekvésünkben valójában épp az ellenkező hatást érjük el, mint amit az egészségügyi állításokról szóló irányelv, a GM-címkézés, a fogyasztóknak szánt, élelmiszerekkel kapcsolatos információk el kívántak érni – ezt a kérdést még meg kell oldani. Azután pedig itt van az ökocímkézést övező történet. Ahogy mindenki a csomagolás elejét – vagy akár hátulját – igyekszik magának megszerezni, hogyan fogják mindezt a – saját okán erre érdemes – tájékoztatást egy termék címkéjére olvasható betűmérettel elhelyezni és hogyan fogja ez végül elősegíteni az átlagpolgár választásával kapcsolatos tájékoztatást? Vannak aggályaim ezzel kapcsolatban.

Ha most egy pillanatra a Halászati Bizottság alelnökeként szólhatok, akkor szeretném, ha itt elhangozna, hogy úgy tűnik, két párhuzamos eljárás létezik a halászati termékek ökocímkézésére. A Bizottság a halászati termékek ökocímkézési programjaira irányuló közösségi megközelítéssel kapcsolatos vita elindításáról 2005-ben fogadott el közleményt. Ezt követően 2006-ban az Európai Parlament elfogadta kollégám, Carmen Fraga Estévez jelentését, amely arra sürgette a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy, a halászati termékek közösségi ökocímkézési rendszerére irányuló javaslatot. A Tengerészeti és Halászati Főigazgatóság 2008-ban közölte a halászati termékek közösségi ökocímkéjéről szóló rendeletre irányuló javaslatát, amelynek elfogadását 2009 márciusára tervezték. Ez a javaslat azonban még mindig az útvesszőben van, noha most azt hiszem, hogy az év végére ígérték nekünk.

Mindeközben a Környezetvédelmi Főigazgatóság megküldte az Európai Parlamentnek az összes termékre – köztük a halászati és mezőgazdasági, valamint a feldolgozott mezőgazdasági termékekre – kiterjedő

közösségi ökocímke-rendszerről szóló javaslatot. A Halászati Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság elnökeinek tiltakozása ellenére ebbe nem vonták be ezeket a bizottságokat.

Örömmel veszem észre ma, hogy a Tanács, a Parlament és a Bizottság épp nemrégiben állapodott meg egy, az előre vezető útról szóló nyilatkozatban, amely kimondja, hogy az ökocímke-ről szóló rendelet elfogadásától függetlenül a Bizottság megerősíti, hogy még az év vége előtt javaslatot kíván tenni egy, a halászati termékek ökocímkezéséről szóló rendeletre. A nyilatkozat azzal folytatja, hogy nem fogja befolyásolni vagy előre megítélni e rendelet elfogadását az ökocímke-ről szóló rendelet 6. cikke (5) bekezdésének a) pontjában előírt, a feldolgozáshoz, előcsomagoláshoz, csomagoláshoz és szállításhoz hasonló egyéb aspektusokkal foglalkozó azon tanulmány, amely az ökocímke-ről szóló rendelet hatályának az élelmiszerekre – többek között a halászati és akvakultúrás termékekre – való kiterjesztését fogja megvizsgálni. Ez a nyilatkozat továbbá egyértelművé teszi, hogy az ökocímke kiegészíti majd az egyedi halászati termékekről szóló rendeletet.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Az energiafogyasztás csökkentése és a hatékony erőforrás-gazdálkodás manapság óriási számú társadalmi-gazdasági szereplő számára alapvető elv. Valójában a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer 1993-ban történt bevezetése óta nagyjából 4 200 szervezetet vettek nyilvántartásba e program keretében. Szükségesnek tartom a rendszernek az azt alkalmazó szervezetek számának kiterjesztésével való megszilárdítását, valamint annak egy teljesítménymutató, ökológiai vezetési rendszerként való elismerését.

A romániai parlamentnek otthont adó palota egy 20 000 lakosú városával azonos mennyiségű energiát fogyaszt. Már javasoltam az intézmény vezetőinek, hogy a lehető leghamarabb csatlakozzanak ehhez a rendszerhez. A kisebb szervezetekre – mint például a kkv-kra és a helyi hatóságokra – fordított különös figyelem, véleményem szerint, fontos lépés a környezetvédelmi teljesítmény lehető legnagyobb léptékű kiszélesítése felé.

Arra ösztönözném a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket az EMAS előmozdítására, különösen azzal, hogy a részvételért cserében ösztönzőket biztosítanak. Ami az EMAS által megvalósított előrelépés nyomon követését illeti, ez a rendszer elfogadásához, valamint az e területen megvalósítandó pozitív fejlődéssel kapcsolatos feltételek megteremtéséhez fog vezetni.

Úgy vélem, hogy az előadónak egy felhasználói kézikönyv bevezetésére irányuló javaslata üdvözlendő egy olyan időben, amikor a nyelv és az előírt követelmények egyre inkább hozzáférhetővé válnak e dokumentum révén. Pillanatnyilag egy éves jelentéstételi ciklust alkalmaznak, amit én megfelelőnek tartok és nem értem, miért kellene egy új, hároméves ciklust bevezetni, ami csak zavarhoz vezetne. Noha az EMAS-nak még bizonyítania kell életképességét és hatékonyságát, támogatom alkalmazásának a szükséges ideig történő folytatását azzal a feltétellel, hogy a célnak a környezet sértetlensége megőrzésének kell lennie. Köszönöm.

ELNÖKÖL: DIANA WALLIS

alelnök

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Elnök asszony, hölgyeim és uraim! Alapjaiban üdvözlöm az európai ökocímket. Helyes, hogy újabb kísérletet teszünk a közösségi ökocímke további terjesztésére. Szerintem helyes, hogy a jövőben is megtartjuk a rendszer önkéntes jellegét.

A jövőben a címkerendszert csak akkor fogják végrehajtani, ha egyértelmű kritériumokat és mércéket alkalmaznak, amelyeket az ökocímke használata előtt kell teljesíteni. E tekintetben felszólítom a Bizottságot, hogy ésszerű, egyértelmű és érthető kritériumokat dolgozzon ki. Ennek középpontjában annak az elgondolásnak kell állnia, hogy a rendszert vonzóvá tegyünk az emberek számára. Óriási szűgyen lenne, ha az ökocímke létrehozása bürokratikus akadályok miatt hiúsulna meg.

A legvégén a fogyasztó lesz az, aki eldönti, hogy az ökocímke sikeres-e vagy épp kudarcot vall, mivel a fogyasztók körében kell a rendszernek elfogadtatásra lennie. Amennyire jómagam elkötelezett vagyok a nálunk, Németországban meglévő „kék angyal” ökocímke iránt, ez nem lehet személyes preferencia kérdése a nap végén, ez inkább arra csupaszodik le, hogy a fogyasztók számára egyetlen pillantással közvetítsük azt, hogy egy termék milyen egyedi minőségi jellemzőkkel bír. Hozzáadott-érték lesz a fogyasztók számára, ha a tagállamok nem a saját szimbólumaikat használják, és végső soron egy európai szintű egységes szimbólum lesz majd. A szimbólumok sokasága elrettenti a fogyasztókat, ahelyett, hogy tájékoztatná őket. Egy szimbólum, egy következtetés – ezen kell mindannyiunknak együtt dolgoznunk.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - (HU) Az önkéntesen alkalmazható ökocímke jelölési rendszer kiemelkedő fontosságú, hiszen a korlátozott környezeti hatású termékek európai szintű elterjedését hivatott elősegíteni mind a termelés, mind a fogyasztás terén. Szeretném felhívni a figyelmet az ökocímke rendszer reformjának fontosságára, a rendszer egyszerűsítésének a címke használatával járó adminisztratív terhek csökkentésének, illetve a rendszerben résztvevő termékkategóriák szélesítésének szükségességére. Úgy vélem azonban, hogy mindez önmagában még nem garantálja a reform sikerességét.

Amennyiben az intézkedések hatására a virág emblémával ellátott termékek csakúgy, mint a biotermékek magasabb árkategóriába kerülnek, úgy ezen termékek fogyasztásának ösztönzése sikertelen lesz.

Úgy vélem, el kell kerülni, hogy az ökocímke európai szintű használatának többletértéke a termékek drágulását vonja maga után. Hosszú távon ezen termékek forgalmának széleskörű biztosítása és növelése csupán ármérséklő intézkedések, adó, illetve egyéb kedvezmények biztosítása mellett valósítható meg.

Az árak szinten tartásán túlmenően a fogyasztók és a termelők széleskörű tájékoztatásáról sem szabad megfeledkezni, tehát az uniós intézményeknek és a tagállami hatóságoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk a címke által biztosított előnyökről, illetve a rendszerben résztvevő termékek jegyzékéről. Ahhoz, hogy a fogyasztók változtassanak vásárlási szokásaikon, elengedhetetlenek a széleskörű, ösztönző, tudatosító kampányok.

Mindezek mellett szeretném felhívni a figyelmet az új célkitűzések megvalósítására vonatkozó részletes munkaterv elkészítésének fontosságára oly módon, hogy ezen munkaterv kidolgozásában való részvétel lehetősége az összes érdekelt fél számára biztosított legyen. A szolgáltatások folyamatosan változó környezete következtében azokat szükséges rendszeresen, évente felülvizsgálni.

Meg kell értenünk, állampolgárságtól, nemzeti elkötelezettségüktől függetlenül valamennyiünknek egyaránt feladata, hogy megóvjuk környezetünket, lehetőséget teremtve így azoknak a céloknak és értékeknek a kiteljesedésére, melyekre az Európai Unió magáénak vall, és amelyek meggyőződés szerint egy teljes értékű emberi életnek elengedhetetlen előfeltételei. Ezen kötelezettségünkhöz pedig az is hozzátartozik, hogy lehetőségünk legyen az azonos árkategóriájú termékek közül a környezetkímélő módon előállítottat választani.

Köszönöm a jelentéstevőnek együttműködését a módosító indítványaim tekintetében. Köszönöm, hogy elkészítette a jelentést, s köszönöm Önöknek, hogy meghallgattak.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Szeretnék gratulálni az előadónak remek munkájukért. Véleményem szerint képviselőtársaink, Linda McAvan és Salvatore Tatarella olyan jelentéseket dolgoztak ki, amelyek segíteni fogják az Európai Uniót abban, hogy a világ egyik leginkább környezetbarát térsége maradjon. Az emberek néha viccelnek azzal – de olykor komolyan is gondolják –, hogy a szigorú és egyértelmű kritériumok képezik az EU legfontosabb exportcikkét. A különböző kontinensekről érkező társaságok gyakran követik a magasabb európai követelményeket más világpiacokon is, miután alkalmazkodtak azokhoz.

Jelenleg a nemzeti ökocímkék elterjedtebbek és közzismertebbek az uniós ökocímkéknél. Ennélfogva egyetértek az előadóval abban, hogy több erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy ezt a címkét felismerhetőbbé tegyük minden fogyasztó számára Európában és másutt is. Az uniós intézményeknek, a nemzeti kormányoknak és az egyes társaságoknak itt több kezdeményezést kell tanúsítaniuk. Az uniós országok piacainak mélyebb integrációjával az európai címke és a követelmények harmonizációja elkerülhetetlen, az összes piaci szereplő javát szolgáló folyamat.

A környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) megújítása szintén öröndetes. Népszerűsége jelenleg elmarad a nemzetközi ISO 14001 szabványétól. Egyetértek azzal a véleménnyel, hogy amint harmonizálták az EMAS és az ISO követelményeket, lehetséges lesz több szervezet odavonulása, ezek pedig olyan szabványokká válnának, amelyek kiegészítik egymást, ahelyett, hogy versengének egymással.

Biztos vagyok abban, hogy a jövőben több figyelem irányul majd a környezet védelmére és a korlátlan fogyasztás keretek közé szorítására. Véleményem szerint mindkét jelentés hozzájárul ahhoz, hogy ebbe az irányba haladjunk.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Elnök asszony! McAvan asszony és Tatarella úr lekötöttek az ökocímkék és a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszer (EMAS) területén végzett kiváló munkájukkal. A környezettudatos fogyasztó különböző ökocímkék közül választhat, amelyek közül sok biotermékekhez kapcsolódik. Az európai ökocímke minden termékre vonatkozik és igen értékes többlet.

Az európai ökocímke azonban jó néhány éve hervadozik. A csillagokkal körülvett kicsi fehér virágot csak egy vécepapír-márkáról ismerem fel. Ezért üdvözlöm az ökocímke javítására és ismertebbé tételére irányuló új szabályokat. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ökocímke a nyilvánosság tág körében szerez elismertséget.

Az európai ökocímkének egyértelmű kritériumokra van szüksége és az véget vehetne a mindenféle jól csengő fémjelzések elterjedésének. Egy széles körben támogatott és azonnal felismerhető ökocímke ösztönzés lehet a gyártók számára, hogy javítsák termékeiket, csökkentsék az anyag- és az energiafelhasználást, és még inkább hasznosítsanak újra. Ehhez persze félreérthetetlen kritériumokra van szükség. A gyártóknak – nagyon helyesen – új és szigorú kritériumoknak kell megfelelniük ahhoz, hogy jogosultak legyenek az ökocímkére. A kritériumok a termékek teljes életciklusának tudományos elemzésén fognak alapulni, ami nagyszerű dolog. Adott esetben kategóriánként a termékeknek csupán a felső 10–20%-a számára ítéltethető oda az ökocímke.

Az előadó és az árnyékelőadók azt is javasolják, hogy vizsgáljuk meg, az élelmiszerek és az italok is az ökocímke hatálya alá tartozhatnak-e? Arra jöttem rá, hogy – nemcsak a halászati ágazatban, hanem sok más ágazatban is – az idő a lényeg. Végül is az élelmiszer és az élelmiszerágazat jelentős teher a környezet számára, az ökocímke pedig mindenesetre megoldást jelenthet ebben a kérdésben.

Azzal is egyetértek, amit McAvan asszony és Wijkman úr mondott a vita elején: különösen most fontos az energiahatékony felhasználás tekintetében a környezetbarát termelésre irányuló ösztönzők beépítése, ez a jogszabály pedig megteszi a magáét ezzel kapcsolatban.

Martí Grau i Segú (PSE). - (ES) Elnök asszony! A fenntartható termelés támogatása előnyös, mivel mind a vállalkozások versenyképessége, mind pedig a fogyasztók életminőséggel kapcsolatos érdekei és a környezet iránti egyedi elkötelezettségük tekintetében előnyökkel jár.

E tekintetben az ökocímke jó eszköz és ezért örülnünk kell az itt ma tárgyalt intézkedések megerősítésének. Az ökocímke még mindig csak igen korlátozott számú termékre vonatkozik; a fogyasztók körében kevésbé ismert és mégis – mindezek ellenére – gyakran másolják le tényleges engedély nélkül. Úgy vélem tehát, hogy az európai intézményekben általunk elvégzett felülvizsgálat segíteni fog abban, hogy e problémákat az ellenőrzésünk alatt tartsuk.

Egy másik alapvető tényre is figyelniünk kell: az ökocímke nem tükrözheti a megszokott gyakorlatot a fenntartható termelésen belül; az ökocímkének a fenntartható termelésen belüli kiválóságot kell tükröznie, aminek egyre inkább uralkodóvá kell válnia. A kihívásnak, amellyel szembenézünk, az a célja, hogy gazdaságunkat környezetbarát gazdasággá tegyük; az ökocímkének kell lennie annak az eszköznek, amely a legmagasabb szinten képviseli a környezetvédelmet szem előtt tartó helyes gyakorlatok terjesztését.

Ezen a héten a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság keretében egy kezdeti eszmecsere folytattunk a textiltermékek elnevezéséről és a kapcsolódó címkézésről szóló jelentésről, amelynek én vagyok az előadója. Véleményem szerint a textilágazat jól példázza, hogy nemcsak hogy rugalmasabbá kell tennünk az új termékekre – ebben az esetben az új textilszálakra – vonatkozó jóváhagyási eljárásokat, hanem – messzire ható intézkedésekkel együtt – az ökocímke megerősítésére is törekednünk kell, hogy az egész ágazat a fenntarthatóság felé mozduljon el. Csak így tudunk majd más termelőpiacokkal kevesebb megkülönböztetés mellett versenyezni, és csak így tudjuk majd kielégíteni a fogyasztói igényeket, amelyek – szerencsére – egyre kényelmesebbek.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök asszony! Az uniós jogszabályok jelenleg egyszerűsítésre szorulnak, hogy a jog egyértelmű és érthető legyen minden polgár számára. Az ökocímkézés a fogyasztók környezetvédelmi kérdésekről – beleértve a termékre vonatkozó információkról – való tájékoztatását jelenti, ami megkönnyíti azt a döntést, hogy megvegyék-e a terméket vagy sem. A rendszer bevezetése hozzá fog járulni a környezet állapotának javulásához és ellensúlyozni fogja az éghajlatváltozást. Hozzá fog járulni továbbá a vízfogyasztás mérsékléséhez.

A környezetvédelmi termékcímkéknek információkat kell tartalmazniuk a mennyiségekről és más kérdésekről, és világosnak és olvashatónak kell lenniük. A bio- és természetes élelmiszerek, valamint a regionális termékek nagyobb arányú fogyasztása hozzá fog járulni társadalmunk egészségi állapotának javulásához.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Elnök asszony! Mivel a galériában egy Stájerországból érkezett látogatócsoport foglal helyet, megkísérlem felszólalásomat a német nyelv osztrák változatával kezdeni.

Ha benne van – ezt jeleznie kell, és amit mond, annak helyesnek kell lennie. Ez olyasvalami, ami mindannyiunk számára – és nemcsak e vita során – fontos. Bizonyítanunk kell, hogy Európa konkrét aggályokat igyekszik

kezelni és kivételesen jól teljesít azokkal kapcsolatban. Azt is biztosítanunk kell, hogy nem címkék tízezrei léteznek minden egyes termék tekintetében és itt az ideje – nemcsak most, épp az európai választások előtt –, hogy megmutassuk otthon és mindenütt az embereknek, hogy az Európai Unió olyan érdemi kérdéseken dolgozik, amelyek magukat a polgárokat érintik és hogy sok képtelenség, amit az ember naponta hall és olvas, nem igaz.

Elnök. – Köszönöm, Rack úr! Látogatói tudni fogják, hogy megfelelően képviselik őket.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) A termékek ökocímkezésén szereplő tájékoztatásnak könnyen érthetőnek kell lennie, míg magát az ökocímkét úgy kell elhelyezni, hogy egyértelműen észrevehető legyen és meghatározza a kérdéses terméket. Az ökocímkezésén szereplő tájékoztatásnak tartalmaznia kell a termék energiateljesítményét, könnyen érthetőnek kell lennie és tudományos bizonyítékon kell alapulnia.

A Bizottságnak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ökocímkével kapcsolatos tudatossági és reklámkampányokra elkülönítik a szükséges pénzeszközöket. Kérem az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy olyan hivatalos uniós weboldalt, ahol megtalálható az európai uniós ökocímkezésre vonatkozó összes tájékoztatás és gyakorlati szempont.

Az ökocímkével kapcsolatos, a különböző termékekre vonatkozó kritériumok felülvizsgálatának folyamatában azonban óriási mértékű a bürokrácia a 18 hónap során. Ha azt akarjuk, hogy a rendszer hatékony legyen, akkor azt nem kísérheti a bürokrácia megnövekedése. Úgy vélem azonban, hogy egy legalább hároméves közösségi munkatervre van szükség, amelyben meg lehet határozni a közös célkitűzéseket és ki lehet dolgozni a majdan prioritásnak tekintett termékcsoportok nem kimerítő jellegű listáját.

Az ökocímkével kapcsolatos kritériumok megállapításakor el kell kerülnünk az olyan intézkedések bevezetését, amelyek végrehajtása aránytalan adminisztratív és gazdasági rendelkezéseket róhat a kkv-kra. Köszönöm.

Martin Bursík, a Tanács soros elnöke. – (CS) Szeretném megköszönni az erre a tárgyra vonatkozó kivételesen pozitív és érdekes vitát. Véleményem szerint a fogyasztás a fogyasztói társadalom alapvető jellemvonása. Volt alkalmam meg tapasztalni egy olyan társadalmat, amely 40 évig élt totalitárius rendszerben és amelyet áruhiány és óriási fogyasztói potenciál jellemezett. Fejlődési folyamaton mentünk keresztül, én pedig úgy vélem, hogy a tapasztalat Európa további bővülésével és a fejlődő országok modernizálásával kapcsolatban jelentőséggel bír. A fogyasztás iránti hatalmas igény időszakát éltük meg. Mindennek ellenére úgy tűnik, hogy mikor a választék hirtelen áruk és termékek széles skálájának formájában jelenik meg, akkor nő a társadalomban azon emberek aránya, akiknek fontos az élelmiszerminőség, a termékminőség, a vízminőség és a levegőminőség. Rendkívül fontos, hogy Európának sikerüljön e fogyasztóknak tájékoztatást nyújtani arról, hogy egy adott termék fogyasztása milyen hatással fog járni a környezetre, az egészségre, az éghajlatra és más régiókban – többek között az EU-n kívüli térségekben – a fenntartható fejlődésre.

Emiatt szilárd meggyőződése, hogy ha az Európai Parlament jóváhagyja ezt a két rendeletet, az óriási előnyökkel jár majd az uniós polgárok számára, mivel lehetőségük lesz arra, hogy sokkal inkább tájékozott döntéseket hozzanak saját fogyasztásukkal kapcsolatban. Úgy vélem továbbá, hogy az embereknek hamarosan sikerülni fog, hogy kategorizálják azokat a termékeket és élelmiszereket, amelyekről a vita során oly sok szó esett, és véleményem szerint ez lehetővé teszi az uniós polgárok számára, hogy – fogyasztói választásaikon keresztül – aktívan járuljanak hozzá a környezet védelméhez. Ezzel alkalmat adunk a polgároknak arra, hogy jobban érezzék magukat és még inkább tudatában legyenek, hogy ők maguk, azaz minden egyes polgár aktívan vesz részt a környezet védelmében. Megismétlem: örömmre szolgál megköszönni mindenkinek – az előadóknak, a Tanácsnak, a Parlamentnek és a Bizottságnak – ezt a javaslatot, a cseh elnökséggel folytatott kiváló együttműködést és azt, hogy – úgy vélem – sikerült ezt a dokumentumot sikerrel lezárunk az első olvasatban.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – (EL) Elnök úr! Azzal kezdeném, hogy köszönetet mondok a mai vitában részt vevő minden felszólalónak igen konstruktív és pozitív hozzászólásaikért.

Az EMAS tekintetében megállapított szöveg alapján a világon mindenütt a szervezetek és társaságok – főként a kis- és középvállalkozások – egyszerű és hatékony ökológiai vezetési rendszerhez fognak hozzáférni.

Ezzel a felülvizsgált EMAS-szal a részt vevő társaságok nettó előnyhöz jutnak, mivel képesek lesznek környezetvédelmi jelentéseiket arra használni, hogy reklámozzák környezetvédelmi teljesítményüket a fogyasztók, a nyilvánosság és más társaságok, valamint a vizsgálok és ellenőrök felé.

A Parlament által javasolt módosításoknak köszönhetően az ökocímkekről szóló rendelet szövege környezetvédelmi szempontból még tovább javult, mostanra pedig még elérhetőbb a társaságok számára.

A Parlament módosításai a címke fogyasztók és környezetvédő szervezetek körében meglévő hitelességének garantálásában is rendkívül fontos szerepet játszottak.

A felülvizsgált öko címke rugalmasabb lesz, és lehetővé teszi, hogy egy későbbi szakaszban megállapítsák a még több áru és szolgáltatás felvételére vonatkozó kritériumokat – főként a lényeges környezeti hatással bíró áruk kategóriájában –, így pedig hatalmas javulásnak enged teret.

E szöveg első olvasatban történő jóváhagyása növelni fogja az öko címkével rendelkező termékek számát, ami a fogyasztók részére sokkal nagyobb választékot biztosít vásárlásaik során. Célkitűzésünk természetesen az, hogy az európai címkézési rendszert nemzetközi szintem széles körben elismerjék, valamint hogy megóvjuk annak érvényességét és megbízhatóságát.

Mindeközben azonban az öko címkét először az Európai Unióban kell elismerniük a fogyasztóknak és társaságoknak.

Ezért szeretném hangsúlyozni, hogy Wijkman úr igen helyesen jegyezte meg, hogy még inkább meg kell erősítenünk a kereskedelmi támogatást, az öko címke marketingjét. Pontosan ezért különített el a Bizottság forrásokat és eszközöket – többet, mint bármikor máskor –, hogy megerősítse az öko címke marketingjét.

Teljes mértékben egyetértünk a Howitt úr által az EMAS nemzetközi szintű kilátásaira vonatkozóan kifejtett nézettel. Pontosabban: a nemzetközi ISO-szabványokat már beépítettük az EMAS-ba. Az EMAS most nyitva áll az Európai Unió kívüli nemzetközi társaságok általi kérelmek előtt is.

Korlátozni akarjuk a bürokráciát és biztosítani kívánjuk, hogy a vonatkozó kritériumokra hivatkozó különféle szövegek egyszerűek és kényelmesek legyenek, valamint hogy az öko címke a lehető legteljesebb mértékben harmonizált legyen más nemzetközi és nemzeti címkékkel.

Javaslatunk szövege biztosítja ezt a lehetőséget, amennyiben hivatkozást tartalmaz a különleges, indokolt tartalmú dokumentumok elkészítésére, valamint a nemzeti címkékkel való harmonizációt előmozdító, különleges szabályok elfogadására.

A Bizottság három nyilatkozatát terjesztem elő a Parlament titkárságánál a mai ülés jegyzőkönyvébe való felvétel céljából:

- az első a halászati termékekkel kapcsolatos megtévesztő állítások kezelésének módjára vonatkozik. A Bizottság egy olyan rendeletet szándékozik javasolni, amely tiltja majd a fenntartható halászattal összeegyeztethetetlen, megtévesztő állításokkal való címkézést;
- a második nyilatkozat a Bizottság azon szándékára vonatkozik, hogy biztosítsa azt, hogy a felülvizsgált öko címke-rendelet nem sérti a vegyi anyagokkal kapcsolatos rendeleteket, például a REACH-rendeletet;
- a harmadik nyilatkozat a Bizottság azon tervére vonatkozik, hogy felülvizsgálja az öko címkével ellátott termékekkel kapcsolatos köteleességek szintjét.

Végezetül annyit szeretnék elmondani, hogy mind az EMAS, mind pedig az öko címke kivételes kezdeményezések. Eddig nem aknázták ki teljes körűen sem az egyikben, sem pedig a másikban rejlő lehetőséget, és egyetérték Svensson asszonnyal abban, hogy azt úgy kellene alkalmazni, ahogyan az most történik, nemcsak az öt főigazgatóságon és a bizottságokban, hanem a többi főigazgatóságnál is, és éppen ezt tesszük az általunk előkészített döntéssel. Az Európai Parlament úgy határozott, hogy alkalmazni fogja az EMAS-t, és ugyanezt várjuk el a Tanácstól is.

A ma javasolt felülvizsgálat lehetővé fogja tenni, hogy az EMAS és az öko címke referenciaponttá váljon a felelősségteljes környezetirányítás és a termékek általi legjobb környezetvédelmi teljesítmények tekintetében.

Szeretném ezért még egyszer hangsúlyozni annak fontosságát, hogy első olvasatban jussunk megállapodásra. Számos hasznos változtatást eszközöltek a szövegekben, az eredmény pedig igen kiegyensúlyozott. Felkérem ezért Önöket, hogy a szöveget teljes egészében, további változtatás nélkül támogassák!

Mielőtt befejezném, még egyszer szeretnék köszönetet mondani az előadónak rendkívül hasznos közreműködésükért. Valóban hiszek abban, hogy kemény munkájuk és a cseh elnökség együttműködése eredményeképpen első olvasatban állapodhatunk meg, ami igen fontos.

1) Az öko címkéről szóló rendeletnek a közelgő halászati jogszabállyal meglévő viszonyáról

Az ökokímkéről szóló rendelet elfogadásától függetlenül a Bizottság megerősíti, hogy még az év vége előtt egy, főként a fenntartható halászattal kapcsolatos kritériumokon alapuló, a halászati termékek ökokímkézéséről szóló rendeletet kíván elterjeszteni.

Nem fogja befolyásolni vagy előre megítélni e rendelet elfogadását az ökokímkéről szóló rendelet 6. cikke (5) bekezdésének a) pontjában előírt, a feldolgozáshoz, előcsomagoláshoz, csomagoláshoz és szállításhoz hasonló egyéb aspektusokkal foglalkozó azon tanulmány, amely az ökokímkéről szóló rendelet hatályának az élelmiszerekre – többek között a halászati és akvakultúrás termékekre – való kiterjesztését fogja megvizsgálni.

2) A vegyi anyagokról szóló jogszabályokkal meglévő összhangról

A Bizottság biztosítani fogja, hogy az ökokímkéről szóló rendelet végrehajtása koherens lesz az anyagokkal, készítményekkel és keverékekkel foglalkozó, többi vonatkozó közösségi jogszabállyal.

3) A díjak felülvizsgálatáról

A Bizottság megerősíti, hogy figyelemmel a tagállamoknál a rendszer kezelése során felmerült költségekre, a rendelet hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül felül kívánja vizsgálni az ökokímkével kapcsolatos díjak szintjét, és a díjak szintjének megfelelő felülvizsgálatát kívánja javasolni.

Salvatore Tatarella, előadó. – (IT) Elnök úr, miniszter úr, biztos úr, hölgyeim és uraim! Jómagam is örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik részt vettek a vitában, amely során fény derült a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban elvégzett munkát övező, széles körű egyetértésre. A vita több betekintést, további hajtóerőt és egyéb javaslatokat is biztosított, amelyek – reményeim szerint – értékesek lesznek a Bizottság és tagállamok számára kötelezettségeik teljesítése során.

E vita lefolytatásával és a mai szavazással a Parlament gyakorlatilag teljesítette e két fontos kérdéssel kapcsolatos kötelezettségvállalását. Most a Bizottságon van a sor: örömmel hallottam a biztos úr által a jegyzőkönyvbe mondott három kijelentését. Elvárjuk, hogy a Bizottság igen körültekintően folytassa le az élelmiszerekkel kapcsolatos tanulmányt, hogy az ökokímke és a biotermékek közötti félreértés minden lehetősége kizárható legyen. Várakozással tekintünk a halászati termékekről szóló rendelet elé, amelyet a Halászati Bizottság különös lelkesedéssel vár. Köszönöm a Halászati Bizottságnak, hogy átszolgált bennünket ezen az igen nehéz időszakon

Felhívom a Bizottság figyelmét a mérgező termékekkel kapcsolatos mentességekre: óriási gonddal és hatalmas óvatossággal kezeljék ezt! A reklámkampányt illetően reméljük, hogy a Bizottság kampányai hatékonyak és célzottak lesznek, hogy az üzenet eljusson az emberekhez, és különösen a fiatalokhoz. Reméljük, hogy az általunk megszabni próbált szigorú határidőket tiszteletben fogják tartani és hogy betartják az állatkísérletek csökkentését is. Már csak egyetlen dolog aggaszt és egyvalamit sajnálok: talán többet is tehettünk volna a szerződéseket illetően. Ez lesz a következő feladatunk.

Linda McAvan, előadó. – Elnök asszony! Szeretném azzal folytatni, amiről Avril Doyle beszélt, amikor azt mondta, hogy kezdeményezések és címkék özöne áll rendelkezésünkre, amelyek etikus és fenntarthatósági címkék, és szeretném elmondani, hogy szerintem a Bizottságnak ezt meg kellene vizsgálnia annak biztosítása érdekében, hogy az embereket ne tévesszék meg. A biztos úr épp az imént beszélt a halászati címkézésről és annak biztosításáról, hogy az emberek tudják, mit vesznek. Egy más pozícióban én is részt vettem a tisztességes kereskedelemben és a tisztességes kereskedelmi címke védelmében, az utóbbi években pedig azt tapasztaltuk, hogy alternatív címkéket dolgoznak ki. Ezek némelyike rendben is van; mások azonban etikai címkéként próbálnak tetszelegni, oly módon feltűnni, mintha a tisztességes kereskedelem elveit követnék, de ezt a lehető legkevesebb költséggel próbálják megtenni, anélkül, hogy a megfelelő címkézési rendszerhez szükséges, független igazolással rendelkeznének. Úgyhogy remélem, hogy a Bizottság biztosítani fogja, hogy mindezek a címkézési és etikus címkézési rendszerek továbbra is rendelkezzenek valamiféle következetességgel, és azokat ne áshassák alá pusztán azért, hogy olyan szervezetek marketinges fogásaivá váljanak, amelyek azt akarják elhitetni a nyilvánossággal, hogy környezetbarát és etikus módon működnek, miközben nem többek pusztá fügefaleveleknél.

Remélem tehát, hogy a Bizottság ezt meg tudja vizsgálni, ehhez pedig a Bizottság több osztályának bevonásával zajló vizsgálatra van szükség. Minden alkalommal, amikor erről beszélek, azt mondják: „Jaj, ez nem a mi asztalunk, hanem a másik osztályé!”, és úgy tűnik, hogy mindenki a másokra próbálja hárítani a terhet.

Végül pedig szeretném megköszönni mindenkinek a közreműködést. Várom a szavazást, és remélem, hogy nagyon egyszerű, egyenes szavazás lesz.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma 11.00 órakor kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Alin Lucian Antochi (PSE), írásban. – (RO) Teljes mértékben támogatom a 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló Vălean-jelentést, annál is inkább, mivel néhány tagállamban a közelmúltban történt események rávilágítottak a négy alapvető szabadság egyikének – jelesül a polgárok tagállamok területén való szabad mozgásának és letelepedésének – égbekiáltó megsértésére.

Ezen túlmenően az irányelvnek a tagállamok jogszabályaiba való, eredménytelen átültetése vagy akár átültetésének hiánya számos visszaélést eredményezett a közigazgatási alakiságok és az „engedély nélküli tartózkodás” elgondolásával kapcsolatos jogalkotási rendelkezések korlátozó értelmezése miatt, ami európai polgárok tisztességtelen fogva tartásához és kiutasításához vezetett. A megoldás azonban nem a határok lezárása, hanem a polgárok európai társadalmak sokszínűségébe való integrációjának megkönnyítésére irányuló konkrét intézkedések megkeresése.

Úgy vélem, hogy amennyiben a tagállamok és a Bizottság sikeresen együtt tud működni e tekintetben, akkor a most tárgyalt jelentés számottevően hozzá fog járulni az irányelv által előírt szabályozások átültetésének nyomon követéséhez.

Jelenleg minden európai polgár vágya az, hogy egy olyan Európai Unióban éljen, ahol tiszteletben tartják az alapvető értékeket, mint például a személyek szabad mozgását. Nem szabad azonban elfeledkeznünk arról, hogy e cél eléréséhez mindannyiunknak hozzá kell járulnunk!

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Az öko címkézés olyan önkéntes intézkedés, amelynek célja az egész életciklusuk során magas hatékonysággal és alacsony környezeti hatással rendelkező termékek forgalmazásának európai szinten történő előmozdítása.

E 26 termékkategóriára, 622 engedélyre és több mint 3 000 termékre és szolgáltatásra (mosó- és tisztítószer, papír, ruhák, lábbelik, textiltermékek, idegenforgalmi és kempingtermékek) kiterjedő tanúsítási rendszer csaknem 10 éves végrehajtása eredményeként szerzett tapasztalatok azt sugallják, hogy a rendszer bizonyos kulcsfontosságú aspektusainak kezelése érdekében erőteljesebb beavatkozásra van szükség.

Mivel sok gazdasági szereplő nem örül a kritériumok jóváhagyásával kapcsolatos hosszadalmas eljárásnak és annak, hogy ezek a kritériumok a jóváhagyásuk után mennyire gyorsan elavultak lesznek, módosításokat vezettek be a jóváhagyási módot illetően (legfeljebb 180 nap az értékelés befejezése és a jóváhagyás között, a kritériumok nem alapvető változásaira irányuló egyszerűsített, lerövidített felülvizsgálati eljárás mellett), a címkék odaítélésére vonatkozó új rendszerrel együtt.

Az öko címké-tanúsítási rendszer hitelességének fenntartásához a következőkre van szükség:

- a fogyasztók egészsége és a környezet védelme általános elvének alkalmazása, még a címkével ellátott termékek esetén is
- reklámtevékenységek: a fogyasztók tájékoztatási módjának javítása, európai alapok felhasználása mellett tudatossági kampányok kezdeményezése az öko címkével kapcsolatos bizalom fenntartása érdekében
- a kkv-kra irányuló különleges figyelem.

Támogatom a jelentést és gratulálok az előadónak.

Esko Seppänen (GUE/NGL), írásban. – (FI) Szeretnék rámutatni arra, hogy a közösségi öko címké közös alapot fog teremteni saját használatára, de nem szabad lehetővé tenni, hogy megakadályozhasson más típusú címkézést. Szerintem fontos, hogy egy olyan címkével láthassunk el egy terméket, amely feltünteti azt az országot, amelyben értékesítik, és helytelenítem a Bizottság azon álláspontját, hogy ezt a Közösség által finanszírozott programokban meg kell tiltani. A származási országnak például a helyi élelmiszer-termelés esetén való feltüntetése a legjobbféle öko címké.

(Az ülést 10.35-kor felfüggesztik és 11.00-kor folytatják.)

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR*elnök***7. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet***
* *

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Elnök úr! A Parlament elnöksége hivatalosan tájékoztatott bennünket arról, hogy az európai parlamenti képviselők bizottsági és plenáris üléseken való részvételét az Európai Parlament honlapján közzé fogják tenni. Ez egyébként egy, a Parlament által a januári ülészek során megtartott különös szavazásra adott reakció volt, amikor is mi ezt – azaz az információ nyilvánosságra hozatalát – megszavaztuk.

Úgyhogy, elnök úr, volna egy kérésem Önhöz: mivel az elnökség valószínűleg legfeljebb csak még egy vagy két ülést tart megfelelő időben, a Parlament akaratának tiszteletben tartása érdekében, hivatalosan kérem Önt, hogy vállalja, hogy meggyőződik arról, hogy mind ezt az akaratot, mind pedig az e Ház által eszközölt szavazást tiszteletben tartják. Nem szeretném azt hinni, hogy teljes mértékben bürokratikus indokok akadályozták meg azt, hogy ezt az átláthatósági követelményt betartsák, mivel mi kötelezettséget vállaltunk az európai választók és nyilvánosság felé is.

Elnök. – Nagyon köszönöm. A Parlament akaratát mindig meghatározó. Az elnökség következő ülésén mérlegelni fogjuk az Ön által elmondottakat.

Anna Záborská (PPE-DE). – (FR) Elnök úr! Hamid Karzai elnök aláírt egy, a nők jogairól szóló törvényt, amely – Humeira Namati afgán szenátor szerint – rosszabb annál, amely a Talibán idején volt hatályban.

Ez a szöveg jogszerűvé teszi, hogy a férj megerőszakolja a feleségét, és megtiltja, hogy a nők férjük engedélye nélkül eljárjanak otthonról, dolgozzanak vagy orvoshoz menjenek. Ezen túlmenően a törvény csak az apa és a nagypapa számára biztosít felügyeleti jogot a gyermekek felett.

Felkérem Önt, elnök úr, hogy haladéktalanul tegyen meg Parlamentünk teljes mértékű helytelenítésének kifejezéséhez szükséges valamennyi intézkedést és következő ülészekünkben vegye fel ezt a napirendi pontot a sürgős kérdések közé.

(Taps)

Elnök. – Köszönöm, Záborská asszony! Foglalkozni fogunk a kérdéssel.

8. Köszöntés

Elnök. – Üdvözlöm az Európai Parlamentnél a külügy- és együttműködési miniszter, Rosemary Museminali asszony által vezetett ruandai küldöttséget.

Museminali asszonyt a Szenátus Külügyi Bizottságának elnöke, Valence Munyabagisha úr, az Alsóház alelnöke, Jean Damascène Ntawukurirayo úr, valamint a Külügyminisztériumban az Európával, az Egyesült Államokkal és az ENSZ-szel, valamint a nemzetközi szervezetekkel foglalkozó vezető igazgató, Balthazar Rutsinga úr kísérte el.

Az egész Parlament nevében szívélyes üdvözlét a küldöttségnek!

*(Taps)***9. Szavazások órája**

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(Az eredményekért és a szavazásra vonatkozó egyéb részletekért: lásd a jegyzőkönyvet)

9.1. Az állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai adatok (A6-0141/2009, Neil Parish) (szavazás)

9.2. Az információs társadalomra vonatkozó közösségi statisztikák (A6-0128/2009, Angelika Niebler) (szavazás)

9.3. A mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló, EK és Svájc között létrejött megállapodás jóváhagyása (A6-0122/2009, Béla Glattfelder) (szavazás)

9.4. Az ideiglenes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedést elrendelő határozatok kölcsönös elismerése (A6-0147/2009, Ioannis Varvitsiotis) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Ioannis Varvitsiotis, előadó. – (EL) Elnök úr! Kötelességemnek tartom megköszönni az árnyékelőadónak és mindenki másnak, aki segített kialakítani azt a szöveget, amelyről ma szavazunk. Egy olyan szöveg ez, amelynek alapvető kritériuma az egyéni jogok védelme. Mindemellett egy másik – szerintem pozitív – lépés is a tagállamok által a büntetőügyekben folytatott együttműködésük során a közöttük meglévő kölcsönös bizalom továbbfejlesztése terén. Ez egy lépés a büntetőjog egységesítése felé, ugyanakkor pedig olyan lépés, amely a tagállamok polgárai között a törvény előtti egyenlőséghez vezet, függetlenül attól, hogy az Európai Unió területén belül hol tartózkodnak.

Arra szeretném kérni képviselőtársaimat, hogy bízzanak ebben az irányelvben!

9.5. Az ESZA-ból támogatható költség típusok körének kiterjesztése (A6-0116/2009, Karin Jöns) (szavazás)

9.6. Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap és Kohéziós Alap: a pénzügyi irányítással kapcsolatos rendelkezések (A6-0127/2009, Iratxe García Pérez) (szavazás)

9.7. A bevándorlók gyermekeinek oktatása (A6-0125/2009, Hannu Takkula) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Christa Prets (PSE). – (DE) Elnök úr! Szeretnék szóbeli módosítást javasolni, miszerint az 5., 8. és 16. pontban töröljük a „legális” szót, mivel az azt a benyomást kelti, hogy azok a gyermekek, akik nem szerepelnek a nyilvántartásban – más szóval folyamatban levő menedékügyi eljárásban vesznek részt – kizárhatók az oktatási programok alól. Ez ellen tiltakozni szeretnénk! Azért indítványozom a „legális” szó törlését, mert minden gyermeknek joga van az oktatáshoz, ha egy országban nyilvántartásba veszik.

Elnök. – Ha nincs ellenvetés Prets asszony javaslata ellen, akkor természetesen még egyszer, igen gondosan ellenőrizzük a szöveget ennek alapján.

Stavros Lambrinidis (PSE). – Elnök úr! Nem vagyok biztos abban, hogy a tolmácsolás nem hagyott-e ki valamit. Jómagam csak az 5. és 16. bekezdést hallottam; a 8. bekezdés is azt mondja ki, hogy csak a „legális” migránsok gyermekei részesülhetnek oktatásban. Azt szeretném, ha ezt a szót itt is törölnék.

(A Parlament nem ért egyet a szóbeli módosítások elfogadásával.)

9.8. Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazása (A6-0186/2009, Adina-Ioana Vălean) (szavazás)

– A szavazás előtt:

Adina-Ioana Vălean, előadó. – Elnök úr! A félreértések elkerülése érdekében és az új – a PPE-DE és az UEN képviselőcsoportokhoz tartozó – Partito della Libertà-beli olasz kollégáink kéréseinek megfelelően szóbeli

módosítást javaslok az S. preambulumbekzdés első francia bekezdéséhez tartozó 1. lábjegyzethez: abban töröljük az utolsó két mondatot és illesszük be az „IT” (Olaszország) szót a sorba a bekezdés elején. Ez szerepel a szavazási listán.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Elnök úr! Nagyra értékelem az előadó javaslatát, de ez az állásfoglalás túl sok hivatkozást tartalmaz – nemcsak a javasolt szóbeli módosításnak ebben a pontjában és ebben a lábjegyzetében, hanem az állásfoglalás sok más részében is. Eltéő okokból hivatkozik valamennyi tagállamra, és éppen arra a kérdésre is, amelynek a lábjegyzetből való törlését Ön kérte, amely pontosan az állásfoglalás más részeiben megjelenő témákhoz kapcsolódik. Úgy vélem tehát, elnök úr, és az a javaslatom, hogy képviselőtársam kérje az állásfoglalás további módosítását és a bizottság elé, újbóli vizsgálat céljából történő visszautalását.

(A Parlament elutasítja azt az indítványt, hogy utalják vissza a jelentést a bizottságnak)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Elnök úr! Ami Vălean asszony módosításának megengedhetőségét illeti: Vălean asszonynak ugyancsak igaza volt abban, hogy ki kell javítani a szöveget és el kell távolítani a harmadik és negyedik feleségekre való homályos és megtévesztő utalást, ami kétségeket ébresztett a poligámia jogszerűségét illetően.

Mindazonáltal egyértelművé kell tennünk, hogy – sajnálatos módon – a tagállamoknak kiküldött kérdőív ezt a helytelen terminológiát tartalmazta. Más szóval: a tagállamok véleményét kértük a második, harmadik és negyedik feleségek szabad mozgáshoz való jogáról.

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Elnök. - Angelilli asszony! A vitának vége. Aki nem kívánja támogatni Vălean asszony indítványát, felállhat. Negyven képviselőnek kell felállnia az indítvány elleni tiltakozásként, indokolásra pedig nem kerül sor.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

9.9. Az uniós polgárság problémái és kilátásai (A6-0182/2009, Urszula Gacek) (szavazás)

9.10. A harmadik országokkal folytatott külkereskedelemre vonatkozó közösségi statisztika (A6-0126/2009, Helmuth Markov) (szavazás)

9.11. Az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározása (A6-0048/2009, Avril Doyle)

9.12. Lakáságazattal kapcsolatos beruházások ez energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások területén (az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendelet módosítása) (A6-0134/2009, Emmanouíl Angelakas) (szavazás)

9.13. Közösségi vízumkódex (A6-0161/2008, Henrik Lax) (szavazás)

9.14. Közösségi ökocímkerendszer (A6-0105/2009, Salvatore Tatarella) (szavazás)

– A zárószavazás előtt:

Miroslav Ouzký (PPE-DE). - Elnök úr! Szeretném Önt arra kérni, hogy vegye jegyzőkönyvbe a Bizottság következő nyilatkozatát az alábbi, megállapított és elfogadott szöveggel.

„Az ökocímkeről szóló rendelet elfogadásától függetlenül a Bizottság megerősíti, hogy még az év vége előtt egy, főként a fenntartható halászattal kapcsolatos kritériumokon alapuló, a halászati termékek ökocímkezéséről szóló rendeletet kíván előterjeszteni. Nem fogja befolyásolni vagy előre megítélni e rendelet elfogadását az ökocímkeről szóló rendelet 6. cikke (5) bekezdésének a) pontjában előírt, a feldolgozáshoz, előcsomagoláshoz, csomagoláshoz és szállításhoz hasonló egyéb aspektusokkal foglalkozó azon tanulmány,

amely az ököcímkeről szóló rendelet hatályának az élelmiszerekre – többek között a halászati és akvakultúrás termékekre – való kiterjesztésével kapcsolatos rugalmasságot fogja megvizsgálni.”

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – Elnök úr! Teljes mértékben egyetértek.

(Taps)

(A Parlament jóváhagyja az indítványt.)

9.15. A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvétele (A6-0084/2009, Linda McAvan) (szavazás)

9.16. A személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód (A6-0149/2009, Kathalijne Maria Buitenweg) (szavazás)

9.17. Átmeneti kereskedelmi megállapodás Türkmenisztánnal (szavazás)

– A szavazás előtt:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Halasztást kérek a 170. cikk (4) bekezdésének megfelelően az áprilisi II. ülészakig. Tegnap a képviselőcsoportok ülése alatt dokumentumokat kaptunk a Bizottságtól és a Tanácstól, amelyekben a Bizottság és a Tanács közelít álláspontunkhoz. A dokumentumok megfelelő megvitatására azonban nem jutott időnk. Hálás lennék tehát egy halasztásért.

Szeretném azonban az összes képviselőcsoportból érkező összes képviselőt megkérni, hogy legyenek kedvesek tartózkodjanak attól, hogy ezt a Türkmenisztánnal kötött ideiglenes megállapodást olyan eszközként használják, amellyel nagyobb jogokat szerezhetnek a Parlament számára a Tanácshoz és a Bizottsághoz képest. Óriási szégyen lenne, ha ez a dokumentum ennek a problémának látná kárát.

Stavros Dimas, a Bizottság tagja. – Nincs kifogásunk a halasztás ellen.

(A Parlament eldönti a szavazás elhalasztását)

9.18. Átmeneti kereskedelmi megállapodás Türkmenisztánnal (szavazás)

(A Parlament úgy határoz, hogy visszautalja a jelentést a bizottságnak)

9.19. Az EU-Belarusz párbeszéd félévi értékelése (szavazás)

– A szavazás előtt:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Elnök úr! Szeretném javasolni, hogy említsük meg, hogy semmiféle olyan terv nem szerepelhet e tárgyalásokban, amely az EU határán, nem nyugati vonalak mentén egy új atomerőmű megépítésére vonatkozik – a Belarusz támogatásának mikéntjére irányuló pozitív tárgyalásokban, de nem ebben az esetben.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– A 4. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). - Elnök úr! Ez egy igen rövid szóbeli módosítás lesz, amelyet Alexander Milinkevich és az Amnesty International azon képviselőinek kérésére javaslok, akik részt vettek a Belarusról két nappal ezelőtt a Parlamentben tartott konferencián. Azt kérték, hogy a nemrégiben letartóztatott politikai foglyok szabadon bocsátására irányuló követelést a korlátozások és a zaklatás más típusaival szembesülő emberekre is terjesszék ki. Emiatt javaslom – és más képviselőcsoportokkal is konzultáltam –, hogy a 4. bekezdést egészítsük ki a következővel: „valamint a 2008 januárjában lezajlott tüntetésen részt vevő 11 személlyel szemben kiszabott, »szabadságkorlátozó« büntetés felülvizsgálata;”

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– A 7. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Elnök úr! Három fiatal aktivistát erőszakos katonai toborzás alanyaiként említene, az egyikük pedig legalább is az ellenzék vezetőjének fia, Viačorka úr. Ezért érdemes megemlíteni, hogy ez egyenértékű az állam által gyakorolt túszejtéssel: „Nézze, ne nagyon ugrándozzon a pozíciójában, mert a fia a mi hadseregünkben van és valami történhet vele!” Ez egy aprócska figyelmeztetés lenne, ami talán több biztonságot adhat a hadseregbe erőszakosan toborzott fiatalok számára.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– A 13. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Elnök úr! Amikor arra tesznek javaslatot, hogy az Európai Bölcsészettudományi Egyetemnek vissza kellene mennie Belaruszba, érdemes megemlíteni, hogy ennek azon valódi garanciák mellett kellene történnie, hogy az szabadon tudjon majd működni és nem kerüljön vissza a rezsim ellenőrzése alá.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Elnök úr! Örömmel reagálunk az egyéni szóbeli indítványokra, de megkérném Landsbergis urat, hogy előre tájékoztasson bennünket, hogy a témákat akkor is meg lehessen vitatni, amikor ő nincs jelen. Az ember mindig nem terjeszthet elő pusztán szóbeli indítványokat tájékoztatás nélkül.

Elnök. – Úgy látom, Landsbergis úr azt jelzi, hogy amennyiben a jövőben újra szóbeli indítványokat terjesztene elő, az Ön kérésének megfelelően fog eljárni.

9.20. Európa lelkiismerete és a totalitarianizmus (szavazás)

Elnök. - Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy Nassauer úr és Szájer úr az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoport nevében állásfoglalásra irányuló közös indítványt írt alá.

– A 3. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Elnök úr! Hadd emlékeztessen Európában a II. világháború végéről szóló, 2005. évi, jelentős állásfoglalásunkra, amely kimondja, hogy „igazság és emlékezet nélkül nem lehetséges a megbékélés”.

Nem szeretném ebből törölni az igazságot. Kérem, egyezzenek bele, hogy az „igazság” ebbe belekerüljön: megbékélés, igazság és emlékezet mellett! Kérem, szavazzanak az igazságra!

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– A 4. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). - Elnök úr! A szöveg olyan, az emberiség elleni bűncselekményekre hivatkozik, amelyek „egészen 1995 júliusáig” történtek. Jobb lenne azt mondani, hogy amelyek „1995 júliusában is történtek”, mivel senki nem lehet biztos abban, hogy ilyen bűncselekményekre 1996-ban nem került sor.

(Közbeszólás az ülésteremből)

Valóban, ez enyhébb lenne: az „egészen” helyébe az „is történtek” szavaknak kell lépniük.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

– A 20. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Tunne Kelam (PPE-DE). - Elnök úr! Egy apróbb módosítás. A szöveg most így hangzik: „mivel a közép-európai országok rendelkeznek a kommunizmussal kapcsolatos, kiegészítő tapasztalattal”. Szeretném a „közép-európai országokat” „közép- és kelet-európai országokra” módosítani, mert a szöveg mindenhol

máshol így hangzik, továbbá „a kommunizmussal kapcsolatos, kiegészítő tapasztalattal” helyébe „a kommunizmussal és nácizmussal kapcsolatos, kiegészítő tapasztalattal” szöveget léptetni, mert a kelet-európai nemzetek számára semmi „kiegészítő” nem volt a kommunizmusban: a legtöbbjük először a kommunizmust, aztán a nácizmust, majd ismét a kommunizmust tapasztalta meg.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Elnök úr! Azt szeretném mindössze hozzáfűzni, hogy én is aláírtam az állásfoglalást.

– (FR) Elnök úr! Én is aláírtam ezt az állásfoglalást és nem látom a nevem az állásfoglalásra irányuló indítványon. Szeretném kérni, hogy arra az én nevem is kerüljön föl.

9.21. A kultúra szerepe az európai régiók fejlődésében (szavazás)

9.22. Az EU és Oroszország közötti új megállapodás (A6-0140/2009, Janusz Onyszkiewicz) (szavazás)

9.23. Az Északi-sark védelméről szóló nemzetközi szerződés elfogadására irányuló nemzetközi tárgyalások megindítása (szavazás)

– A szavazás előtt:

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr! Azért emelkedem szólásra, hogy megkérjem a kollegákat, vegyék fontolóra ezen állásfoglalásra irányuló indítványnak a bizottság elé történő visszautalását. Ezt állva teszem amiatt, amit Ferrero-Waldner biztos itt a tegnap esti vitában mondott. Nem teszem ezt könnyű szívvel, mert osztom azon kollégáim aggályait, akik az állásfoglalásban kifejezetteknek megfelelően szólaltak fel a vitában.

Szeretném azonban elmondani – hogy korrekt legyek a biztos asszonyhoz –, hogy nem az a szándékunk, hogy problémát okozunk neki abban a kritikus szakaszban, amelyben a Sarkvidéki Tanáccsal folytatott tárgyalások pillanatnyilag vannak. Kifejezetten kijelentette, hogy „egy ilyen javaslat ebben a szakaszban – a biztos asszony által a plenáris ülésen elmondottak leiratából idézek – nemcsak hogy nem lenne hatékony, hanem az EU-nak a sarkvidéki együttműködésben betöltött szerepére és hitelességére nézve akár károsnak is bizonyulhat”.

Befejezésként kifejezetten indítványunk időzítésére utalt. A Bizottság kérelmet nyújtott be a Sarkvidéki Tanács norvég elnökének, hogy terjessze ki a tengerjogi nemzetközi egyezmény. Ezt egyhangúlag kell elfogadni, a szavazásra pedig április 29-én – három-négy hét múlva – kerül sor. Úgyhogy igen egyértelműen halasztást kért annak ellenére, hogy teljes mértékben osztja érzéseinket. Ennek alapján javasolhatom-e, hogy vegyünk fontolóra az állásfoglalásnak a bizottság elé történő visszautalását?

Diana Wallis (ALDE). – Elnök úr! Elmondhatnám az ALDE képviselőcsoport nevében, hogy támogatnánk Doyle asszony javaslatát? Szerintem sok érdeme van. Ez a Ház tavaly októberben adott ki állásfoglalást ebben a kérdésben. Egy bizonyos mértékben azt ismételjük meg, amit akkor mondtunk, de felettébb erőteljes dolgokat is mondtunk és – amint azt Doyle asszony mondta – erre olyan kritikus időben kerül sor, amikor e Ház legtöbb tagja azt szeretné látni, hogy az EU helyet kap a Sarkvidéki Tanácsban, ezt pedig nem szeretnénk veszélyeztetni.

Sokkal jobb lenne visszautalni ezt a bizottság elé és egy teljes körű, átgondolt jelentéssel rendelkezni az új megbízatásban.

Elnök. – Hölgyeim és uraim! Hogy egyértelművé tegyem, hogy miről is fogunk szavazni: nem utalhatjuk vissza a bizottság elé, mivel nem egy bizottságtól származik, a szavazást azonban elhalaszthatjuk. Ezt mondja ki az eljárási szabályzat.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Elnök úr! Bocsásson meg, de nem adta meg a szót az ellenkező oldalnak.

Rendkívüli dolognak tartom, hogy erről az állásfoglalásról tegnap tárgyaltunk és hogy – épp ellenkezőleg – az a pillanat, amikor azt előterjesztjük és a kőolaj-erőforrások kiaknázása tekintetében 50 éves moratóriumra szólítunk fel, az a pillanat, amikor egy kötelező erejű chartára szólítunk fel, és amikor tudjuk, hogy az országoknak áprilisig kell az ENSZ-hez menniük, hogy a tengerfenék feletti szuverenitásukat kiköveteljék,

és ezért valójában a katonai bevetéssel kísért szuverenitás ezen elgondolásának, mindennek attól kell függenie, amit épp most teszünk.

Ha nem világítunk rá a különbségre és nem hallatjuk hangunkat, az visszalépést jelent és nem leszünk proaktívak, ez ellen pedig határozottan tiltakozom.

(Taps)

(A Parlament a szavazás elhalasztásáról határoz)

9.24. Az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggodalmak (A6-0089/2009, Frédérique Ries) (szavazás)

9.25. Jobb iskolák: az európai együttműködés menetrendje (A6-0124/2009, Pál Schmitt) (szavazás)

ELNÖKÖL: ONESTA ÚR

alelnök

10. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

– Jelentés: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Elnök úr! A migráns iskolások igen nagy számú jelenléte hatalmas következményekkel jár az oktatási rendszerre nézve. Egyértelmű és világos bizonyíték van arra vonatkozóan, hogy a migráns családokból származó sok gyermek társaiknál kevésbé iskolázott. Az iskoláknak alkalmazkodniuk kell a jelenlétükhöz és módszeresen integrálniuk kell őket a jó minőségű oktatás biztosítására irányuló hagyományos programjaikba. Az oktatás a kulcsa e tanulók teljes körű integrálásának, és annak, hogy ezek a gyerekek a fogadó országok sikeres és termékeny polgáraivá váljanak, ennél fogva pedig a migráció a migránsok és a fogadó országok számára is előnnyé válik. Üdvözlöm és támogattam Takkula asszony jelentését.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr! A többnyelvű oktatás, a gyermekekhez a saját nyelvükön szóló többnyelvű tanárok, a főként az ilyen gyermekek miatt toborzott külföldi tanárok, a származási kultúra iskolák általi tiszteletben tartása, sőt, akár előmozdítása, a fogadó ország nyelvének minimális ismerete – anélkül, hogy ezt akár valóban kötelezőként fontolgatnánk: ez a recept nem vezet a migránsok integrációjához, hanem – paradox módon – társadalmaink elgettősödéséhez, az identitás elmosódásához, mindenkinek – akár a migránsoknak, akár a fogadó ország eredeti lakosainak – a kultúrájától való megfosztásához vezet.

Azt tanácsolom az előadónak, hogy látogasson el és nézze meg a ZEP-eket – a prioritást élvező oktatási területeket – a franciaországi külvárosokban, és lássa meg, hogy az ilyen figyelemre méltó nézetek hova vezetnek. Valójában ez pusztán azzal egyenlő, hogy felhagyunk azzal az elgondolással, hogy a vendéglátásunkat kérő személyeket kötelezzük a saját kultúránk, saját szokásaink és erkölcsi értékeink tiszteletben tartására.

Oktatási rendszereinket nem szabad más emberek kultúrájához igazítani. A migráns populációk dolga a mi kultúránkhoz igazodni, ha országainkban kívánnak tartózkodni.

– Jelentés: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Elnök úr! Mindössze hangsúlyozni kívánom, hogy erőteljes támogatásunknak kell hangot adni a ma délelőtt egy időszerű határozattal alátámasztott felhívás iránt. Elképzelhetetlen, hogy az Európai Unió egyik dokumentumában – különösen egy, az Európai Parlament által megszavazott dokumentumban – még ha érintőlegesen is, de megemlítték a többnejűség elismerésének lehetőségét.

Ennek semmi köze az Európai Unió kultúrájához! Az Európai Unió jogi térségében nem szabad, hogy helye legyen az ilyen jellegű hozzáállásnak, ezek ellentétesek hagyományunkkal, ami egy keresztény Európa hagyománya, és többek között a nők jogainak porrá rombolásának kifejeződései. Ezért a ma délelőtt hozott

határozat igen fontos volt, de igencsak aggasztó az a komoly felelőtlenség, amellyel egy ilyen jellegű megjegyzést egy európai parlamenti dokumentumba beépítettek.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr! Nem tudtam támogatni Vălean asszony jelentését. Megenged egy olyan helyzetet, amelyben a jog ellentmond saját magának, megsértve a szubszidiaritás elvét, előmozdítva az eltérő kultúrával rendelkező harmadik országokból érkező családok egyesítését, és még a poligámiát is. Jogi zűrzavart teremt. Mint azt valamennyien tudjuk, a „család” és a „családtag” fogalmának különféle meghatározásai léteznek a különböző uniós országokban. Mások a jogok – például az öröklési jog –, más a családi jog és a társadalmi juttatásban való részvételhez való jog is. A társadalmi juttatással kapcsolatos igényekhez való jognak a fogadó ország beleegyezése nélküli és a gazdasági helyzet figyelmen kívül hagyásával történő megteremtése komoly társadalmi konfliktusokhoz vezethet. Tiltakozom a szubszidiaritás elvének ebben a Házban történő folyamatos megsértése ellen!

– Jelentés: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

David Sumberg (PPE-DE). – Elnök úr! Abban a kivételes helyzetben vagyok ma délelőtt, hogy kiváló kollégám, Daniel Hannan úr mellett ülhetek, akinek beszéde egypár hete forradalmasította az információ továbbítását, a politikai vélemény és akarat pedig meg fogja azt változtatni a jövőre nézve. Az internet ereje rendkívül fontos, de még lényegesebb a hagyományos média feletti hatalma.

Egyetlen egyszerű okból szavaztam a jelentés ellen, ami az, hogy nem támogatom az európai állampolgárságot. Brit állampolgár vagyok és büszkén vagyok az – a mi feladatunknak pedig annak kell lennie, hogy előmozdítsuk az egyes országaink egyedi állampolgárságát és azt mondjuk: igen, országokként az Európai Unió tagjai vagyunk, de nem vagyunk európai állampolgárok. Azon országok polgárai vagyunk, ahol születünk és ahol kisgyermekként nevelkedtünk, és amely megóv bennünket és amely sokunk számára menedékhellyé vált az évek során. Ez a büszkeség van bennem most és az elkövetkező években továbbra is.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr! Az ókori görögök is már foglalkoztak azokkal a kérdésekkel, amelyek bennünket aggasztanak. Városállamaik szövetségeiben megvitatták az *isopoliteia* avagy azonos polgárság érdemeit, ami minden egyes személynek ugyanazokat a jogokat biztosította az egyik városban, mint a másikon, valamint a *sympoliteia*t, vagyis a közös polgárságot.

Nem fogja Önöket meglepni, hogy határozottan az első változatot támogatom. Az európai állampolgárság jellegét tekintve valójában igencsak művi. Az előadó mindenekfelett azt sajnálja, hogy a polgárok nem tudnak azokról a jogokról, amelyeket ez biztosítana számukra. Megjegyzem azonban, hogy bármikor, amikor ezeket a polgárokat a véleményükről kérdezik – például az európai alkotmányról vagy annak kifürkészhetetlen megnyilvánulásáról, a Lisszaboni Szerződésről –, a válasz pedig nemleges, akkor véleményüket szándékosan figyelmen kívül hagyják.

Ezért van az, hogy számomra felettébb álszentnek tűnnek a közös állampolgárságra vonatkozó, állítólag nagylelkű konstrukciók és jobb szeretném, ha azt a szövetséges, noha még mindig szuverén nemzetek között a jogok kölcsönös elismerése váltaná fel.

Jim Allister (NI). – Elnök úr! Az állampolgárság határozza meg, hogy kik vagyunk. Ez képezi identitásunk alapját. Brit állampolgár vagyok, erre pedig büszke vagyok, nem utolsósorban az IRA arra irányuló ördögi kampánya miatt, hogy megpróbáljon engem és szavazóimat ebből az állampolgárságból kikényszeríteni, ami – hál' Istennek – nem sikerült nekik.

Az állampolgárság a tagállamokban rejlik. Ezt nem szabad eltéríteni és nem szabad megosztani. Elutasítom tehát az európai állampolgárságnak ezt a találmányát, ami természetesen kiegészítése a Lisszaboni Szerződéssel elősegíteni kívánt, az EU mint állam kiépítésére irányuló, folyamatos erőfeszítéseknek, ekként pedig annak az elgondolásnak, hogy – akár tetszik akár nem, akár akarjuk, akár nem – elsősorban mindannyiunknak uniós állampolgároknak kell lennünk. Elutasítom ezt a filozófiát, ahogyan a Lisszaboni Szerződést is.

Martin Callanan (PPE-DE). – Elnök úr! Kezd ismerős refrénné válni, hogy egyetértek kollégáimmal.

E jelentés ellen szavaztam, mert – természetesen – teljes mértékben elutasítom az európai állampolgárság teljes elgondolását. Úgy vélem, hogy az állampolgárság a nemzetállamok sajátja, és szerintem az európai állampolgárság kiépítésére irányuló kísérlet mögött megbúvó összes erőfeszítés az európai szuperállam kiépítésére irányuló kísérletekkel áll összefüggésben.

Sok választóm és jómagam sem örülök annak, hogy arra kényszerítenek, hogy ténylegesen európai állampolgárrá váljak. Ők az állampolgárságot egy, az értékek és ideák évszázadok során kialakult közös

rendszerén alapuló, odaítélendő vagy megtagadandó valaminek tartják. Egyikünknek sem volt beleszólása, nem tartottak népszavazást és nem is konzultáltak velünk arról, hogy európai állampolgárokká kívánunk-e válni vagy sem.

A Lisszaboni Szerződésről természetesen népszavazást kell tartani. De azt is meg kell tőlünk kérdezni, hogy nemzeti állampolgárságunk mellett akarunk-e európai állampolgárok lenni. Nincs jogunk lemondani az európai állampolgárságról, még akkor sem, ha – hozzám hasonlóan – teljes mértékben elutasítjuk egy ilyesfajta dolog egész elgondolását.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Elnök úr! Legelsősorban nem uniós állampolgár vagyok. Ír állampolgár vagyok és emellett – mintegy kiegészítésképpen – európai polgár.

Sokat tanultam ma itt. Nem tudtam, hogy brit kollégáim állampolgárok. Azt hittem, hogy alattvalók. Nincs problémám az „alattvalók” és az „állampolgárok” szavakkal. Az ember lehet skót, walesi vagy angol, de ahhoz, hogy brit legyen, skótnak, walesinek vagy angolnak, vagy olyan írországinak kell lennie, aki felveszi a brit állampolgárságot. Brit állampolgárság nem létezik, ha az ember nem észak-írországi ír, skót, walesi vagy angol.

Tényleg nem értem, hogy miről van ma itt szó. Ezek a nemzeti állampolgárságunkat kiegészítő, járulékos dolgok, és ezzel nekem semmi bajom. Az emberek elefántot csinálnak a bolhából, mert a választások előtt vagyunk és ezt az Európa-ellenes retorikát használják saját érdekeik hangoztatására, azon országok érdekei helyett, amelyeket elvileg szolgálniuk kellene.

Richard Corbett (PSE). – Elnök úr! Egyetértek az iménti felszólalóval! Úgy tűnik, hogy néhány kollégánk igen szűk, egyoldalú szemléletmóddal rendelkezik az állampolgárságról és valójában az identitástól. Mégis mindannyian sokoldalúak vagyunk: Angliának szurkolok a futballban, mert angol vagyok és ez identitásom része; Britanniának szurkolok az Olimpián, mert ez identitásom tágabb vetülete; és az európai golfcsoportnak szurkolok a Ryder Kupán az Egyesült Államok ellen – gyanítom, hogy ugyanígy tesz még az a tisztelt képviselő úr is, aki az imént a megjegyzéseket tette.

Ezek identitásunk és polgárságunk különböző vetületei. Egymásnak nem ellentmondók, hanem egymást kiegészítők. Természetesen semelyik állampolgárságot nem népszavazással ítélték oda. Soha nem tartottak népszavazást azért, hogy angol legyek vagy hogy brit állampolgárságom legyen – mivel már nem alkalmazzák az alattvaló elnevezést –, és soha nem volt népszavazás azokról a szerződésekről sem, amelyek csaknem két évtizeddel ezelőtt megteremtették az európai polgárság fogalmát, kifejezetten bizonyos olyan jogokhoz kötve azt, amelyekkel Európa-szerte rendelkezünk és élvezünk – sem több, sem kevesebb.

– Jelentés: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Azért támogattam ezt a jelentést, mert úgy vélem, hogy ez folytatása az e Ház által elvégzett azon kulcsfontosságú munkának, hogy a környezet irányába tett kötelezettségvállalásunkat összekössük azzal, hogy a tagállamokat kivezzük a jelenlegi pénzügyi válságból. Támogattam, hiszen mivel gazdaságunk és társadalmunk minden vonatkozása érintett ebben, holisztikus megközelítést kell alkalmaznunk a gazdasági és környezeti talpra állás tekintetében.

Ingatlanokkal foglalkoztam 18 évig, és aggódom amiatt, hogy nem fordítottak elegendő figyelmet a lakhatásra és az energiára – főként az építkezések idején –, mivel a lakások jelentősen hozzájárulnak a szén-dioxid-kibocsátásokhoz. A kohéziós politikára való összpontosítás érezhető módja annak, hogy teljesítsük közösségeink és gazdaságaink felé fennálló kötelezettségünket. A változás – sok más dologhoz hasonlóan – otthon kezdődik. Az Európai Fejlesztési Alap pénzeszközeinek a kettős üvegezéssel, szigeteléssel és napelemekkel, vagy a régi bojlerok energiahatékonyabbakkal való lecserélésével kapcsolatos regionális és helyi hatósági rendszerek kiegészítésére történő felhasználása kiváló példa arra, hogy az Európai Unió hogyan tud segíteni abban a tagállamoknak, hogy elérjék a valamennyi európai polgár javára való célokat.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr! Nagy hatással volt rám, amikor megláttam a jelentés címét „Lakáságazattal kapcsolatos beruházások az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások területén”. Ezt senki sem ellenezheti az éghajlatváltozás miatt aggodalmakkal teli időkben, függetlenül attól, hogy mit gondol erről. Mindannyian egyetértünk azzal, hogy az energiahatékonyságnak és az energia-megőrzésnek javulnia kell.

Az Európai Parlamentnek azonban minden bizonnyal jó példát kell mutatnia! Hogyan is beszélhetünk az energiahatékonyságtól, hogyan beszélhetünk a takarékoságról, amikor még mindig három épülete van az Európai Parlamentnek? Van egy épületünk Strasbourghban, amelyet évente csak 12 héten át használunk, de

amely akkor is CO₂-t bocsát ki és energiát pazarol, amikor nem vagyunk ott, van egy irodaépületünk Luxembourgban, ahova a képviselők sose mennek el (és most egy másik épületet is építünk Luxembourgban), aztán itt van ez az ülésterem Brüsszelben. Itt az ideje, hogy véget vessünk az energiahatékonysággal kapcsolatos képmutatásnak, példát mutassunk és csak egy parlamenti épületünk legyen!

– Jelentés: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr! A vízumeljárásokkal kapcsolatos nehézségek ismeretében létfontosságú, hogy azok – többek között a kérelmező által viselt költségek csökkentése révén – egyszerűsödjének. Ez jobban elősegíti a kulturális cserét és az együttműködést az EU és harmadik országok között. Véleményem szerint létfontosságú a vízumeljárások egyszerűsítése azon személyek tekintetében, akiknek családja a tagállamokban él. Vegyük Lengyelországot példaként! Lengyelország történelme évszázadokon át fonódott össze olyan országok történelmével, mint Ukrajna és Belarusz, ahol tekintélyes számú lengyel kisebbség él. Ezek az emberek nem rendelkeznek lengyel állampolgársággal, de gyakran kelnek át a határokon, hogy rokonaikat meglátogassák.

A vízumeljárások lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítésére van tehát szükség az olyan emberek vonatkozásában, akik megszerezték a vízumhivatal bizalmát azzal, hogy nem sértik meg a vízumszabályokat. Szerintem lényeges, hogy a biometrikus azonosítók bevezetése megkönnyíti az adatcserét és elősegíti a vízumrendszer jövőbeli integrációját, megkönnyítve ezáltal magát a vízumeljárást és egyszersmind javítva a biztonságot az EU-ban mindenütt. A jelentés fontos az EU és harmadik országok közötti kapcsolatok fejlődéséhez.

– Jelentés: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Újból elmondom, hogy azért szavaztam meg a jelentést, mert hiszek abban, hogy – amennyiben valóban nagy lépéseket kívánunk tenni az éghajlatváltozás elleni küzdelemben –, akkor meg kell könnyítenünk a fogyasztó számára, hogy környezetbarát terméket válasszon.

Noha az én régióm – West Midlands – az Egyesült Királyság egyik kizárólag szárazföldi területe, természetesen mi is fogyasztjuk a jelentésben említett halat és haltermékeket.

Az ököcímkekhez hasonló önkéntes rendszer bevezetésével ösztönözhetjük az energiahatékonyabb és ökológiai szempontból megfelelőbb áruk piacát. Ez beleillik az éghajlatváltozással kapcsolatos más, piaci alapú megoldások – mint például a természetbarát árukkal kapcsolatos adócsökkentések – körébe.

Választópolgárain azt mondják, hogy örömmel választanak mást, ha a más áruk megvásárlása és a környezetbarát termékek megvásárlása ezt megkönnyíti számukra. Népszerűsíteniünk kell a rendszert, ha azt akarjuk, hogy elérje a kívánt hatást, és jobb marketingre, de ugyanúgy az általa közvetített információk szabványosítására és harmonizációjára is szükség van, ha azt akarjuk, hogy tényleges hasznot jelentsen a fogyasztók számára.

Jó minta a gumiabroncsok energiahatékonyságáról szóló jelentés, amelyen jómagam dolgoztam és amely hasonló adatokat ismertet egyértelműen és tömören.

– Jelentés: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr! Mi, a német konzervatív képviselőcsoport (CDU/CSU) tagjai Buitenweg asszony jelentése ellen szavaztunk. Ellenzünk mindenfajta megkülönböztetést, de nem hisszük azt, hogy egy európai szintű, átfogó keretirányelv az érintettek védelmének valóban a megfelelő módja. Tíz tagállam még mindig egyáltalán nem ültette át a meglévő, megkülönböztetés-ellenes irányelvet. Ennek ellenére a Ház egyszerű többséggel – nem minősített többséggel – megszavazta ma ezt a kiterjesztést. Ez jelentős további bürokráciához és felesleges költségekhez vezetne, ami iránt a nyilvánosság kevés megértéssel viseltetik.

Javítható a biztosítás és javíthatók a mozgássérültek számára fenntartott bejáratokkal kapcsolatos strukturális kiigazítási intézkedések, a csoportos keresetekről szóló jogszabályra irányuló követelmény pedig megszüntethető, de már most látható, hogy komoly problémákat fog okozni a tagállamoknak, ha például bevonnánk a megkülönböztetési tilalmi okok közé a „hit” fogalmát. Ennek következménye az lenne, hogy a szélsőségesek és a szekták – mint például a szcientológusok – az irányelv védelmére hivatkozhatnának.

Ellenezzük, hogy a hagyományos házasság és az azonos neműek közötti házasság teljes mértékben egyenértékű jogállást élvezzen. A Bizottság véleménye szerint az irányelv átültetése megköveteli, hogy az

azonos nemű partnereknek – amennyiben egy adott tagállamban jogszerűen elismerhetik őket – a házastársakéival azonos jogokban kell részesülniük. Ellenezzük ezt az elgondolást. Ezért a jelentés ellen és a javaslatnak a Bizottsághoz való visszautalása mellett szavaztunk.

David Sumberg (PPE-DE). – Elnök úr! Két ok miatt tartózkodtam a szavazástól ebben a témában. Először is, mindannyian elfogadunk valamiféle megkülönböztetést. Valamennyiünk országában vannak felekezeti – katolikus, protestáns, muzulmán, zsidó – iskolák, és ezekben az iskolákban is megvan a megkülönböztetés eleme, mivel oda elsősorban az olyan hitű embereket veszik fel. Ezt támogatom. Támogatom a felekezeti iskolákat.

Tartózkodásom fő oka azonban az volt, hogy ez viszont az igazságszolgáltatás egész elvét a feje tetejére állítja. Bűnösségünk bebizonyításáig ártatlanok vagyunk. Ez kardinális elv – legalábbis az angol jogban –, és merem állítani, hogy sok más uniós országban is. Ez viszont megfordítja a bizonyítás terhét, ez pedig őszintén elfogadhatatlan. Természetesen mindannyian a megkülönböztetés ellen vagyunk. Mindannyian az egyenlő bánásmódot támogatjuk, de fel kell ismernünk, hogy a helyükön kell maradniuk azoknak a jogelveknek, amelyek évszázadokon át vezéreltek bennünket. Ezért tartózkodtam.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Elnök úr! Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoport azon tagjai közé tartozom, akik megszavazták a jelentést. Azért tettem, mert úgy vélem, hogy a Parlamentnek erőteljes jelzést kell küldenie ezzel a szavazással a megkülönböztetés-mentesség mellett, és az ímént említetteknel pedig kétségkívül vannak sokkal lényegesebb tényezők.

A tagállamokban valójában olyan helyzetek fordulnak elő, amikor a gyermekektől megtagadják az anyanyelvükön való oktatást, amennyiben az utóbbi használata tilos. Egy világ választ el bennünket a tényleges helyzettől. Ezért helyes egy jelet kiküldeni, ahogyan azt a Parlament – az én támogatásommal – tette. Természetesen a mások nagyobb mértékű tudatosságának gyarapításával kapcsolatos feladat terén még van mit tenni, és messze vagyunk a kultúrák azon párbeszédétől, amelyek tekintetében megfogadtuk, hogy 2008-ban előrelépést fogunk elérni. Sajnálom minden ellentmondást, amely ezt a jelentés övezte.

Richard Corbett (PSE). – Elnök úr! Az Európai Unió 27 országában büszkéek vagyunk arra az utóbbi évtizedekben kialakult hagyományra, hogy együtt lépünk fel a megkülönböztetés ellen, és hogy a megkülönböztetést illegálissá és elutasítandóvá tesszük.

E jelentés annyit tesz, hogy egy anomáliát hoz helyre. Jogi corpusunkban szerepel olyan jogszabály, amely helyesen tiltja meg a fajon és a nemen alapuló megkülönböztetést a munkahelyen és másutt, de a fogyatékossgon, illetve az életkoron vagy nemi irányultságon alapuló megkülönböztetés csak a munkahelyen tilos, máshol nem: nem tilos a fogyasztóvédelem területén és a polgárok által gyakran tapasztalt és velük szemben megkülönböztetést alkalmazó helyzetekben sem.

Helyénvaló e visszás helyzet megszüntetése. A nagy többség ma erőteljes jelzést küld a Tanácsnak, én pedig várom a jelentés elfogadását a közeljövőben.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr! A tegnapi vitában számba vettem egy sor érvet a tekintetben, hogy a Buitenweg-jelentésben szereplő módosítások és javaslatok miért elfogadhatatlanok a számomra, talán még elfogadhatatlanabbak, mint magára a megkülönböztetésellenes irányelvre irányuló, eredeti bizottsági javaslat. Ez a szubszidiaritás elvének elfogadhatatlan megsértése, még azon módosításokkal együtt is, amelyekről ma szavazunk. Hatalmas mennyiségű, igen költséges bürokráciát teremtettem, és óriási akadályokat generál a tagállamok számára. Mindenekfelett magukkal a tagállamokkal szemben tanúsít rendkívüli mértékű bizalmatlanságot.

Az ilyesfajta, sokféle dolgot ötvöző szövegekkel az a probléma, hogy persze jó néhány helyes meglátást tartalmaznak. A szavazás indokolását – amennyiben ez szükséges – annak megerősítésére szeretném felhasználni, hogy természetesen támogatok minden olyan komolyabb erőfeszítést, amelyet az egész Közösség tesz például a fogyatékkal élők érdekében. Ez esetben is azonban az a meggyőződésem, hogy jobb, ha a dolgok megszervezését a tagállamokra bizzuk.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr! Ez a jelentés egy fogalmi félreértésen alapul. E képviselőházon kívül az egyenlőség azt jelenti, hogy az embereknek joguk van az azonos bánásmódhoz. Itt, a képviselőházban úgy használjuk, hogy azt jelentse, az embereknek joguk van a különböző bánásmódhoz.

Ez a kritikus kérdés. Egy ilyen jellegű megkülönböztetésellenes jogszabály nem a törvény előtti egyenlőség elvének tökéletesítése. Ez egy ezzel ellentétes elv. Amikor ilyen jelentéseket fogadunk el, elveszünk a hatalmat az emberektől, miszerint az ember szavazhat mellette – és szavazhat ellene –, és azt önkényesen a jogászok

kezébe adjuk. Ha ezt a jelentést szó szerint alkalmaznánk, azzal tilos lenne egy operatársaság számára, hogy megtagadja, hogy szopránszerepekre férfiakat szerződtessen, tilos lenne egy munkáspárti politikus számára, hogy megtagadja, hogy egy konzervatív legyen sajtószerzővívőjük, és tilos lenne egy katolikus iskola vagy kórház számára, hogy hittársaik foglalkoztatását részesítsék előnyben.

Amikor ezeket mondtam, a jelentés támogatóinak az volt a válasza, hogy a jelentést nem használnák így és hogy mindenki tudja, hogy ez valóban mit jelent. Azt kell mondjam, hogy igen rossz jogalkotásként élem meg azt, hogy mindent bűncselekménynek nyilvánítunk elméletben, aztán pedig arra hagyatkozunk, hogy a bíróságok önkényesen majd nem alkalmazzák a jogot.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr! A nagy katolikus filozófus, Chesterton azt mondta, hogy a modern világ tele van örületté vált keresztény eszmékkel.

Úgy vélem, hogy Buitenweg asszony jelentése ennek tökéletes ábrázolása. Ez olyan szöveg, amely érdemleges elgondolásokkal indul, például a fogyasztékkal élő emberek által esetlegesen elszenvedett megkülönböztetett gyakorlatok elkerülése érdekében, csupán azért, hogy végül igazán totalitáriussá váljék azzal, hogy egy alapvető fogalmi hibát követ el, azaz hogy nem tesz különbséget a jogszerű különbségek és a megkülönböztetés tisztességtelen aktusai között.

Természetes például, hogy egy gyermeknek joga van az apához és az anyához, még akkor is, ha örökbe fogadják. Ennek a jognak elsőbbséget kell élveznie az azonos nemű személyek örökbefogadáshoz való jogánál. Természetes, hogy az állampolgárság alapján különböztessenek meg. Természetes a franciák, a britek, a csehek és a litvánok számára, hogy elsőbbséget élvezzenek a külföldiekkel szemben saját országaikban, ugyanúgy, ahogy a külföldiek számára is természetes, hogy elsőbbséget élvezzenek országaikban az európai polgárokkal szemben.

Ezek tökéletesen legitim különbségtételek, amelyeket ez a szöveg figyelmen kívül hagy, sőt, még az ártatlanság vélelmét is megszünteti! Ez egy, a puha totalitarizmus felé tett valódi lépés, mármint a politikai korrektségnek ez az új doktrínája.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim! Míg a 27 tagállamból 10 jelenleg zajló bírósági ügyekbe sodorta magát, mivel elmulasztották átültetni az első irányelvet, ma mégis láttuk, hogy ez a Ház egyszerű többséggel megszavaz az első tetejébe egy második irányelvet.

Én, személy szerint – képviselőcsoportom többségével együtt – „nemmel” szavaztam. Mindezt miért? Két példát említenék. Frank hazámban szerzett tapasztalataim alapján tudok a politikai szélsőségesek, neonácik és baloldali radikálisok tulajdonszerzési kísérleteiről, hogy így szerezzenek széles körű nyilvánosságot a maguk javára. Ha ezt végrehajtják, az egyenlő bánásmódról szóló irányelv azt fogja jelenteni, hogy a tulajdonosoknak és a főbérelőknél olyan ügyleteket kell kötniük, amelyeket eddig meg tudtak tagadni.

Emiatt ma Buitenweg asszony jelentése ellen szavaztam. Egy másik ok, hogy a mai módosításban megfordítottuk a bizonyítás terhének – ezzel pedig államunknak a jogállamiság szerinti egyik alapvető elemének – megfordítását. A harmadik kérdés az újságokkal és a kiadókkal kapcsolatos, akiknek az irányelv csorbítaná azt a szabadságát, hogy a szélsőségesek általi cikkek közlését megtagadják. Véleményem szerint ez a sajtószabadságba való egyértelmű betolakodás, valami, amit ezért elutasítok.

Neena Gill (PSE). – Elnök úr! Örömmel támogattam ezt a jelentést, mert mindig is küzdöttem a megkülönböztetés valamennyi formája ellen. Véleményem szerint létfontosságú, hogy kerettel rendelkezünk az emberek vallásuk, életkoruk, fogyatékoságuk, képzettségük vagy családi állapotuk miatti kizsákmányolásának megakadályozása érdekében. Az ilyen alapokon történő megkülönböztetéssel szembeni védelem hiányában értelmetlenné válnak a szociális Európa iránti törekvéseink. Különösen így lesz ez a jelenlegi gazdasági helyzetben. E nehéz időkben mindig megvan a kísértés, hogy kizsákmányoljuk azokat, akik a legkevésbé képesek megvédeni magukat, hogy a könnyebb de kevésbé kielégítő utat válasszuk, amikor éppen az ilyen kizsákmányolás elleni védelemre irányuló szabályozásról van szó.

Választóközvetemben, West Midlands régióban a szélsőjobboldali politika fokozódása fenyeget bennünket. Hiszem, hogy Európának kulcsfontosságú szerepe van abban, hogy biztosítsa azt, hogy az emberek tudják, védelmet élveznek az agresszióval és a kizsákmányolással szemben.

Martin Callanan (PPE-DE). – Elnök úr! Azon alapvető okból kifolyólag szavaztam a jelentés ellen, mert úgy hiszem, hogy ezeknek a témáknak egyáltalán semmi közük az Európai Unióhoz. Nem hiszem, hogy szükség volna európai jogszabályokra ezekben a kérdésekben. Úgy vélem, hogy az ehhez hasonló, igen érzékeny, hagyományos kérdéseket sokkal jobban lehet kezelni tagállami szinten, ahol is az egyes nemzeti

parlamentek figyelembe tudják venni azt az alapvető kultúrát, azokat a hagyományokat és jogrendszereket, amelyek saját meghatározott országokban megvannak.

Sok más képviselő vetett fel kérdéseket azon meghatározott problémák miatt, amelyeket ez fog előidézni – a vallásos csoportok számára azok a problémák, hogy egy más vallási háttérű embert kényszerülnek majd alkalmazni, a felekezeti iskolákbeli problémák, valamint a különféle politikai pártok azon problémája, hogy saját meggyőződésükkel és értékeikkel rendelkező embereket alkalmazzanak. Lényegében ezzel az az alapvető probléma, hogy hatalmat vesz el tőlünk, megválasztott politikusként illetve nemzeti politikusként, és a nem megválasztott bírók kezébe helyezi a jogszabályok oly módon való értelmezését és újraértelmezését, amelyeket a jelentés néhány szerzőjének igen jó szándékú nézete soha nem tervezett. Úgy vélem azonban, hogy ezzel lényegében egy férgessel teli, óriási dobozt nyitunk ki.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr! A személyek egyenlő bánásmódjáról szóló jelentés ellen szavaztam és talán éppen azért, mert ellenzem a megkülönböztetést. Ennek a dokumentumnak az elfogadása különösen azt jelentené, hogy hozzájárulunk a pedofilok olyan munkához való, jogilag garantált, egyenlő hozzáféréshöz, amelyekben gyermekekkel kerülnének közvetlen kapcsolatba, ami fenyegetést jelentene a gyermekek számára. Azt jelentené, hogy a hozzájárulunk fasiszta csoportok és vallási kultuszok publikációihoz és nyilvános szerepléséhez, a felekezetek által a közösségeiken belül működtetett oktatási és karitatív központok tilalmához, ami súlyosan veszélyeztetné a társadalmi cselekvést és megnyitná a keresztényekkel szembeni megkülönböztetés durvább lehetőségeit. A dokumentum sérti a szubszidiaritás elvét, ami egyre gyakoribb gyakorlattá válik az Európai Parlamentben.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Elnök úr! A fogyatékkal élő emberek és a sajátos igényű személyek megdöbbenését és csalódottságát szeretném tolmácsolni, akik azt várták, hogy keretirányelvet kapnak a jelenlegi parlamenti ciklusban, hogy a tagállamok kiigazítsák jogszabályaikat és ne alkalmazzanak megkülönböztető bánásmódot a személyek e csoportja ellen, akiket ugyan hatalmas méretű európai szakszervezetek képviselnek, de akik személyesen nem tudják kifejezni a védelmük megszerzésére irányuló szándékukat.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Elnök úr! Voltak aggályaim a bizottsági javaslat megfogalmazásával, de nincs tökéletes jogszabály. A 28. módosítás keretében a (17) preambulumbekzdés mindkét részét megszavaztam. Szándékomban állt megszavazni az eredeti szöveget, de nem akartam egy olyan módosítás megfogalmazása ellen szavazni, amely – bár nem annyira erőteljes, mint az eredeti a tagállamok jogaival kapcsolatban, de – elégségesen kezelte az aggályaimat és amely tekintetben egyértelmű volt, hogy ellenállás nélkül megy át. Így tehát nem lett volna alkalmam megszavazni az eredeti szöveget, amely elbukott volna az adott körülmények között, úgy tűnhetett volna, hogy egy elv ellen szavazok, ezt pedig nem kívántam megtenni.

A szöveg mélyreható vizsgálata után elégedett vagyok, hogy a javaslat a fogyatékkal élő emberek számára javítani fogja az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést anélkül, hogy egy kudarcnak tekinthető szövegre felesleges hivatkozásokat tenne.

Szilárd meggyőződésem, hogy létfontosságú olyan mechanizmusok életbeléptetése, amelyek lehetővé teszik a fogyatékkal élők számára, hogy az Európai Unión belül a többi polgárral azonos feltételek mellett utazzanak. Európában több mint 50 millió fogyatékkal élő polgár él, és ezért muszáj megtennünk a jólétük javítását szolgáló minden intézkedést. Ezért szavaztam meg a jelentést.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: B6-0177/2009 (EU–Belarusz Párbeszéd)

Laima Liucija Andrikenė (PPE-DE). – Elnök úr! Támogattam az EU–Belarusz párbeszéd értékeléséről szóló állásfoglalást. Azért szavaztam igennel, mert üdvözlöm a megemelten magas szintű EU–Belarusz párbeszédet, beleértve kétoldalú kapcsolatokat és a Bizottság által kezdeményezett, fokozott műszaki együttműködést.

Szeretném ugyanakkor hangsúlyozni, hogy az EU és Belarusz közötti politikai párbeszédnek a szabadságok korlátozásainak megszüntetésétől és a békés demonstrációkban részt vevő emberek és az emberi jogi aktivisták elnyomásának abbahagyásától kell függnie és ezekhez kell közvetlenül kapcsolódnia.

Ragaszkodom ahhoz, hogy az EU és Belarusz közötti párbeszédbe vonják be Belarusz demokratikus ellenzékét és a civil társadalmat.

Végül, de nem utolsósorban remélem, hogy Belarusz kormánya arra fogja használni a következő kilenc hónapot, hogy számos területen – beleértve az egyesülési szabadságot és a politikai jogok és szabadságok biztosítását – jelentős előrehaladást érjen el.

Toomas Savi (ALDE). – Elnök úr! Azért szavaztam ezen állásfoglalás mellett, mert kiegyensúlyozott és realista áttekintést nyújt az Európai Unió és Belarusz közötti kapcsolatokról.

Úgy tűnik, hogy Lukasenko elnök jobb kapcsolatokra törekszik mind az Európai Unióval, mind pedig az Orosz Föderációval. A politikai foglyok egy évvel ezelőtti szabadon bocsátása volt az első arra utaló jel, hogy a Lukasenko-rezsim hajlandó teljesíteni az EU követeléseit és komoly párbeszédet kezdeni.

Noha a rezsim általi elnyomás miatti mentegetőzés fejlődésnek tekinthető, a rezsim valódi átmenete még nem indult meg. Úgy vélem, hogy a belarusz demokratikus ellenzék, valamint a civil társadalom részvétele létfontosságú egy, az Európai Unió és Belarusz közötti értelmes párbeszédhez, és esetlegesen a demokratizálódás sikeres folyamatának kulcsa.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: RC-B6-0165/2009 (Európa lelkiismerete és a totalitarianizmus)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr! A ma elfogadott, állásfoglalásra irányuló közös indítvány sok olyan kérdést tartalmaz, amelyeket érdemes támogatni. Egyetértek például azzal, hogy nem szabad elfelejteni azokat az áldozatokat, amelyeket a XXI. századi európai totalitárius rezsimekkel szembeni küzdelem során rendkívül sokan meghoztak.

Szeretnék azonban egy pár megjegyzést fűzni ehhez. Sajnálatos, hogy nem említik meg e totalitárius rezsimek szövetségeseit, akik egészen mostanáig csaknem egész Kelet-Európát a markukban tartották. Igaz, hogy az ún. jobboldali politikusok igen kevés értékes erőfeszítést tettek arra, hogy a demokratizálódást követeljék Kelet-Európában, még igazabb viszont az, hogy igen sok baloldali politikus támogatta ezeket a kommunista rezsimeket, jóllehet ma már a szent ártatlanság szerepében tetszelegnek, még ebben a Parlamentben is.

Másodsorban, igenis rendelkezünk kell a kurázsival e jelentésen keresztül ahhoz, hogy állást foglaljunk az elhallgattatott törvényekkel szemben. Bármilyen nehéz is legyen ez, tapintatosan kell a történelmi kutatásokat végezni, az áldozatok tiszteletben tartása mellett, ugyanakkor teljes szabadságban. Kár, hogy elszalasztottuk mindkét alkalmat.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Támogatom az említett állásfoglalás elfogadását, amely négy képviselőcsoport közötti együttműködésből született meg. A dokumentum kiegyensúlyozott, és az ember kijelentheti: jobb későn, mint soha. Valójában ez a legtöbb, amit ebben a Házban az igazságszolgáltatás nevében együtt tehetünk.

Szüleinknek és nagyszüleinknek tartozunk egy határozott parlamenti üzenettel, és ezt az üzenetet teremtettük meg ma. Ugyanakkor az is kötelességünk, hogy a rendelkezésünkre álló pénzeszközök felhasználásával megakadályozzuk az általunk megvitatottak újbóli előfordulását. Ezzel kapcsolatban az igazságnak és az emlékezésnek fontos szerepe van. Kötelességünk biztosítani a jogállamiság elveinek tiszteletben tartását.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr! Ez az állásfoglalás a fasiszmus és a szovjet kommunizmus borzalmait idézi fel. Nincs olyan európai, nincs a nyugati civilizációnak olyan gyermeke, nincs olyan civilizált ember, aki ebben nem értene egyet. Aztán viszont azzal folytatja, hogy az Európai Uniót az ilyen totalitarianizmus alternatívájaként, illetve ellenszereként állítja be. A szöveg így hangzik: „az Európai Uniónak különös felelőssége a demokrácia előmozdítása és megővése, az Európai Unión belül és azon kívül is”.

Barátaim, itt követjük el a hibát! Az Európai Unió sem belső, sem külső szinten nem óvja a demokráciát. Külföldön Castro Kubájával, a teheráni ajatollahokkal üzletel; követeli a jogot, hogy fegyvereket adhasson el a kommunista Kínának. Itthon pedig leveri a népszavazási eredményeket, amennyiben azok a szorosabb integrációval mennek szembe.

Mindenesetre, persze, az embernek óvatosan szabad csak ilyen párhuzamokat vonnia. Senki nem állítja, hogy az Európai Unió olyan szovjet-típusú rendszer, amely elveszi az emberek útlevelét vagy gulágokat működtet, illetve kirakatpereket folytat le. Azonban mélyen aggasztó kell, hogy legyen a számunkra az, amikor bármely rendszer azt állítja, hogy az uralkodó ideológia túl fontos ahhoz, hogy titkos szavazás tárgyát képezhesse.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Elnök úr! Öröm látni, hogy a nemzeti szocializmust a kommunizmussal egy sorba helyezik és a XX. századot vérben áztató totalitárius rezsimek általános elítélésének keretében kap

helyet, amely ugyanakkor nagy támogatásra lelt számos értelmiséginél, akiket sosem voltak felelősségre és akik közül sokat a legkiemelkedőbb személyek körében tudunk továbbra is.

Öröm látni, hogy visszavontak sok olyan módosítást, amely e szöveg beszennyezése felé haladt. Nem hiszem azonban, hogy lehetséges volna például múltunk e sötét korszakának hivatalos történelmét szentté és sérthetetlenné tenni, vagy elítélni az eltérő véleményeket.

Teljes mértékben megdöbbenő, hogy Franciaországban a kommunista indíttatású Guessot-törvény súlyos büntetőjogi szankciók fenyegetése mellett ellenőrizhesse tovább a történelmi vitát. Képviselőtársunk, Jacques Toubon, a törvényt annak elfogadásakor sztálinistának nevezte. Hát, barátja, Barrot úr, az igazságügyi biztos azt javasolja, hogy terjesszék ki a törvényt az Unió valamennyi olyan országára, amelynek nincs ilyenje, sőt, triplázzák meg a kísérő szankciókat és a börtönbüntetéseket. Az ember nem harcolhat totalitárius módszerekkel a totalitarianizmus ellen.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Érzésem szerint magyarázattal kell szolgálnom, hogy frakcióm sok tagjával ellentétben miért támogattam ezt az állásfoglalást, és különösen, hogy miért támogattam a frakcióm által nem támogatott verziót. Nem tudok egyetérteni azzal a retorikával, hogy ez egy, a történelem átírására irányuló kísérlet. Kelet-Európa történelmének nagy részét még nem írták meg, vagy legalább is arról – pont a kommunizmussal kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó részéről – igen kevesen tudnak.

Nem támogathatom továbbá azt a megközelítést sem, hogy a történészekre kell bízunk annak eldöntését, hogy mi történt. Szerintem ez a mi erkölcsi kötelességünk és örülök annak, hogy ma elfogadtuk ezt az állásfoglalást.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr! Köszönöm, hogy alkalmat ad arra, hogy kifejtsem, hogyan szavaztam erről a kérdésről.

A jelentésben két érdekes mondat érdemel további figyelmet. Az első elismerte, hogy a kommunizmus és a náciizmus közös törőlfakad, továbbá az elmúlt évszázad összes totalitárius bűncselekményével kapcsolatban egy őszinte és alapos vita lefolytatására szólított fel.

A sorból kilógó, másik mondat a következő volt: „felszólít egy páneurópai nyilvános tudományos vitára a totalitárius rezsimek jellegére, történelmére és örökségére vonatkozóan, egy nemzetközi jogi keret alapján”.

Tényleg eltűnődöm azon, hogy szükség van-e egy ilyen vitára. Eléggyegértelmű, hogy mi a közös a szovjet szocializmusban és a nemzeti szocializmusban. A kulcs a mondatban rejlik, a válasz pedig a „szocializmus”.

A szólásszabadság elleni támadás az, amikor a szocialista parlamenti képviselők megpróbálják megtiltani, hogy egy európai parlamenti képviselő elnököljön a következő Parlament első ülészakán – függetlenül attól, hogy nézetei mennyire aljasok. Intoleráns cselekedet az, amikor a brit szocialista kormány megtagadja a Lisszaboni Szerződésre vonatkozó népszavazás megtartására irányuló, kifejezett kötelezettségvállalásának tiszteletben tartását. Ügyelnünk kell arra, hogy ez ne a totalitarianizmus felé megtett első lépés legyen.

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Elnök úr! A szovjet totalitarianizmus nemcsak az embereket vetette börtönbe. Bebörtönözte a történelmet és az azzal kapcsolatos dokumentumokat is. Több millió oldalnyi történelmi dokumentumot őriznek azokban a titkos archívumokban, amelyek Moszkvában még mindig léteznek. Egész vonatok szállítottak sok millió történelmi dokumentumot, amelyek némelyikét a németektől lopták el, de ezek legtöbbjét közvetlenül fosztogatással szerezték, vagy – mint Olaszországban – a kommunista partizánok közreműködésével szerezték meg.

Azt szeretnénk, ha történelmünk hozzáférhető volna. Európának ezt követelnie kell és el kell érnie. Szeretnénk hozzáférni azokhoz a dokumentumokhoz, amelyeket nem láthattunk: például az olasz katonai foglyok holokausztjára vonatkozókhöz, akiket agymosásra irányuló kísérleteknek vetettek alá és akiket élelem nélkül tartottak fogva, sok esetben a náci fogolytáborokénál is rosszabb körülmények között, és akik a szovjet kommunista agitprop-gépezet által elkövetett, de sajnálatos módon az olasz kommunisták által is előidézett szenvedés ezernyi formája és kínzása – többek között pszichológiai kínzása – közepette veszítették életüket.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Elnök úr! Az európai parlamenti képviselőknek az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoportjához tartozó, Új Demokrácia képviselőcsoportja teljes mértékben elítéli a totalitarianizmus minden formáját, ugyanakkor hangsúlyozza a múltra való emlékezés jelentőségét. Történelmünk egyik fontos eleme ez. Úgy véljük azonban, hogy a Parlament többségi döntései nem rendelkeznek hatáskörrel a történelmi tények értelmezésére. A történelmi tények értékelése a történészek, és kizárólag a történészek feladata. Ezért határozotunk úgy, hogy tartózkodunk

a négy képviselőcsoport – beleértve a PPE-DE képviselőcsoport – által benyújtott, Európa lelkiismeretéről és a totalitarianizmusról szóló állásfoglalásra irányuló közös indítvánnyal kapcsolatos szavazástól.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: RC-B6-0166/2009 (A kultúra szerepe)

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr! Ennek a Háznak vajon nincs öntudata? Elfogadunk egy, a totalitarianizmust elítélő állásfoglalást, azután – másodpercekkel később – elfogadunk egy állásfoglalást, amelyben felszólítjuk Brüsszelt, hogy finanszírozza a régiókban a kultúrpolitikát.

Barátaim! A kultúrát nem lehet bürokratikus parancsszóra létrehozni. Az szervesen fejlődik; az embereken belül alakul természetes módon, ekként pedig ez a jelentés pontosan bizonyítja az európai projekt középpontjában elhelyezkedő strukturális hibát. A brüsszeli intézmények nem valamely nemzetben, nem valamely tüntetésben és nem valamely kulturális egységben gyökereznek. Ahelyett azonban, hogy ezt elfogadnánk és intézményeinket a közvéleményhez próbálnánk igazítani, arra teszünk kísérletet, hogy már meglévő intézményeinket szabjuk a közvéleményre.

Ha tényleg meg akarjuk nyerni magunknak a nyilvánosságot, azt nem a néptánc támogatásával tudjuk elérni. Ezt úgy kell csinálni, hogy véleményüket tisztelettel kezeljük, ez pedig azt jelenti, hogy – mint látják, ez ma még nem hangzott el a számból – a Lisszaboni Szerződést szavazásra bocsátjuk. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– Jelentés: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Elnök úr! Az állásfoglalás mellett szavaztam és legalább két olyan lényeges kérdése van a dokumentumnak, amelyek tekintetében szeretném álláspontomat egyértelművé tenni.

Hivatali idejének hajnalán Medvegyev elnök úr nyilvánosan kötelezettséget vállalt Oroszországban a jogállamiság megerősítésére és aggályait fejezte ki az orosz igazságszolgáltatási és jogi rendszer függetlenségével kapcsolatban. Erre állásfoglalásunkban is rámutatunk, ezt az álláspontot pedig támogatom. Eljött a cselekvés ideje. Eljött az ideje, hogy bebizonyosodjon: az elnök beszéde nem csupán olyan szónoklat volt, amelyet a nemzetközi közösség hallani akart.

Állásfoglalásunkban hangot adunk az Abháziának és Dél-Oszétának szuverén államként való elismerésére, e két tartomány tényleges hatóságaival katonai segítségnyújtási és együttműködési megállapodások aláírására, valamint ott katonai bázisok létesítésére vonatkozóan az orosz kormány által meghozott döntéssel kapcsolatos aggályainknak is. Ezek a lépések aláássák Grúzia területi integritását, amihez az Egyesült Nemzetek vonatkozó határozatai ragaszkodnak. Fel kell tehát szólítanunk Oroszországot még egyszer, hogy változtassa meg döntését, és Oroszországot továbbra sem tekinthetjük pártatlan közvetítőnek a békefolyamatban.

David Sumberg (PPE-DE). – Elnök úr! Nagyon köszönöm, hogy engem szólított és elnézést kérek, amiért nem voltam itt akkor, amikor korábban szólított. Kedves Öntől, hogy most szót enged nekem.

Szeretném megragadni az e szavazás – amelyen igennel szavaztam – biztosította alkalmat arra, hogy figyelmeztessék a Szovjetunió egyre fokozódó hatalmára és az abban az országban uralkodó atmoszférára.

Hatalmas reményeink voltak, amikor a kommunizmus megbukott, de az egykori Szovjetunió egyes részeiben – és különösen Oroszországban – a rettegés légköre, a nacionalizmus légköre, egy – véleményem szerint – elfogadhatatlan légkör uralkodik. Noha az Európai Uniónak kapcsolatokat kell fenntartania az orosz kormánnyal, szüntelenül emlékeztetnünk kell ezt a kormányt arra, hogy azt követeljük, hogy a demokratikus állam és a demokratikus erkölcsi világkép kerekedjen felül, valamint hogy a kormány számára elfogadhatatlan nézetek cenzúrázására, illetve a politikusok tisztességtelen nyomás alá helyezésére tett kísérletek nem lesznek elfogadhatók az Európai Unió számára. Ez olyasvalami, amit mindenkor egyértelművé kell tennünk.

– Jelentés: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Elnök úr! Ries asszonynak az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggodalmakról szóló jelentése mellett szavaztam.

Igaz, hogy az elektromágneses mezők természetes módon keletkeznek, de a villamos energia és főként a vezetékek nélküli technológiák kifejlesztése iránti igény az olyan elektromágneses hullámok mennyiségének gyors növekedéséhez vezetett, amely hullámoknak az emberek ki vannak téve. Ébernek kell tehát lennünk, ezt pedig az Európai Parlament teljes egészében értékelte.

Az északnyugat-franciaországi választóköri képviselőjeként meg tudom erősíteni a választókeretemben az iskolákhoz és egészségügyi intézményekhez közel megépített magasfeszültségű vezetékek által jelentett veszélyt, különös tekintettel a La Manche *département*-ban elhelyezkedő vezetékekre, ahol a helyi munkások és lakosok nagy mértékben vannak kitéve a kibocsátott hullámoknak.

Mivel a tudósok nem értenek egyet az elektromágneses mezők által a polgártársaink egészségére gyakorolt következményekben, felelősnek kell lennünk és az elővigyázatosság elvét kell alkalmaznunk. A határértékeket ezért rendszeresen naprakésszé kell tenni, hogy a nyilvánosság számára a védelem megfelelő szintjét garantálhassuk.

Az Európai Parlament itt az Európai Bizottság figyelmét kívánta felhívni erre a témára, amely jogosan aggasztja a nyilvánosságot. Az Európai Unió kötelessége, hogy többet tegyen az elektromágneses hullámok területén az egyértelmű politika kialakításának kérdéskörében azáltal, hogy több tájékoztatást biztosít a nyilvánosságnak ebben a kérdésben és azzal, hogy kötelező erejű közösségi jogszabályt fogad el.

– Jelentés: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) A Lisszabonban 2000-ben általunk körvonalazott egyik célkitűzés a tudásalapú társadalom volt. Noha tudjuk, hogy célkitűzéseinkből alább kell adnunk, vagyis inkább, hogy később fogjuk azokat elérni, nem mérsékelhetjük az azok elérésére irányuló erőfeszítéseinket. Ezért én is támogattam Schmitt úr jelentését, amely megkísérli azonosítani az oktatás területén kezelendő, esetleges problémákat. A leggyakrabban valóban az oktatás képezi célkitűzéseink elérésének alapját. Az iskolázottsági szintek közvetlenül befolyásolják a fiatalok munkalehetőségeit és így társadalmi integrációjukat is, és a mostani gazdasági válság ellenére nem engedhetjük meg e potenciál elpocsékolását.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Én is a jelentés mellett szavaztam, mert a kérdés nagyon fontos. Ezen a területen igen sok a probléma. Nem nézhetjük tétlenül, ahogy évente legalább hatmillió diák hagyja ott az európai iskolákat. Hogy ez mit jelent számukra? Azt, hogy jövőbeli életkilátásaik megghiúsultak.

Itt segíthet a XXI. századi iskola: egy ilyen iskolát a kedvező társadalmi közeg, a különféle pedagógiai módszertanok alkalmazása, a nyitottság és a rugalmasság, valamint az egész életen át tartó tanulás gyakorlatának ösztönzése jellemezne.

Európa öregszik. Nem vagyunk elég tehetősek ahhoz, hogy halogassuk a kérdés kezelését. Minden gyermeknek olyan oktatásban kell részesülnie, amely tisztességes lehetőségeket biztosít számukra a mai világban. Fiataljainknak versenyezniük kell tudni, de nemcsak hogy versenyezniük kell tudni, hanem az oktatáspolitikának a személyi identitásának fejlődéséhez is hozzá kell járulnia.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Elnök úr! Szeretnék köszönetet mondani a tolmácsoknak, hogy túlórának. Mindössze annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy határozottan a Schmitt-jelentés ellen szavaztam, nem utolsósorban azért, mert az oktatás szerintem olyan hatáskör, amelynek a tagállamok kezében kell maradnia, mivel ez nem igazán Európa dolga. Ez alapvető kérdés.

Azonban más fenntartásaim is vannak a Schmitt-jelentéssel kapcsolatban. Az például, hogy ez a jelentés azon az elgondoláson alapul, hogy a különböző európai országok oktatási rendszereinek egyszerűen a nem európai bevándorlók jelenlétéhez kell igazodniuk, nem pedig fordítva. Számomra teljesen érthetetlen, hogy ez az álláspont hogyan egyeztethető össze az integrációval, nemhogy az asszimiláció előmozdításával, mivel az eredmény éppen ennek az ellenkezője lesz. Ez a jelentés persze – a szokásoknak megfelelően – szintén tartalmazza a romákra vonatkozó, kötelező bekezdést, és megint anélkül, hogy rákérdezne, ki felelős és miért? A jelentés azt is kimondja, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bevándorló gyermekek saját anyanyelvükön tanulhassanak, valamint hogy a tantestületnek kifejezetten tükröznie kell a multikulturális társadalmat. Bocssánnak meg, hogy ezt mondom, de ez a politikailag korrekt jelentés sokkal több problémát teremt, mint ahányat megold.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

– Jelentés: Neil Parish (A6-0141/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Parish úrnak az állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai adatok jegyzékbe foglalására és közzétételére vonatkozó eljárások egyszerűsítéséről szóló 2008/73/EK irányelv helyesbítéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló jelentése mellett szavaztam.

– Jelentés: Angelika Niebler (A6-0128/2009)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), írásban. – (RO) Az információs társadalomra vonatkozó közösségi statisztikákról szóló jelentés mellett szavaztam, mivel az információs és kommunikációs technológiák jelentős mértékben hozzájárulnak az Európai Unióban a termelékenységhez és a GDP növekedéséhez.

E rendelet célja a meglévő közös keret folytatásának garantálása annak érdekében, hogy rendszeresen álljanak elő az információs társadalomra vonatkozó, megbízható, harmonizált, időben nyújtott és jó minőségű közösségi statisztikák, valamint hogy az információs és kommunikációs technológiák társaságoknál és otthonokban való használatára vonatkozóan éves statisztikákat nyújtsanak.

Támogatom azokat a rendelkezéseket, amelyek a (közösségi vagy nemzeti) hatóságokra, valamint a magánszemélyekre háruló, adminisztratív eljárások egyszerűsítésére irányulnak.

Úgy vélem, hogy európai szinten állandóan szükség van arra, hogy az információs társadalomra vonatkozóan konzisztens statisztikákat biztosítsunk minden évben.

Támogatom az i2010 stratégia végrehajtását. Ez előmozdítja a nyílt, versenyképes digitális gazdaságot és hangsúlyozza az IKT által az integráció és az életminőség területén játszott kulcsfontosságú szerepet.

Ez a stratégia az újjáélesztett növekedési és munkahely-teremtési lisszaboni partnerség alapvető elemének tekinthető.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Niebler asszonynak az információs társadalomra vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 808/2004/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló jelentésére szavaztam.

Véleményem szerint a benyújtott módosítások létfontosságúak, mivel azok hasznosak az információs társadalomra vonatkozó harmonizált, megbízható, időszerű és jó minőségű közösségi statisztikák összeállításához.

– Jelentés: Béla Glattfelder (A6-0122/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), írásban. – (PL) A mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló, az Európai Közösség és Svájc között létrejött megállapodás 11. mellékletének módosításáról szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló jelentés elfogadására szavaztam.

Egyetértek az előadónak a két piac további integrációjára vonatkozó megjegyzéseivel. A megállapodás hozzájárulna a két partner agrárgazatai termelékenységének javításához, valamint elősegítené, hogy az élelmiszerárak a polgárok számára tisztességes és viszonylag stabil szintre kerüljenek.

Mindazonáltal egyetértek azzal a nézettel, hogy a két félnek körültekintően kell tárgyalnia a kereskedelem teljes körű liberalizációjáról. A kétoldalú kereskedelem volumene jelentős, a kereskedelmi akadály megszüntetése – főként a Svájccal szomszédos uniós országok agrárgazdaságára és a svájci mezőgazdasági termelőkre nézve – erőteljes hatással járna.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Glattfelder úrnak a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött megállapodás 11. mellékletének módosításáról szóló, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló jelentése mellett szavaztam;

– Jelentés: Ioannis Varvitsiotis (A6-0147/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Varvitsiotis úrnak a felügyeleti intézkedéseket elrendelő döntések kölcsönös elismeréséről szóló jelentése mellett szavaztam. Valójában úgy vélem, hogy a felügyeleti intézkedéseket olyan kivételes intézkedéseknek kell tekinteni, amelyeket a szabadsághoz való jog és az ártatlanság védelme tekintetében körültekintően kell mérlegelni.

Sajnos egyet kell értenem az előadóval, amikor azt mondja, hogy eddig a felügyeleti intézkedéseken kívül nem lehetett más intézkedést elismerni határokon átnyúlóan, mivel nem létezik a kölcsönös elismerésre vonatkozó, különös eszköz. Ez az egyéni jogok jogi védelmének egy akadálya, és egy olyan aspektus, amelyet újból meg kell tárgyalnunk.

– Jelentés: Karin Jöns (A6-0116/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Jöns asszony jelentése mellett szavaztam, mivel támogatom az Európai Szociális Alapból támogatható költségvetési típusok körének kiterjesztését.

Szerintem a jelentésben javasolt módosítások lehetővé fogják tenni az Alap gyorsabb végrehajtását, egyszerűsíteni fogják az ESZA általi társfinanszírozásból részesülő műveletek irányítását, kezelését és ellenőrzését.

Szeretném hangsúlyozni, hogy egyszerűsíteni kell a Strukturális Alapokból való finanszírozás elosztására vonatkozó eljárásokat.

Megjegyezték, hogy a regionális fejlesztési politika végrehajtásával kapcsolatban észlelt késlekedések részben az európai jogszabályok által elért, túlzottan korlátozó eljárásoknak tudhatók be. Vagyis létfontosságú, hogy ezek egyszerűsödjenek.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Támogatom ezt a rendeletet, amely lehetővé fogja tenni az európai alapokhoz való gyorsabb és hatékonyabb hozzáférést a válság idején a munkanélküliség megelőzése és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem érdekében.

A javaslat célja, hogy az Európai Szociális Alapot egy további, egyszerűbb kiadási móddal egészítse ki, hogy így a válság idején az Európa előtt álló gazdasági és társadalmi kihívások kezeléséhez való hozzájárulása gyorsabb és hatékonyabb lehessen. A javaslat az Európai Szociális Alap műveletei egyszerűsítésének bevezetésére korlátozódik, a meglévő erőforrások hatékony, hathatós és gyors igénybe vételének ösztönzése érdekében, anélkül, hogy veszélyeztetné a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Jöns asszonynak az ESZA-ból támogatható költségvetési típusok körének kiterjesztéséről szóló jelentése mellett szavaztam. Egyetértek az Európai Szociális Alap tartalékai kiegészítő, egyszerűbb felhasználási módszerének bevezetésére irányuló bizottsági javaslattal, biztosítandó, hogy az gyorsabban és hatékonyabban tud reagálni az Európa előtt álló gazdasági és társadalmi nehézségekkel. Annak is örülök, hogy az ESZA támogatni fogja a humántőkébe való befektetés – különösen az oktatási és képzési rendszerek megerősítésével való – kibővítésére és javítására irányuló intézkedéseket, valamint az intézményi kapacitások fejlesztésére és a közigazgatás nemzeti, regionális és helyi szinten történő, hatékonyabbá tételére irányuló intézkedéseket.

– Jelentés: Iratxe García Pérez (A6-0127/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) Az Európai Parlament üdvözli a Bizottságnak azt a gyors intézkedését, hogy módosításokat javasolt ehhez a jogszabályhoz, amelyek kétségtelenül segíteni fognak abban, hogy felülkerekedjünk a váratlan pénzügyi válság negatív hatásán, ugyanakkor sajnálja, hogy a Bizottság nem tervez más lényeges módosításokat.

A módosító csomag egy átmeneti, de rendkívül kritikus helyzetre adott válaszként fogant; mindazonáltal teljes mértékben kielégíti az eljárások nagyobb mértékű egyszerűsítésére és a meglévő szabályoknak a Strukturális Alapokról szóló rendeletekkel összhangban való, rugalmasabb alkalmazására irányuló igényt, amit az Európai Parlament több alkalommal javasolt az utóbbi években.

Ha a közösségi és nemzeti finanszírozási arányok rugalmasabban oszthatók el a teljes programozási időszak során, akkor hatalmas mennyiségű pénz fog közvetlenül a nemzeti gazdaságokba áramolni, ami létfontosságú, ha reagálni akarunk jelenlegi költségvetési megszorításaikra.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) García Pérez asszonynak az ERFA-ról, az ESZA-ról és a Kohéziós Alapról szóló ajánlásának gondos elolvasása után nem érzem úgy, hogy az európai gazdaságnak komoly löketet tud adni az Európai Bizottság „Európai gazdaságélénkítési terv” című közleményének közzététele, amely egy sor olyan egyedi intézkedést tartalmaz, amelyek célja a befektetések ösztönzése, valamint további állami pénzeszközöknek a súlyos költségvetési megszorításokkal szembesülő nemzeti gazdaságok részére történő kiosztása.

– Jelentés: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Takkula asszony jelentése egy jelentős társadalmi problémát vet fel. Szerintem meg kellene könnyíteni a harmadik országból származó gyermekek számára, hogy a tartózkodási helyük szerinti ország nyelvén részesüljenek oktatásban, annak biztosítása érdekében, hogy egyenlő esély

mellett legyen lehetőségük felsőfokú képesítések megszerzéséhez. A társadalomba való teljes mértékű integráció felé ez az első és legfontosabb lépés.

Šarūnas Birutis (ALDE), írásban. – (LT) A migránsok integrálására irányuló törekvéseinkben a legfontosabb, hogy több támogatást biztosítsunk a nyelvtanfolyamokhoz; az integráció olyan kettős folyamat, amelyben a migránsok és a fogadó ország vesznek részt. A migránsok fogadó ország nyelvének megtanulására, valamint az életük feletti irányítás átvételére irányuló hajlandósága nem jelenti azt, hogy feladják származási országuk nyelvét vagy kultúráját.

A nyelvtanulást (mind a születési, mind a tartózkodási hely szerinti ország nyelveinek megtanulását) igen korán, még az alapfokú oktatási szakasz előtt meg kell kezdeni mindenekelőtt azzal a céllal, hogy a migránsokat és a romákhoz hasonló nemzeti kisebbségeket arra ösztönözzük, hogy részt vegyenek az európai társadalomban.

Az egész életen át tartó tanulás fontos a migránsok, az etnikai kisebbségek és a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű csoportok számára, mivel ez egyfajta integrációs folyamat, és a tanulmányi programokban és az egész életen át tartó tanulásban való részvétel lehetőségeket kínál az újonnan érkezett bevándorlók számára.

Különös figyelmet kell fordítani a migránsok, az etnikai kisebbségek és a társadalmi-gazdasági szempontból hátrányos helyzetű csoportok tevékenységeinek rendszerint gyenge eredményeire, és minél hamarabb és minél jobban integrálódnak az iskolákba, annál eredményesebbek lesznek az iskolákban, a további oktatásban és a munkaerőpiacon.

Catherine Boursier (PSE), írásban. – (FR) Minden gyermeknek joga van az oktatáshoz. Számunkra, szocialisták számára prioritást jelent a migránsok integrációja, függetlenül attól, hogy tartózkodásuk legális vagy illegális-e. Nem fogadjuk el azt a hierarchiát, amelyet a Parlamentben helyet foglaló jobboldal kíván megteremteni a migránsok között. Ezért tartózkodtam Takkula úrnak a migránsok gyermekeinek oktatásáról szóló, kiváló jelentésére vonatkozó szavazástól. Azért tettem ezt, mert – lévén saját kezdeményezésű jelentés – nem lehetséges, hogy az általam teljes mértékben elégtelennek tartott 5., 8. és 16. bekezdés törlésére felszólító, önálló szavazásokat tartsunk.

A migránsok gyermekeinek oktatásával tudunk lényeges hozzájárulást megvalósítani minden ember integrációjához, jogállásuktól függetlenül. Kedvező társadalmi-gazdasági feltételek bevezetésével tudunk majd nagyobb mértékű segítséget nyújtani a migránsok számára, függetlenül attól, hogy jogszerű tartózkodást engedélyeznek majd számukra vagy végül hazaküldik őket saját országukba. Nem teremthetünk olyan helyzetet e gyermekek számára, amelyben nem részesülnek oktatásban és gettókba kényszerülnek pusztán azért, mert szüleik illegálisan tartózkodnak valahol. Ez egész egyszerűen ellentétes a nemzetközi egyezményekkel.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) „Az oktatás és képzés tartalma és megszervezése nemzeti hatáskör.” Ezt Takkula úr migránsok gyermekeinek oktatásáról szóló, saját kezdeményezésű jelentésének egyik első bekezdése állapítja meg. Nemsokára azonban arról fogunk vitát folytatni, hogy mi kerüljön bele a tanrendbe, milyen tanárképzéssel kell rendelkezniük és a tagállamoknak mit kell tenniük annak érdekében, hogy „a fiatal migránsokat bevonják a tanrenden kívüli tevékenységek széles körébe”. Jóllehet fontos annak biztosítása, hogy minden gyermek – többek között a migránsok gyermekei – a lehető legjobb oktatásban részesüljenek, azon tűnődöm, hogy ezzel a kérdéssel tényleg uniós szinten kell-e foglalkozni? Szerintem a válasz a fent idézett mondatban rejlik. Egy szűkebb, de összpontosítani képesebb EU-ra voksolok. Ezért szavaztam e saját kezdeményezésű jelentés ellen, noha úgy vélem, hogy egy olyan igen fontos kérdéssel foglalkozik, amelyet nemzetközi szinten mélyrehatóbban kellene megvizsgálnunk.

Glyn Ford (PSE), írásban. – A szóbeli módosítást megakadályozó kereszténydemokrata és konzervatív kollégák eljárására válaszul tartózkodtam az e jelentéssel kapcsolatos szavazástól, mivel az említett módosítás egyértelművé tette volna, hogy az oktatáshoz való jog minden migráns gyermekre kiterjed, függetlenül attól, hogy szüleik jogszerűen tartózkodnak-e az Unióban, vagy sem.

Azt az elgondolást, hogy a gyermekek bűnhődjenek szüleik vétkeiért, nagyon helyesen utasítjuk el világszerte, de nyilvánvaló, hogy Európán belül ezzel minden rendben van.

A Tory pártba tartozó kollegáimnak ezen opportunistá álszentségét csak csodálni tudom.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Újból rámutathatunk arra, hogy a mai EU-ban a tagállamok kizárólagos feladata az oktatás megszervezése.

A nyilatkozattervezet számos értékes elgondolást tartalmaz, de – megfelelő módon szem előtt tartva a szóban forgó kérdést – azon a véleményen vagyunk, hogy ez a jelentés túlmegy az Európai Unió hatáskörének hatályán. A szubszidiaritás elve megköveteli, hogy ezzel a kérdéssel maguk a tagállamok foglalkozzanak.

Ezen elvből az következik, hogy a Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságát meg kellene szüntetni, mert az EU hatáskörén kívül eső kérdésekkel foglalkozik.

Emiatt e jelentés ellen szavaztunk.

Malcolm Harbour (PPE-DE), írásban. – Jómagam és brit konzervatív kollégáim a jelentés számos javaslatát támogatjuk, beleértve a tanárok képzését és a fogadó ország nyelvének a diákok számára való megtanítását.

Úgy véljük azonban, hogy az oktatáspolitikai tagállami hatáskör és annak is kell maradnia, valamint hogy a migránsok gyermekeinek oktatására vonatkozó javításokat és intézkedéseket maguknak a tagállamoknak kell kidolgozniuk. Emiatt tartózkodtunk a jelentéssel kapcsolatos szavazástól.

Jens Holm, Søren Bo Søndergaard és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Teljes mértékben támogatjuk a megkülönböztetés-ellenesség és a hozzáférés terén az egyenlőség fogalmát, és erőteljesen hiszünk az integráló iskolai rendszerek és az integráló iskolák létrehozásában. Véleményünk szerint intézkedéseket kell tenni az összes sérülékeny tanuló megsegítésére. Úgy véljük azonban, hogy a tagállamok a legalkalmasabbak a hozzáférhető és integráló oktatás biztosítására polgáraik és lakosaik számára egyaránt. Szerintünk az iskolarendszernek az általa kiszolgált emberek általi demokratikus ellenőrzése csak akkor biztosítható, ha a tagállamok alakítják ki és hajtják végre az oktatáspolitikát.

Anne E. Jensen és Karin Riis-Jørgensen (ALDE), írásban. – (DA) A bevándorlók gyermekeinek oktatásáról szóló jelentés mellett szavaztunk, mivel a jelentés létező és lényeges problémával foglalkozik. Mindazonáltal mindketten úgy véljük, hogy a tagállamoknak kell az anyanyelvi tanítás terjedelmét meghatározniuk. Dániában ezt a döntést a községekre bízta és szerintünk ezt tiszteletben kell tartani.

Véleményünk szerint létfontosságú, hogy a gyermekek legelső sorban a fogadó ország nyelvét ismerjék meg alaposan, hogy később ne ütközzenek akadályokba a további oktatásban való részvétellel kapcsolatban és megvethessék lábukat a munkaerőpiacon.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Az EU-ban meglévő nacionalista és patrióta erők immár évek óta figyelmeztetnek az ellenőrizetlen, tömeges bevándorlás következményeire. A külföldiek 20, 50 vagy akár 90%-os koncentrációja azt bizonyítja, hogy a multikulturális jövőkép kudarcot vallott. A tisztán külföldiekből álló osztályokkal végzett iskolai kísérletezések eredménytelennek bizonyultak, és még az intenzív nyelvtanfolyamoknak is megvannak a maguk korlátai, ha a szülők nem támogatják gyermekeiket. Ausztriában évek óta kínálunk nyelvtanfolyamokat a szülők számára, de a siker mértéke itt is kívánnivalót hagy maga után. Az oktatáshoz való hozzáállás olyasvalami, ami az egyik generációról száll át a másikra, és amikor a szülők az oktatást értelmetlennek tartják, falakba ütközünk – amint az Franciaországban is bebizonyosodott.

Az egyetlen megoldás a bevándorlás teljes hiánya, vagy a visszatelepítés, véget vetve annak, hogy a már helyben lévő bevándorlókkal családtagjaik egyesüljenek, valamint végre-valahára követelni kell az integrációra való hajlandóságot. Az EU által javasolt megoldás – több, bevándorló háttérrel rendelkező tanárra szert tenni – elválik a valóságtól, emiatt pedig e jelentés ellen szavaztam.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), írásban. – (RO) Ez a jelentés igen értékesen járul hozzá az olyan európai polgárok gyermekeit érintő komoly kérdés rendezéséhez, akik a saját származási országukétól eltérő tagállamokban élnek és dolgoznak. Például sok román bevándorló gyermekei szembesülnek nehézségekkel e tekintetben. Számukra éppolyan fontos, hogy az integráció megkönnyítése érdekében a fogadó ország nyelvén folyó oktatáshoz férjenek hozzá, mint annak biztosítása, hogy anyanyelvükön is részesüljenek oktatásban, főként azon vélelem alapján, hogy esetleg visszatérnek majd származási országukba. Pillanatnyilag Románia például egy ezt tükröző tapasztalaton megy keresztül. Sok román diák – akik Spanyolországba vagy Olaszországba kivándorló szülők gyermekei – tér haza és rokonaik révén ismét román iskolákba íratják be őket. E gyermekek és jövőjük érdekét az szolgálja, ha problémamentesen tudnak integrálódni változó iskolai környezetükbe. Románia esete semmiféleképpen nem egyedi. Más kelet-európai tagállamok is tapasztalták, és tapasztalják még most is ezt a jelenséget, ami szükségessé teszi az ebben a jelentésben szereplő javaslatok lehető leghamarabbi végrehajtását.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A görög kommunista párt a jelentés ellen szavazott. Az imperialista beavatkozások, az újgyarmati jellegű kizsákmányolás, a bevándorlókkal szembeni embervadászat,

a munkások munka-, szociális és demokratikus jogai elleni támadások EU-ja nem képes alkalmazni a bevándorlók egyenlő társadalmi integrációját, amelybe beletartozik az oktatásnak a bevándorlók gyermekei részére történő egyenlő biztosítása.

A migránsok gyermekeinek oktatása nem különül el az EU általános bevándorlási politikájától, egy olyan politikától, amelyet az azokkal szembeni kemény intézkedések jellemeznek, akikre nincs szükségük a nagyvállalkozásoknak és amely politika illegális bevándorlásnak minősíti a monopóliumok igényeinek megfelelő bevándorlók szelektív legalizálását és a munkába való – természetesen sokkal kedvezőtlenebb feltételek melletti – integrálását. Tipikus és elfogadhatatlan, hogy a jelentés kizárólag a legális bevándorlók gyermekeire utal. Épp úgy, ahogy az osztály-kizsákmányolásnak a migráns szülők az első áldozatai, gyermekeik pedig az oktatásban meglévő, osztály-megkülönböztetés első áldozatai. Az oktatás magasabb szintjein a bevándorlók kimaradási arányával kapcsolatos statisztikák ezt szemléltetik. A 2004–2005-ös iskolai évben a kötelező oktatásban részt vevő bevándorlóknak az összes gyermekhez viszonyított aránya 10,3% volt, míg a hatéves szakiskolákban ez az arány csak 4%.

A bevándorlóknak a munkásosztály-mozgalom keretében, a helyi munkásokkal együtt kell küzdeniük a kizsákmányolás és az oktatással szembeni társadalmi osztályakadályok ellen.

Luca Romagnoli (NI), *írásban*. – (IT) Tartózkodtam Takkula úrnak a migránsok gyermekeinek oktatásáról szóló jelentésével kapcsolatos szavazástól. Valójában nem érzem úgy, hogy indokom lenne arra, hogy Takkula úr jelentése mellett vagy az ellen szavazzak.

Martine Roure (PSE), *írásban*. – (FR) Minden gyermeknek joga van az oktatáshoz. Számunkra, szocialisták számára prioritást jelent a migránsok integrációja, függetlenül attól, hogy tartózkodásuk legális vagy illegális-e. Nem fogadjuk el azt a hierarchiát, amelyet a Parlamentben helyet foglaló jobboldal kíván megteremteni a migránsok között. Ezért tartózkodtam Takkula úrnak a migránsok gyermekeinek oktatásáról szóló, kiváló jelentésére vonatkozó szavazástól. Azért tettem ezt, mert – lévén saját kezdeményezésű jelentés – nem lehetséges, hogy az általam teljes mértékben elégtelennek tartott 5., 8. és 16. bekezdés törlésére felszólító, önálló szavazásokat tartsunk.

A migránsok gyermekeinek oktatásával tudunk lényeges hozzájárulást megvalósítani minden ember integrációjához, jogállásuktól függetlenül. Kedvező társadalmi–gazdasági feltételek bevezetésével tudunk majd nagyobb mértékű segítséget nyújtani a migránsok számára, függetlenül attól, hogy jogszerű tartózkodást engedélyeznek majd számukra vagy végül hazaküldik őket saját országukba. Nem teremthetünk olyan helyzetet e gyermekek számára, amelyben nem részesülnek oktatásban és gettókba kényszerülnek pusztán azért, mert szüleik illegálisan tartózkodnak valahol. Ez egész egyszerűen ellentétes a nemzetközi egyezményekkel.

Anna Záborská (PPE-DE), *írásban*. – (SK) Jóllehet egészében véve pozitívnak tartom ezt az állásfoglalást, volna egy pár komoly megjegyzésem:

Elsősorban sajnálatomat szeretném kifejezni amiatt, hogy az állásfoglalás nem tesz említést az ENSZ által meghirdetett nemzetközi emberi jogi év keretéről.

Ebben az állásfoglalásban látni vélek egy további, veszélyes politikai tendenciát is az európai politikák keretén belül, ami a gyermekek természetes környezetéből – más szóval természetes családjukból – való kiragadásában rejlik. A család képezi egy gyermek fejlődésének legtermészetesebb helyét, és ez mindig is így lesz. Az anya és az apa a legfontosabb személyek a gyermek számára. Ez a legszegényebb családokban és a bevándorlók családjában is így van. Ahelyett, hogy a gyermekeket elszakítanánk családjaiktól, azon kellene gondolkodnunk, hogy hogyan támogathatjuk a szülőket és a családokat kölcsönös feladataikban.

Végezetül pedig sajnálom, hogy a jelentés egyáltalán nem szól az apák szerepéről. Még a bevándorlók családjában is más, de egymást kiegészítő az anyák és apák szerepe. Nem szabad támogatnunk az anyákat anélkül, hogy ugyanezt az apák tekintetében is meg ne tennénk.

Egyszerűen csak az emberi jogok egyetemes nyilatkozatához kívánok ragaszkodni. A nyilatkozat kifejezetten kimondja, hogy a gyermeknek joga van családban élni, és hogy a szülőknek joguk van a gyermekük számára megfelelőnek tartott oktatást megválasztani.

A bevándorlók családjainak is megvan ez a joguk.

– Jelentés: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Alfredo Antoniozzi (PPE-DE), írásban. – (IT) Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságon belüli különböző képviselőcsoportok között Vălean asszony jelentésének számos kulcsfontosságú pontjában elért néhány kompromisszum ellenére, és politikai meggyőződése, valamint az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoportja nevében a jelentés árnyékelőadójakénti minőségében kifejtett álláspontom ellenére – jelesül, hogy a közösségi polgárok szabad mozgása alapvető uniós jog –, a jelentés végleges változata egy sor, nem megfelelő hivatkozást tartalmaz, az S. preambulumbekzdés némely lábjegyzetében, ami minket, a PPE-DE olasz küldöttségét arra kényszeríti, hogy a Házban a jelentés ellen szavazzunk az ilyen típusú jelentés tekintetében előírt, egyetlen tömbben való szavazás miatt.

A PPE-DE olasz küldöttsége a jelentésben szereplő hivatkozásokat nem tartja megfelelőnek és teljes mértékben a kontextusba nem illeszkedőnek tekinti: ezek az irányelv hatályán kívül eső aspektusokra utalnak, amelyek a tagállamok hatáskörébe tartoznak, úgy mint a közbiztonság, a jogszerűség és a családi jog.

Philip Claeys (NI), írásban. – (NL) A jelentés ellen szavaztam, mivel az ilyesfajta irányelvek aláássák a tagállamok azon képességét, hogy saját területük felett ellenőrzést gyakoroljanak és a közrend fenntartása érdekében meghozzák a megfelelő intézkedéseket. Példaként Olaszország ötlik eszembe, amelyet erőteljesen bíráltak ezen irányelv alapján, mert azt hitték, hogy Olaszország erőteljes intézkedéseket kíván tenni a közrend fenntartása érdekében. Eszembe jut a Bíróság által a Metock-ügyben hozott ítélet is, amely ezen irányelv alapján ássa alá a tagállamok bevándorlási politikáit. Belgium is eszembe jut, amely viszont továbbra is a világ legenyhébb állampolgársági jogszabálya alapján honosítja a bevándorlókat, amelynek eredményeként aztán ezek a bevándorlók teljesen szabadon léphetik át az európai határokat.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilista (Júniusi Lista) támogatja a szabad belső piacot, amely nemcsak gazdasági jólétet hozott számunkra, hanem kiterjesztette polgáraink szabadságát is azáltal, hogy lehetővé tette számukra, hogy az Európa határain belüli országok között szabadon mozogjanak. Osztjuk az előadó azon nézetét, hogy az ezen irányelv bizonyos tagállamokban való gyenge átültetését általánosságban bosszantónak kell tekinteni, és arra sürgetjük a tagállamokat, hogy teljes egészében hajtsák végre a 2004/38/EK irányelvet, hogy a szabad mozgáshoz való jog valósággá válhasson.

Erőteljesen ellenezzük azonban az egy másik tagállamban való tartózkodásuk során a polgárok és családtagjaik integrálására irányuló nemzeti és helyi projektek támogatását szolgáló pénzeszközök vagy adott költségvetési tételre irányuló elosztás bármiféle növelését. Ezek a kérdések az egyes tagállamok saját feladatkörébe tartoznak.

Mindazonáltal ez a jelentés egy egyértelmű álláspont azzal kapcsolatban, hogy a szabad belső piac megvalósítása ellensúlyozta a negatívumokat, ami miatt úgy határoztunk, hogy a jelentés mellett szavazunk.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Támogattam az uniós polgárok jogairól szóló Vălean-jelentést. Az alapvető szabadságokhoz kapcsolódik az uniós polgárok és családtagjaik azon joga, hogy az Unióban bárhol mozogjanak és tartózkodjanak, és létfontosságú, hogy a jogot minden tagállam megkülönböztetés nélkül alkalmazza. Skóciai képviselőként tudom, hogy az EU számtalan lehetőséget biztosított a külföldön tartózkodó skótoknak, miközben Skócia tárt karokkal fogadta a sok újonnan érkezőt, akik értékes szerepet játszottak gazdasági és kulturális életünkben. A gazdasági válság idején létfontosságú, hogy a szabad mozgás előnyeit elismerjük és hogy a gazdasági nehézséget ne használják ürügyként a megkülönböztetésre.

Dan Jørgensen, Poul Rasmussen, Christel Schaldemose és Britta Thomsen (PSE), írásban. – (DA) A tartózkodási helyről szóló irányelv alkalmazásáról szóló jelentés ellen szavaztunk. Jóllehet a jelentés a tartózkodási helyről szóló irányelv alkalmazásáról és végrehajtásáról szól, a Metock-ügyben hozott ítéletre is hivatkozik, amely lehetővé teszi az EU-ban való tartózkodáshoz törvényes joggal nem rendelkező külföldiek számára, hogy házasságon keresztül tartózkodási engedélyt szerezzenek, így pedig házastársukkal utazgathassanak az Európai Unióban. Jóllehet alapján véve támogatjuk az uniós polgárok szabad mozgásának elvét, nem hisszük, hogy az Európában jogellenesen belépett személyeknek házasságkötésen keresztül szabad lenne növelniük jogaik körét.

Anne E. Jensen és Karin Riis-Jørgensen (ALDE), írásban. – (DA) A dán liberális párt európai parlamenti képviselői a jelentés ellen szavaztak. Támogatjuk a munkavállalók szabad mozgását és annak biztosítását, hogy a tagállamok betartják az irányelvet. Ellenezzük azonban annak lehetőségét, hogy az illegális tartózkodást egy migráns munkavállalóval való házasságkötésen keresztül legalizálni lehessen, amint ez a Metock-ügyben hozott ítéletben tükröződik. A tagállamoknak – közigazgatásukon keresztül – valódi lehetőséggel kell

rendelkezniük annak biztosítására, hogy a szabad mozgásra vonatkozó szabályokkal nem élnek vissza a külföldiekre irányadó jogszabályok megkerülése céljából.

Luca Romagnoli (NI), *írásban*. – (IT) Válean asszonynak az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló jelentése ellen szavaztam. Nem értek egyet azzal a ponttal, ahol a tagállamokat arra kéri, hogy ugyanolyan dokumentumformátumot fogadjanak el saját állampolgáraik és a más tagállamokból származó uniós polgárok tekintetében, az ilyen dokumentumokban rejlő, észlelhető különbségek ellenére. Ezt a megoldást értelmetlennek és feleslegesnek tartom.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *írásban*. – (PL) Az EK-Szerződés 18. cikke értelmében minden polgár szabadon mozoghat és tartózkodhat a tagállamok területén. A 2004/38/EK irányelv részletesen meghatározza a polgárok, közeli családtagjaik, vagy legálisan nyilvántartásba vett partnerük uniós határokon belüli mozgásával kapcsolatos jogszerű lehetőségeket.

A szabad mozgást azonban a munkavállalók szabad mozgására és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó joggal kapcsolatos szabályokkal együtt kell vizsgálni.

Amint azt tudjuk, négy uniós tagállam még mindig nem nyitotta meg munkaerőpiacait a 2004-ben csatlakozott országokból érkező munkavállalók előtt. Összesen 11 uniós tagállam alkalmaz továbbra is korlátozásokat a romániai és bulgáriai állampolgáraira munkaerőpiacon.

Úgy vélem, hogy ez a helyzet negatív befolyással bír, és nemcsak az integráció folyamatára nézve. Arra kellene törekednünk, hogy a lehető leghamarabb megszüntessük a még meglévő akadályokat.

A Szerződés 20. cikkével összhangban az olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgársága szerinti tagállam nem rendelkezik képviselettel, bármely uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai.

A harmadik országokban a konzuli védelem megerősítésével kapcsolatban bejelentett intézkedéseket a lehető leghamarabb végre kell hajtani, és folytatni kell a harmadik országokkal a vízumkövetelmények megszüntetésére vonatkozóan folytatott tárgyalásokat.

– Jelentés: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

Alin Lucian Antochi (PSE), *írásban*. – (RO) Gacek asszony jelentése egy lényeges szempontra hívja fel a figyelmet: amikor az Európai Unió kibővült, a saját származási államukon kívül tartózkodó európai polgárok számára jelentős növekedést tapasztaltak egy olyan összefüggésben, amelyben az európai polgárság kiegészíti a tagállami állampolgárságot, és amelynek keretében e vonatkozás szabályozásáért mindkettő maga a felelős.

A polgároknak a jogalkotási javaslatok kezdeményezésében, valamint a Közösség jogszabályi rendszerének átláthatóbbá tételével kapcsolatos kísérletekben való aktív részvétele ellenére az európaiak még mindig számos problémával szembesülnek, amelyek az emberek tetszésük szerinti tagállam területére való költözéshez, valamint az ott-tartózkodáshoz való jogának megsértéséhez és be nem tartásához kapcsolódnak. A kötelező vízumkövetelmény szabályozása vagy a mind a származási országban, mind pedig a fogadó országban a szavazáshoz való jog gyakorlása tekintetében a tagállamok között tapasztalt eltérések megkérdőjelezi az európai polgárok körében a jogok egyenlőségét.

Emiatt úgy vélem, hogy a tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az európai polgárok jogainak harmonizálására irányuló normák hatékony átültetése érdekében. Ebben a meghatározott kérdésben szem előtt kell tartanunk azt, hogy a kiindulópont a partnerség – akár a tagállamok és az EU, akár a regionális, helyi és polgári intézmények között.

Végül, de nem utolsósorban a tagállamoknak a származási államuktól eltérő tagállamban tartózkodó valamennyi uniós polgár számára garantálniuk kell a szavazáshoz való jogot a parlamenti választások idején.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), *írásban*. – (SV) Az európai parlamentbeli svéd konzervatívok küldöttsége ma Urszula Gaceknek (PPE-DE, PL) az uniós polgárság problémáiról és kilátásairól szóló jelentése (A6-0182/2009) mellett szavazott.

Osztjuk a javított európai polgárság és a javított mozgásszabadság jelentésen átívelő elgondolását. Azon a véleményen vagyunk azonban, hogy a felvetett problémákkal kapcsolatos megoldás a további tájékoztató

kampányok lefolytatása. Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy a helyhatósági választásokon való szavazáshoz fűződő jogról való döntés a tagállamok belügye.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Konkrét lépéseket tettek azért, hogy az európai polgárság valósággá váljon. Ez különösen a Közösség más országaiban tartózkodó azon portugál migránsok javát fogja szolgálni, akik a jövőben jogok és kötelezettségek széles skáláját fogják élvezni, beleértve a fogadó állam állampolgáraival azonos bánásmódot is.

A legjelentősebb fejlemény kétségkívül az állampolgárságról szóló irányelv elfogadása volt, amely megállapította az uniós polgárok és családtagjaik feltétel nélküli, állandó tartózkodási jogát, amennyiben több mint öt éve élnek a fogadó államban.

Azonban még mindig sok a teendő, mivel olyan akadályok vannak még mindig, amelyek a legtöbb esetben az irányelv tagállamok általi helytelen végrehajtásából erednek.

Üdvözlöm a Bizottság azon kezdeményezését, hogy közzétesz egy, az erre az irányelvre vonatkozó iránymutatást, hogy a polgárok által élvezhető jogokkal kapcsolatos tájékoztatáshoz ne csak ők, hanem a tagállamokbeli helyi és regionális hatóságok is hozzáférhessenek azokhoz.

Létfontosságú, hogy az uniós polgárok közötti társadalmi és politikai kapcsolatok tovább erősödjenek. A Lisszaboni Szerződésnek jelentősen hozzá kell ehhez járulnia, különösen az „állampolgári kezdeményezés” révén, ami – bizonyos feltételek mellett – lehetővé teszi a polgárok számára, hogy kezdeményezési joguk legyen.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Meg kell erősítenünk az európai polgárságot, mert ez a mozgásszabadság központi platformja. A jelentés számos olyan területet jelöl meg, ahol az embereknek az uniós szabad mozgás előnyeihez való hozzáféréssel kapcsolatos lehetőségei javíthatók. A határok megszüntetése és az EU központi elgondolásából eredő nagyobb mértékű mobilitás miatt úgy döntöttem, hogy a jelentés mellett szavazok az „európai identitás” előmozdítására és iskoláink „európai dimenziójának” létrehozására való, felettébb szerencsétlen hivatkozások ellenére.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy egy sor, a megállapodásunkra érdemes pontot és más olyan pontokat tartalmaz, amelyekről legalább az elmondható, hogy „politikailag korrektek”, ez „Az uniós polgárság problémái és kilátásai” címet viselő európai parlamenti állásfoglalás egy vicc lenne, ha nem lenne annyira komoly. Például az EP:

- „üdvözlí azt a tényt, hogy a Lisszaboni Szerződés értelmében egymillió, különböző tagállamokból származó uniós polgár közösen felkérheti a Bizottságot jogalkotási javaslatok előterjesztésére, és úgy véli, hogy ez a jog az európaiak körében jelentős mértékben növelni fogja az uniós polgársággal kapcsolatos tudatosságot”;

- „emlékeztet arra, hogy az átláthatóságot és a demokratikus részvételt az EU és a tagállamok, a regionális és helyi intézmények, a szociális partnerek és a civil társadalom közötti partnerség különféle formái révén kell megvalósítani”.

Végül pedig ott van a hanta, ami miatt azt gondoljuk, hogy ez az „európai polgárság” valami nagyon jó dolog, feltéve, hogy a polgárokat megakadályozzák abban, hogy eldöntsék, mi az, ami tényleg fontos, különösen azzal, hogy megakadályozzák, hogy a „Lisszaboni Szerződés”-ről népszavazás keretében szavazzanak vagy – ha ez nem lehetséges – arra kényszerítsék őket, hogy annyi népszavazást tartsanak, amennyi csak szükséges, egészen addig, míg a végén „igen”-t nem mondanak...

Ez aztán az álszentség ...

Jean-Marie Le Pen (NI), írásban. – (FR) Gacek asszonynak az uniós polgárságról szóló jelentése valódi szélhámosság.

A közösségi polgárok számára az Európai Unióban a mozgás és a tartózkodás szabadságának álruhájába bújtatva bevezeti a közösségi polgárok és a harmadik országok polgárai közötti, valóban egyenlő bánásmódot.

A jelentés szándékosan alkalmazza a „polgárság” általános kifejezést arra, hogy teljesen jogszerűtlen módon mossza össze egy tagállami állampolgárság és az uniós polgárság fogalmát.

A cél – a zavarkeltés iránti óhajon túlmenően – igen egyértelmű: egy tagállami állampolgárság megszerzése lehetőségének az adott államban jogszerűen tartózkodó valamennyi személyre történő kiterjesztése, az uniós polgárságból származtatott joggal összhangban. Az előadó ezért vezeti be a Közösségen belüli migránsok,

egy elburjánzó faj új fogalmát. Igaz, hogy az Európai Parlament most az uniós polgárok és nem az államok népeinek képviselőiből áll. Ez komoly támadás a nemzeti identitással és a kohézióval szemben.

Hölgyeim és uraim, Vigyázzanak! Az Európai Unió meg nem különböztetett polgárainak képviselőiként hamarosan állam nélküli képviselők lesznek. A dolgok legmélyén, lehet, épp ez az, amit akarnak.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Ez a jelentés az „európai egyirányú utca” politikai erőinek propaganda-akciója, amely arra irányul, hogy az embereket meggyőzze az EU állítólagos előnyeiről. Egy mesterséges, gyakorlatilag nem létező európai állampolgárság – amelyhez gyakorlati jogok nem tartoznak – reklámozásával az „európai polgár” és az „európai tudat” elgondolását próbálják kiművelni. Céljuk, hogy a munkavállalókat – főként a fiatalokat – egy ideológiai kerti ösvényre vezessék. Ebből a célból fektetnek be az „európai politikai pártokba” és szólítják fel az EU-t, hogy biztosítsanak részükre nagyobb politikai és – ami még fontosabb – gazdasági támogatást, hogy eljátszhasák szerepüket az EU megcsépítésében és támogatásában, és a még hatékonyabb összezavarásban és megtévesztésben. A civil kezdeményezéseket – magát az európai egységesülést – ellenző uniós politikával szembeni ellenzék állandóan fokozódó áradatának kezelésére irányuló törekvésük keretében arra kérik az EU-t, hogy növelje hamis propagandáját és reklámozza az európai polgárság nem létező előnyeit.

A munkavállalók azok, akik nap mint nap megtapasztalják a Maastrichti Szerződés és az EU népellenes politikájának fájdalmas következményeit. Tapasztalatból tudják, hogy az EU nem azért jött létre, hogy a széles néprétegek érdekei szolgálja, hanem hogy az európai monopóliumok igényeit, érdekeit és profitját védje és szolgálja.

Az EU-val szembeni engedetlenség, ellenállás és szakítás az emberek javát szolgáló, előrevezető út. A munkavállalók a júniusi európai választások során a szavazófülkéken keresztül ki tudják és ki is fogják küldeni ezt az üzenetet.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Úgy döntöttem, hogy Gacek asszonynak az uniós polgárság problémáiról és kilátásairól szóló jelentése ellen szavazok. Valójában nem hiszem, hogy túl sokat kellene aggódnunk a hatályos irányelvek végrehajtásának alacsony aránya miatt, különösen a szabad mozgásról szóló irányelv miatt, amely a szabad mozgással és az uniós polgárok más jogaival kapcsolatban számos problémához vezet, mivel nem gondolom, hogy a Gacek asszony által lefestett kép azt a tényleges helyzetet tükrözné, amelyben most vagyunk.

– Jelentés: Helmuth Markov (A6-0126/2009)

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Markov úrnak a külkereskedelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló jelentése mellett szavaztam. A kívánt eredmények elérése érdekében szerintem csökkenteni kell a „rotterdami” hatást, amely a Bizottság és a Tanács szerint a tagállami külkereskedelmi statisztikákban való túlzott képviseltetéshez fog vezetni, amely statisztikák az exportok vagy a vámkezelések magas arányát jegyzik, de valójában csak tranzitországokként járnak el az árukat ténylegesen átvevő vagy küldő tagállamok kárára.

– Jelentés: Avril Doyle (A6-0048/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A javaslat célja a fogyasztók élelmiszer-hasznosítású állatok kezelésére szánt állatgyógyászati készítményekben való felhasználásra szánt farmakológiai hatóanyagoknak és az állati eredetű élelmiszerekben meglévő maradékanyagainak való kitettségének korlátozása. Ez vonatkozik a harmadik országokból behozott élelmiszerekre is.

Hosszadalmas eljárást követően jött létre a közös álláspont szövege, amely tükrözi a három intézmény közötti tárgyalások során elért kompromisszumot.

A következők szerepelnek az új szövegben kezelt pontok között:

- intézkedési referenciapontok: ezt most a farmakológiai hatóanyagok ellenőrzési célra meghatározott maradékanyag-szintjében határozták meg azon anyagok esetében, amelyekre e rendelettel összhangban nem határoztak meg legmagasabb maradékanyag-határértéket;

- behozatal: a tagállamok megtiltják a szöveggel összhangban nem besorolt farmakológiai hatóanyagok jogellenes alkalmazásából eredő maradékanyagokat tartalmazó, állati eredetű élelmiszerek behozatalát és forgalomba hozatalát. Ennek megfelelően az Európai Unióban tiltott anyagok jogellenes alkalmazásából

eredő maradékanyagokat tartalmazó élelmiszerek harmadik országokból való behozatala a közegészségügy érdekében tilos.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Doyle asszonynak az állati eredetű élelmiszerekben előforduló farmakológiai hatóanyagok maradékanyag-határértékeinek meghatározásáról szóló jelentése ellen szavaztam. A céllal egyetértek, a módszerekkel azonban nem. Nem hiszem, hogy a fogyasztók élelmiszer-hasznosítású állatok kezelésére szánt állatgyógyászati készítményekben való felhasználásra szánt farmakológiai hatóanyagoknak és az állati eredetű élelmiszerekben meglévő maradékanyagainak való kitettségének korlátozása jó megoldás a kívánt célok elérésére. Én a probléma gyökerét kezelném, ami valójában másutt keresendő.

– Jelentés: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Támogattam az Angelakas-jelentést, mert hangsúlyozza a megújuló energiaforrásokkal és a lakásellátással kapcsolatos regionális és helyi programok társfinanszírozására meghatározott összegek felhasználását. Ezen túlmenően erősen üdvözlendő, hogy a tagállamok fogják megállapítani a kritériumokat és eldönteni azt, hogy mely lakások támogathatók a nemzeti jogszabályokkal összhangban. Ez jel arra, hogy minden egyes tagállamban a pénzt azokra az épületekre fogják felhasználni, amelyeknek a leginkább szükségük van arra.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely annak érdekében módosítja az Európai Regionális Fejlesztési Alapot, hogy a lakáságazatban lehetővé tegye és megkönnyítse az energiahatékonyságot és a megújuló energiával kapcsolatos beavatkozásokat az összes tagállamban. A beavatkozásoknak a hatályos nemzeti jogszabályokkal összhangban meghatározott, alacsony jövedelmű háztartásokra kell irányulniuk. Jómagam azt javasoltam Írországban, hogy az ilyen munka tekintetében felszámított hea-t 13,5%-ról csökkentsék 5%-ra a munkahelyek megtartásának, valamint az ilyen jellegű felújítások iránti kereslet ösztönzése érdekében.

Az „Európai gazdaságélénkítési terv” a lisszaboni stratégiát és az energiát (különös figyelemmel az épületek energiahatékonyságára) elsőbbséget élvező területekként határozta meg. A tagállamokat így arra ösztönzik, hogy a strukturális alapok szerinti operatív programjaikat programozzák át annak érdekében, hogy megfelelőbben egyensúlyozzák ki az energiahatékonysági befektetéseket, beleértve azokat az eseteket is, amikor szociális lakásépítést finanszíroznak.

A jelenlegi szabályozási keret értelmében az Európai Regionális Fejlesztési Alap támogatta a lakáságazattal kapcsolatos beavatkozásokat, beleértve az energiahatékonyságot, de az csak az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén vagy azt követően csatlakozott tagállamok számára volt fenntartva. A rendelet módosítása arra törekszik, hogy ezt a lehetőséget megengedje és kiterjessze az alacsony jövedelmű háztartásokra is az összes tagállamban.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Úgy tűnik, se vége-se hossza az előadó által az EU kohéziós politikájára vonatkozóan megénekelt dicsőhimnusz, annak ellenére, hogy ez a politika riasztó példája annak, hogy hova vezethet a fokozott centralizáció.

Az EU finanszírozási projektjeinek keretében évente megadott források gyenge ellenőrzése és nem megfelelő nyomon követése azt eredményezte, hogy óriási pénzüsszegek vándoroltak a nem megfelelő zsebekbe. Ez köztudott. Az Európai Számvevőszék legújabb, 2008 novemberében megállapította, hogy az EU kohéziós politikájának keretében 2007-ben jóváhagyott 42 milliárd euró 11%-át soha nem lett volna szabad kifizetni.

Erről azonban nem tesz említést a jelentés. Ez sajnálatos, de aligha meglepő. Magától értetődik, hogy a jelentés ellen szavaztunk.

Sérgio Marques (PPE-DE), írásban. – (PT) Az Európa által tapasztalt gazdasági és pénzügyi válságot az olyan intézkedések kiigazítására irányuló lehetőségnek kell tekinteni, amelyek nemcsak a tagállamok talpra állását fogják elősegíteni, hanem az embereknek a fenntarthatóbb magatartással kapcsolatos tudatosságát is növelni fogják.

Kettős előnyt kínál a lakások energiahatékonysága – az Európai Regionális Fejlesztési Alap 4%-áig terjedő finanszírozás egyes tagállamok számára való odaítélésével történő – javításának lehetősége: egyrészt csökkenti a családok rögzített energiaköltségeit, másfelől pedig csökkenti a nemzeti fogyasztást, ezzel járulva hozzá az energiabiztonsághoz és a fosszilis tüzelőanyagok behozatalának, valamint az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásainak csökkentéséhez.

Örülök a jelentésnek, és remélem, hogy a tagállamok be tudják majd építeni ezt a finanszírozást az energiahatékonysággal kapcsolatos nemzeti cselekvési tervekbe, és felelősségteljesen és pragmatikusan fogják azt felhasználni.

Remélem, hogy a kisebb szigeti régiók különösen élvezik majd e finanszírozás előnyeit, mivel ezek a régiók nem rendelkeznek olyan sok energiatermelési móddal, ami viszont mindenki részéről felelősségteljes energiahasználatot igényel. Az energiahatékonyságba való befektetés az egyik leghatékonyabb eszköz e tekintetben, és a tagállami kormányok egyik prioritást élvező célkitűzésének kell lennie.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Angelakas úrnak a lakáságazattal kapcsolatos beruházások az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások területén az ERFA-ról szóló jelentése mellett szavaztam. Valójában osztom az előadó abbéli hitét, hogy az Európai Unió rendelkezésére álló finanszírozási eszközöket a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban módosítani kell, hogy szembe tudjunk nézni a jelenlegi gazdasági válsághoz kapcsolódóan felmerülő kihívásokhoz. Alapvető nemzetközi szereplőként az Európai Unió nem engedheti meg magának, hogy a lakáságazat hatékonysága tekintetében az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások területén egy lépéssel le legyen maradva. Ezért van arra szükség, hogy az Unió összes tagállama és régiója – nemcsak az új tagállamokéi – olyan helyzetbe kerüljön, hogy képesek beruházni és projekteket végrehajtani ezekben az ágazatokban. Ez az általunk jelenleg tapasztalt, rendkívül súlyos gazdasági helyzetben oly elengedhetetlen munkahelyteremtést illetően is egyértelmű előnyökkel fog járni.

– Jelentés: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Egyetértek egy olyan közös vízümpolitikával, amely megkönnyíti a legális utazást és végrehajtja a vízumkérelmek beadására és feldolgozására irányuló eljárás megkönnyítését célzó intézkedéseket (csökkentett költségek, egyszerűsített vízumkiadási eljárás, a vízumok többszöri belépésre való használata, hosszabb érvényességi időszakok).

Az is sürgető kérdés, hogy az illegális bevándorlással a nemzeti jogszabályok és a helyi konzuli képviseletek kezelési gyakorlatainak további harmonizálásán keresztül foglalkozzanak.

Elismerem, hogy – különösen a vízumok kiadására, valamint a megtagadással, a kiadott vízumok meghosszabbításával, érvénytelenítésével, visszavonásával és lerövidítésével kapcsolatos döntésekre irányadó összes rendelkezés egyetlen, a vízumokról szóló kódexbe való belefoglalásával – sürgősen meg kell erősíteni a közös vízümpolitika koherenciáját.

Gratulálok az előadónak, Lax úrnak, azért a kiváló kompromisszumért, amelyet sikerült elérnie, de sajnálom, hogy a jelentésben a közös konzuli utasítások (amelyeknek szerepelniük kell ebben a javaslatban) tekintetében elért gyenge kompromisszum a jelentés kárára válik. Erre jó példa a gyermekek tekintetében a vízumok alóli mentesség és a vízumköltség csökkentése, amelyről ebben a Házban megállapodtunk, de amely nem a várt hatásokat fogja produkálni az abban az esetben kivetendő további díjaknak köszönhetően, ha a szolgáltatást külső társaságok nyújtják.

Mindezen okokból kifolyólag – amelyek arra késztettek, hogy a jelentés ellen szavazzak –, nem tudom teljes mértékben támogatni a jelentést, ami miatt tartózkodtam a szavazástól.

Andreas Mölzer (NI), írásban. – (DE) Sokatmondó, amikor a vízumokkal kapcsolatos nemzeti rendelkezések és eljárások nagyobb fokú harmonizációjának tárgya az illegális bevándorlás. A múltbéli vízumotrányok persze megmutatják, hogy néhány állam milyen gyenge megközelítést alkalmaz a vízumkiadással kapcsolatban. Túlságosan kevésbé vizsgálták ki az általam említett eseteket és nem volt elegendő változás sem.

Az utóbbi évtizedek tömeges legalizálásai afelől is kétséget hagynak, hogy van-e értelme folytatni a harmonizációt. Csak akkor lehet az eredmény a legkisebb közös nevező, ha valamennyi tagállam a szigorú vízumkövetelményeket és zéró-bevándorlásra irányuló, kérlelhetetlen bevándorlási politikát támogatja. Azt megelőzendő, hogy a bevándorlási áradat előtt esetlegesen megnyíljon a hátsó ajtó, Lax úr jelentése ellen szavaztam.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A közösségi vízumkódexről szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslat az egyik olyan uniós intézkedés, amely a bevándorlók elnyomásának fokozására és a harmadik országok állampolgáraival és magának az EU-nak a polgáraival szemben egy „Európa-erőd” létrehozására irányul. Az EU a vízumkódexen keresztül a tagállamokra egységesen alkalmazandóknál szigorúbb szabályokat fogadott el harmadik országok állampolgárainak az EU-ba való belépésére feljogosító

vízumok megadása tekintetében. Még a 12 éves gyermekek számára is kötelezővé teszi a biometrikus adatok (mind a tíz ujj lenyomata) vízumokban való feltüntetését. Ezeket az adatokat – egy sor más személyes adattal együtt – nyilvántartásba veszik a VIS információs rendszerbe, amelyet az EU már bevezetett és amely arra aspirál, hogy a harmadik országok valamennyi állampolgárának legnagyobb személyes adatbázisa – amely alatt a rendőrségi nyilvántartást értjük – legyen. Az európai parlamenti jelentés útján eszközölt bármely önálló javítás sem változtatja meg a vízumkódex alapvető tartalmát, irányát vagy ésszerűségét, amely vízumkódex a bevándorlók ellenőrzésének és kíméletlenebb elnyomásának újabb eszköze az EU általános bevándorlás-ellenes politikájának keretében, amint azt a bevándorlási paktum is kifejti. Az EU – azzal, hogy a túszoikat átadja a tőke kegyetlen kizsákmányolásának – ismét bebizonyította, hogy az emberek, a bevándorlók és a menekültek ellensége.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Lax úrnak a közösségi vízumkódexről szóló jelentése ellen szavaztam. Úgy vélem, hogy a Bizottság által a Hágai Program keretében javasolt célkitűzések – azaz egy, a jogszzerű utazás megkönnyítésére és az illegális bevándorlás elleni küzdelemre irányuló rendszer létrehozása – nem érhetők el a nemzeti jogszabályoknak és a helyi konzuli képviseletek kezelési gyakorlatainak harmonizálásával. A tagállamok közötti párbeszéd és együttműködés tekintetében még mindig sok a tennivaló, nekünk pedig tovább kell mennünk ezen az úton, ahelyett, hogy egyetlen vízumkódexbe foglaljuk a vízumok kiadására, a megtagadással, a kiadott vízumok meghosszabbításával, megsemmisítésével, visszavonásával és lerövidítésével kapcsolatos döntésekre irányadó összes rendelkezést, amely rendelkezések kezelésére az Európai Unió teljes egészében éretlen és képtelen. Ezért nem gondolom úgy, hogy a javasolt rendszert jóvá szabadna hagyni és véghez kellene vinni.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság újabb javaslatot készített a hágai program keretében. A javaslat célkitűzése a vízümpolitika egyszerűsítése egy közösségi vízumkódex létrehozása révén a vízumkérelmi eljárás, valamint a kiadott vízumok meghosszabbításának, megsemmisítésének, visszavonásának és lerövidítésének megkönnyítése érdekében. A kódex egységesíti és meghatározza a vízumok megadásának elveit, valamint a vízumtípusokat és érvényességi idejüket. Ezen túlmenően a megfelelő vízum megszerzéséhez szükséges dokumentumokat is meg fogják határozni.

Az Európai Unió vízumjoga harmonizálásának eredményeként hatályon kívül fogják helyezni azokat a jogszabályokat, amelyek gyakran akadályozták a vízum megszerzésének folyamatát. A közösségi vízumkódex a mozgást nemcsak az uniós polgárok, hanem mindenekelőtt az EU-n kívüli országok állampolgárai számára is megkönnyíti majd. Ez lehetővé teszi a polgároknak és a munkavállalóknak mind a Közösségen belüli, mind pedig az azon kívüli országok közötti mozgását.

A fenti módosítással kapcsolatban különös figyelmet kell szentelni a vámtisztviselők jelenleg zajló képzésére, és főként azokra, akik az Európai Unió határain dolgoznak.

Az EU vízümpolitikájának az uniós külpolitika alapvető prioritásait kell tükröznie. Szerintem a közösségi vízumkódex létrehozása jó ötlet, és a tagállamok jogszabályainak harmonizálását fogja szolgálni.

– Jelentés: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A közösségi ökocímkerendszerről szóló rendelet mellett szavaztam, mivel úgy vélem, hogy létfontosságú a termékek fenntartható termelésének és fogyasztásának ösztönzése. Az ökocímke hasznos arra, hogy a fogyasztókat a piacon meglévő, ökológiai szempontból ajánlott termékek felé vezesse, valamint hogy ösztönözze a megfelelő környezetvédelmi teljesítménnyel rendelkező termékek előállítását és fogyasztását.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Amint az a jelentésben szerepel, az ökocímke olyan önkéntesen alkalmazható jelölés, amely a hatékony, és teljes életciklusuk során korlátozott környezeti hatású termékek európai szintű elterjedését szándékozik támogatni.

Ezzel a céllal számos egyedi termékkategória tekintetében meghatároztak bizonyos ökológiai minőségi normákat (ezeket itt „kritériumok”-nak hívjuk). Jelenleg 26 termékkategóriára, 622 engedélyre és több mint 3 000 termékre és szolgáltatásra (mosó- és tisztítószer, papír, ruházati árucikkek (többek között lábbelik és textiltermékek), idegenforgalmi és kempingtermékek) ítélték oda az ökocímét.

Ez a jelölés és az azt szimbolizáló virág ad löketet azoknak az elemeknek, amelyek – az olyan termékekre vonatkozó környezetvédelmi kritériumok folyamatos naprakésszé tételének köszönhetően, amely termékekre odaítélték azokat – arra ösztönzik a vállalkozásokat, hogy egy erényes erőfeszítési ciklust működtessenek a piacon meglévő termékek ökológiai minőségének általános növelése céljából.

Úgy tűnik azonban, hogy a jelenlegi rendszerben jó néhány hiányosság van, szem előtt tartva az e tanúsítási rendszer csaknem 10 éves fennállása során szerzett tapasztalatokat, amelyek rámutatnak, hogy a rendszerben rejlő bizonyos hiányosságok kezelése céljából határozottabb beavatkozásra van szükség.

A Bizottság ezzel összefüggésben terjesztette elő az új rendeletre irányuló javaslatát, amelyet a képviselők javítani próbálnak.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az ököcímke egy újabb megtévesztő módja a kétes minőségű és ökológiai hatású termékek reklámozásának. Ezek a termékek a címke feltüntetésére feljogosító nyilvántartásba vétellel szereznek majd „hozzáadott” értéket, amelynek költségét áthárítják a végfelhasználóra, ezzel növelve tovább a monopóliumok nyereségét.

Ez a címke továbbá a tőke, valamint a piac feletti, kevés számú multinacionális társaság közötti monopólium koncentrációjának egyik módja, amely társaságoknak megvannak a termékeik tekintetében a címke irányuló nyilvántartásba vételhez szükséges eszközeik, szervezetük és – ami a legfontosabb – pénzüik.

Bármilyenek is legyenek a címke átlátható, megbízható és pártatlan odaítélésére irányuló eljárás biztonsági szelepek, mindenki tudja, hogy a tőke és a nagyvállalkozások mindig megtalálják ezek megkerülésének módjait, hogy nyereségüket növeljék, amint ezt maga a kapitalista válság élelmiszerbotrányainak és „mérgező” termékeinek sora bizonyítja.

Az EU képtelen garantálni az ökológiai védelmet, mert a tőke körül forog és mert a tőkét szolgálja, amely – a természeti és a humán erőforrások elszámolatlan kizsákmányolásával és a korszerű technológia ugyanilyen irányú felhasználásával – pusztítja a környezetet. A környezet lerombolásáért felelős emberek nem jelölhetők ki annak védelmére.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Tatarella úrnak a közösségi ököcímkerendszerről szóló jelentése mellett szavaztam. Véleményem szerint ez a javaslat tökéletesen illeszkedik a fenntartható termelésre és fogyasztásra vonatkozó európai cselekvési tervbe, következésképpen pedig egy olyan önkéntes, integrált rendszer kidolgozásának általános céljába, amely arra fogja ösztönözni a társaságokat, hogy termékeiket javítsák a termékminőségnek nemcsak az étrend és a fogyasztóvédelem, hanem a környezet tekintetében történő javítása céljából is azáltal, hogy az energiahatékonyság és a környezetbarát magatartás terén magasabb normákat érnek el. Gratulálok ezért az előadónak az általa egy olyan összefüggésben elvégzett, kiváló munkáért, amely olyannyira fontos és létfontosságú termelőink – többek között a legkisebb termelők – számára, mivel a minőség és az étrendi és ökológiai elvek tiszteletben tartásának hangsúlyozása segíteni fog nekik abban, hogy egy egyre globálisabb és versenyképesebb szinten kitűnjenek és ne süllyedjenek el.

– Jelentés: Linda McAvan (A6-0084/2009)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain és Eoin Ryan (UEN), írásban. – Az Európai Parlament a környezetbarát magatartás területén meg is valósítja azt, amiről beszélt! Önként vállaltuk, hogy napi szinten javítjuk környezetvédelmi teljesítményünket. 2007 februárjában én magam, személyesen kértem az elnököt arra, hogy kezdeményezze az EMAS-t a Parlamentben. Ma az EMAS-rendszer mellett szavaztunk, amely arra kér más társaságokat is EU-szerte, hogy járjanak el hasonlóképpen.

Ökológiai lábnyomunk oly módokon történő csökkentésével, hogy például lekapcsoljuk a villanyokat, intelligens mérést alkalmazunk, érzékelős lámpákat és kevesebb papírt használunk, az Európai Parlament azon dolgozik, hogy környezetvédelmi szempontból biztonságos legyen. Egy, a Parlamentben elvégzett ellenőrzés eredményeként megkaptuk az EMAS-logót.

Az EMAS kiterjesztésére ma leadott igen szavazat a tagállamokban a fokozottabb környezetvédelmi tudatosságra mondott igent jelenti. Ez a terv arra törekszik, hogy elismerje és díjazza azokat a proaktív szervezeteket, amelyek túlmennek azon, amit a környezetvédelmi jogszabályok tőlük megkövetelnek és amelyek folyamatosan javítják a környezettel meglévő kölcsönhatásuk módját. Most az a fontos, hogy az egész Európai Unióban egy harmonizált rendszert hozzunk létre egyetlen szabálycsomaggal; biztosítva azt, hogy ez a terv nemcsak a házakra, hanem a tagállamokra nézve is eredményes és kihat rájuk. Emiatt létfontosságú, hogy igennel szavazzunk erre a jogszabályra.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben való önkéntes részvételéről (EMAS) szóló jelentés mellett szavaztam, mivel segít abban, hogy a szervezetek meghatározzák, nyomon kövessék és lemérijék az általuk a környezetre gyakorolt hatást és erre vonatkozóan tájékoztatást nyújtsanak.

Az EMAS-t első alkalommal 1995-ben vezették be, 2001-ben pedig mind az állami, mind pedig a magánszektorbeli szervezetekre kiterjesztették. Ez az új felülvizsgálat alkalmat nyújt arra, hogy a rendszert vonzóbbá és egyszerűbbé tegyék a kis- és középvállalkozások számára, továbbá egyszersmind kísérlet annak biztosítására, hogy az EMAS-ban ugyanolyan szintű legyen a részvétel, mint amilyen jelenleg az ISO 14001-ben (ami Európában a vezető környezetvédelmi vezetési rendszer).

Fontos megállapítani, hogy az EMAS-nak a környezetvédelmi vezetési rendszerek keretében referenciajelzésként való elismerése összhangban van az EU éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos célkitűzésével.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Gratulálok McAvan asszonynak kiváló munkájáért, és kijelentem, hogy azzal, hogy mellette szavazok, támogatom a szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben való önkéntes részvételéről (EMAS) szóló jelentését. A szervezetek hosszú távú környezetvédelmi teljesítményének javítására irányuló cél minden bizonnyal dicséretes, csakúgy, mint mindazon kis- és nagyobb létező erőforrások, amelyek annak elérésére irányulnak. Egyetértek az előadóval abban, hogy a Bizottság által javasolt változtatások üdvözlendők, különösen a díjak tervezett csökkentésével és a kkv-k tekintetében a kevésbé gyakori jelentéssel kapcsolatos változtatást, amely kkv-k számára a rendszerben való részvétel nehezebb lenne, kevésbé fontos azonban nem. Úgy vélem, hogy támogatnunk kellene az EMAS meghatározásainak az ISO 14001 meglévő meghatározásaihoz való hozzáigazítását, ami az egyik rendszerről a másikra való átállást megkönnyítené, és támogatnunk kellene a nyelvezet egyszerűsítését, ami – különösen a kisebb szervezetek számára – bizonyulhatna igen hasznosnak.

– Jelentés: Kathalijne Buitenweg (A6-0149/2009)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis és Holger Krahmer (ALDE), írásban. – (DE) Az alkalmazott jogalap – az EK-Szerződés 13. cikkének (1) bekezdése – nem megfelelő, figyelembe véve, hogy a német szabaddemokrata párt (FDP) véleménye szerint nem tartják be a szubszidiaritás elvét. Nem tartozik az uniós jogalkotó hatáskörébe a kérdéses szabályozás megállapítása, ezzel pedig súlyosan beavatkozik a tagállamok önrendelkezésébe.

A mindennemű megkülönböztetés elleni küzdelem és a fogyatékkal élők társadalmi életben való részvételének elérése fontos feladat. Távol áll a valóságtól azonban azt javasolni, hogy a megkülönböztetés-ellenes rendeleteket ki kell terjeszteni gyakorlatilag az élet valamennyi területére. A bizonyítási tehernek az irányelvben meghatározott megfordítása azt fogja jelenteni, hogy lehetséges lesz bírósági eljárást kezdeményezni elégséges bizonyítékokkal alá nem támasztott állítások alapján. Az érintetteknek azután akkor is kártérítést kellene fizetniük, ha valójában nem követtek el semmilyen megkülönböztetést, de képtelenek bizonyítani ártatlanságukat. A bizonyítási teher ilyen lendületesen megfogalmazott megfordítása – ezért megkérdőjelezhető annak a jogállamiság alapján eljáró állam elvével való összeegyeztethetőség szempontjából. Bizonytalanságot fog teremteni és megkönnyíti a visszaélést. Ez nem lehet egyik haladó megkülönböztetés-ellenes politika létalapja sem.

További mérlegelés tárgyát kell képeznie annak, hogy a Bizottság jelenleg jogsértési eljárást folytat számos tagállammal szemben a megkülönböztetés-ellenes politikával foglalkozó, meglévő európai irányelvek nem megfelelő átültetésével kapcsolatban. Most azonban még nincs rálatás az átültetett rendeletekre ahhoz, hogy lehetséges legyen meghatározni az igényelt új rendeletek szükségességét. Különösen Németország már jóval túlment a Brüsszelből kiinduló, korábbi rendelkezéseken. Ezért e jelentés ellen szavaztunk.

Philip Bradbourn (PPE-DE), írásban. – Jómagam és brit konzervatív kollegáim a jelentés javarészával egyet tudunk érteni és megvetjük a megkülönböztetés valamennyi formáját, továbbá teljes szívvel támogatjuk az esélyegyenlőség biztosítását minden ember számára, fogyatékoságuktól, fajuktól, vallásuktól vagy nemi irányultságuktól függetlenül. Komoly kétségeink vannak azonban a bizonyítási tehernek a felperesről a vádlottra való áthárításával kapcsolatos kérdést illetően. Az egyesült királyságbeli konzervatívon úgy vélik, hogy a megkülönböztetés nyilvánvaló eseteiben és a brit jogrendben továbbra is a felperesnek kell perdöntő bizonyítékkal szolgálnia a megkülönböztetés ilyen eseteiben. Ezért döntöttünk úgy, hogy tartózkodunk a jelentéssel kapcsolatos szavazástól.

Philip Claeys (NI), írásban. – (NL) Határozottan a jelentés ellen szavaztam. Mondani sem kell, mindannyian ellenezzük, hogy az embereket fogyatékoságuk, szexuális irányultságuk és hasonlóak miatt különböztessék meg. A kérdés mindössze az, hogy Európának részt kell-e vennie? Szerintem nem. A megkülönböztetés kezelésére irányuló intézkedéseknek a tagállamok kizárólagos hatáskörébe kell tartozniuk. Ezért a 81. módosítás mellett szavaztam, amely megállapítja, hogy az irányelvre irányuló vonatkozó javaslat súlyosan

sérti a szubszidiaritás elvét. Ettől eltekintve, a jelentés számos olyan ajánlást tartalmaz, amelyek szembemennek a legalapvetőbb demokratikus elvvel és a jogállamiság elvével. Csak egy példa: miközben a jelentés arra buzdítja az embereket, hogy a vallás alapján ne különböztessenek meg, megengedi a politikai meggyőződés alapján történő kifejezett megkülönböztetést.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) A jelentés ellen szavaztam, amely az egyike számos olyan jelentésnek, amelyeket a politikai korrektség itat át, ha másért nem is, hát azért, mert ez a javaslat megsérti a szubszidiaritás uniós elvét és óriási mértékű bürokráciát tartalmaz. Mondani sem kell, hogy én is ellenzem a fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés minden formáját. Ez a jelentés azonban számos olyan ajánlást tartalmaz, amelyek szembemennek a jogállamiság legalapvetőbb elveivel. A megkülönböztetés hirtelenjében tényleg megengedett a politikai irányultság alapján. Az egyenlőség elve ekkor tényleg teljes egészében sutba vágható. Ez nevetséges!

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – E jelentés célja azok védelme, akiket igazságtalanul rekesztenek ki, célja továbbá annak biztosítása, hogy ezek az emberek megfelelő helyzetük kezeléséhez eszközökkel rendelkeznek. Örömmel támogattam. A szociális platformok és a civil társadalom széles körben támogatja a javaslatot. Elégedett vagyok amiatt, hogy nem avatkozik be a tagállami hatáskörökbe a következő területeken:

- oktatás
- vallási intézményekhez való hozzáférés
- a házassági vagy családi jogállással kapcsolatos ügyek
- az egyház és az állam viszonya
- az állam és intézményeinek világi jellege
- a vallásos szervezetek jogállása és
- a vallási szimbólumok iskolai viselete.

Írország – egészen a közelmúltig – a Rasszizmus és Kultúrák közötti Kapcsolatok Nemzeti Tanácsadó Bizottságának (NCCRI) és egy megfelelően finanszírozott Egyenlőségi Hatóság igen tevékeny tagja volt. Az e testületekre bízott munka – többek között az egyenlőséget biztosító jogszabályok – jelentősége ellenére, ezek megszűntek létezni, a rendelkezésükre bocsátott finanszírozás drasztikus csökkentése miatt. Fontos, hogy továbbra is támogassuk ezeket a csoportokat és munkájukat.

Buitenweg asszony jelentése egyértelműen kijelöl bizonyos olyan területeket, amelyek továbbra is az egyes tagállamok hatáskörébe tartoznak, de az európai léptékű előrehaladás elérése fontos egy szociális és igazságosabb Európa megvalósítása érdekében.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A „személyek közötti egyenlő bánásmód”-ról szóló jelentés mellett szavaztam, amely a bizottsági javaslat jó néhány módosítását tartalmazza, megerősítve a polgárok – többek között a megkülönböztetés áldozataivá vált, fogyatékkal élő emberek – védelmét.

Az Eurobarometer 2008-as adatai szerint az európai polgárok 15%-a állította, hogy az elmúlt évben megkülönböztetést tapasztalt. Ez elfogadhatatlan, ezért üdvözlöm e szövegnek az Európai Parlament általi, a jobboldal érthetetlen szavazata ellenére történt elfogadását.

Létfontosságúnak tartom, hogy egy jogszabály megtiltsa a közvetlen és a közvetett megkülönböztetést, a többszörös megkülönböztetést és a nemen, fajon vagy etnikai származáson, valláson vagy hiten, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló asszociáció révén történő megkülönböztetést számos olyan területen, mint a szociális védelem, az oktatás, az árukhoz és szolgáltatásokhoz – például lakhatáshoz, közlekedéshez, távközléshez és egészségügyhöz – való hozzáférés és az ezekkel való ellátottság.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Ez a Parlament kulcsszerepet játszott Unió-szerte a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékoságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód előmozdításában.

Ezért örülök a jelentésnek, amely ezen egyenlőség érvényesítése érdekében a rendelkezések további megerősítését sürgeti.

Az egyetlen fenntartásom a 39. módosításhoz kapcsolódik, amelynek egy része azt állítja, hogy még zaklatás esetén sem sodorható veszélybe a szólásszabadság. Helyes, hogy korlátozzuk a szólásszabadságot a

rágalmazásra és a becsületsértésre vonatkozó jogszabályok révén. Ugyanígy nem kiálthatjuk büntetlenül egy moziban, hogy „Tűz van!”. Ezen az alapon e módosítás ellen szavaztam azon fenyegetés miatt, amit az a kisebbségek számára jelentene.

Patrick Gaubert (PPE-DE), írásban. – (FR) A jogok megóvása és a megkülönböztetés áldozataivá vált emberek védelme prioritást kell, hogy jelentsen az EU számára, de ez csak akkor lehet hatékony és eredményes, ha jogbiztonságot garantál az érintett személyeknek, ugyanakkor pedig elkerüli a célzott gazdasági szereplők tekintetében az aránytalan terhet.

Létfontosságú, hogy ezen az érzékeny területen ügyeljünk az Európai Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás tiszteletben tartására, valamint hogy biztosítsuk azt, hogy a Parlament szigorúan betartja azt, amit az európai szintű jogalap megenged.

A ma elfogadott szöveget, miközben bizonyos tekintetekben kielégítő – főként a fogyatékkal élőkkel szembeni megkülönböztetés elleni küzdelemmel kapcsolatban –, az abban szereplő, homályos fogalmak, az általa fenntartott jogi bizonytalanságok, és az abban bevezetett felesleges követelmények jogilag ellehetetlenítik, ennél fogva pedig alkalmazását eredménytelenné teszik.

Azzal a hittel, hogy a túlzott mértékű szabályozás nem lehet megoldás, megvédtem a Bizottság javaslatának elutasítására irányuló módosítást, mivel a kérdéssel kapcsolatban meglévő szövegeket nem alkalmazták számos tagállamban, amelyek ellen most jogsértési eljárás van folyamatban.

E körülmények között – minthogy támogatom ugyan az irányelv célkitűzését, de részben elégedetlen vagyok –, jobbnak láttam, ha tartózkodom a végleges szavazástól.

Louis Grech (PSE), írásban. – Főként azért szavazok majd a jelentés mellett, mert igen erőteljesen és konkrét módon mozditja elő a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvét. Mindezek után azonban küldöttségem úgy véli, hogy a nemzeti valóságot és a nemzeti aggályokat figyelembe kell venni (28. módosítás) a módosítás végrehajtása előtt. Ezen túlmenően biztosítanunk kell, hogy az életbe léptetett jogszabály nem vezet egy fordított helyzethez, amelyben – a szólásszabadság biztosítása helyett – csorbul a szólásszabadság.

Françoise Grossetête (PPE-DE), írásban. – (FR) Az Európai Unió alapvető értékeivel összhangban mindig is pozitívan álltam a megkülönböztetés valamennyi formája elleni és a homofóbia elleni eltökélt, hatékony küzdelemhez.

A jogok és a megkülönböztetés áldozataivá vált emberek védelme prioritást kell, hogy jelentsen az EU számára, de ez csak akkor lehet hatékony és eredményes, ha jogbiztonságot garantál az érintett személyeknek, ugyanakkor pedig elkerüli a célzott gazdasági szereplők tekintetében az aránytalan terhet.

Létfontosságú, hogy ezen az érzékeny területen ügyeljünk az Európai Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás tiszteletben tartására, valamint hogy biztosítsuk azt, hogy a Parlament szigorúan betartja azt, amit az európai szintű jogalap megenged.

A ma elfogadott szöveget, miközben bizonyos tekintetekben kielégítő – főként a fogyatékkal élőkkel szembeni megkülönböztetés elleni küzdelemmel kapcsolatban –, az abban szereplő, homályos fogalmak, az általa fenntartott jogi bizonytalanságok, és az abban bevezetett felesleges követelmények jogilag ellehetetlenítik, ennél fogva pedig alkalmazását eredménytelenné teszik. Ilyen körülmények között – noha támogatom az irányelv célkitűzését –, úgy határoztam, hogy tartózkodni fogok a szövegre vonatkozó végleges szavazástól.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – Gratulálok kollegámnak, Buitenweg asszonynak, hogy a Házban megszerezte a többség támogatását jelentéséhez. A vallás vagy meggyőződés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetésnek nincs helye az európai társadalomban. Helyes, hogy a jogi védelmet a munkaerőpiacon túlra is kiterjesztik, a javasolt irányelv pedig értékes eszköz lesz az intolerancia elleni küzdelemben.

Carl Lang és Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) Az Európai Unió 2000 óta folyamatosan mozditja elő az egyenlőséget, és teszi ezt egyre inkább a szó lehető legtágabb értelmében: egyenlőség férfiak és nők, állampolgárok és külföldiek, katolikusok, muzulmánok, buddhisták és más vallásúak között, az oktatáshoz, egészséghez való egyenlő hozzáférés, az ember szexuális irányultság tekintetében meglévő egyenlősége és így tovább. Röviden: a lista nyilvánvalóan nem kimerítő, a jelenleg kidolgozás alatt álló európai irányelvek pedig a szociális szolgáltatásokhoz és a lakhatáshoz való egyenlő hozzáférésre vonatkoznak.

Itt van aztán egy új irányelv, amely – a fogyatékkal élőkkel szembeni megkülönböztetés elleni jogos küzdelem álrühájában – arra irányul hogy szabályozzon vagy inkább megbéklyózzon minden olyan területet, ahol az – akár szerződéses, akár más módon – választási szabadság még mindig létezik.

Az ilyen kényszerítő erejű szabályozás keletkezése a tömeg. Ezek az új európai intézkedések valójában nemcsak az európai bürokráciát és terheket fogják fokozni, hanem tényleges fenyegetést fognak jelenteni más alapvető szabadságokra és jogokra is, különösen az imádkozási, az egyesülési, a szólás- és a sajtószabadságot.

A cenzorok és a diktátorok most itt vannak az egyenlőség nevében.

Astrid Lulling (PPE-DE), írásban. – (FR) Nagyon sajnálom, hogy úgy kellett döntsek, hogy tartózkodom Buitenweg asszony egyenlő bánásmódról szóló jelentésével kapcsolatos szavazástól.

A személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékkosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elve az Európai Unió egyik alapító elve. A mindennapi élet valósága azt mutatja, hogy a tagállamokban még mindig jelentős előrelépést kell még tenni. Ezt élesen példázzák az idősokkal szembeni, szűnni nem akaró sértő megjegyzések.

Mindazonáltal nem tudom elfogadni a jelentésben körvonalazott ösvényeket és lehetőségeket. Hatalmas félelmem, hogy a jó szándék véget nem érő pereskedésbe és az elérni kívánt célkitűzéssel ellentétes irányba ható bürokratikus túlzásba torkollik.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Junilistan (Júniusi Lista) szerint az EU az értékek uniója, és ezért nagyon is támogatom a megkülönböztetés elleni, tág hatályú irányelvet. Ezt magától értetődő dolognak tartom a sérthetetlen emberi jogokat tiszteletben tartó, működő belső piacon. Számomra nagyon fontos, hogy fogyatékkossága alapján senkit sem különböztessenek meg.

Támogatom a 87. módosítást, mert úgy vélem, hogy az adófizetőknek minden országban biztosítaniuk kell, hogy a fogyatékkal élők olyan finanszírozásban részesüljenek, ami lehetővé teszi számukra, hogy a hitelpiacok őket teljesen hitelképes kölcsönbevevőknek tartsák. Ami azt illeti, teljes egészében a jelentés mellett szavaztam.

Maria Martens (PPE-DE), írásban. – (NL) Mivel a holland kereszténydemokraták (CDA) mindig is erőteljesen érveltek a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékkosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód biztosítására irányuló szabályok mellett, támogatjuk az irányelv szellemét.

Az e területtel kapcsolatos jogszabályokat azonban alaposan át kell gondolni. A CDA úgy véli, hogy a szövegben szereplő számos meghatározás rendkívül homályos és – a sokakéhoz hasonló – várakozásai szerint a szöveg mindenféle bírsági eljárást fog eredményezni.

A CDA ellenzi a bizonyítási teher megfordítására irányuló javaslatot. Számunkra az ember mindaddig ártatlan, míg bűnössége nem bizonyított. A CDA nem tud azonosulni azzal a javaslattal, hogy azoknak kelljen ártatlanságukat bizonyítani, akikkel szemben vádat emelnek.

Ezen túlmenően sajnáljuk hogy az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja és a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport – nyilván a választások nyomását érezve – még nagyobb egyensúlyhiányt teremtett a szövegben azáltal, hogy számos új elemet vezetett be, valamint a részenkénti szavazás révén. Emiatt a CDA nem érezte úgy, hogy jóvá tudja hagyni ezt a jelentést.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – Ez egy, az uniós polgárok számára fontos következményekkel járó, nagy horderejű jelentés.

Nehéz vitatkozni az egyenlő bánásmód elvével, ez a jelentés mégis óriási vitát váltott ki ebben a Házban, nemcsak a képviselőcsoportok között, hanem a képviselőcsoportokon belül is.

Az e jelentés teljes egészében történő elutasítására irányuló, 81. módosítás ellen szavaztam. A fogyatékkal élők érdekeit képviselő számos csoport keresett meg és lobbizott nálam, akik álláspontjuk figyelembe vételét kérték. Az Európai Fogyatékos Fórum erőteljesen állítja, hogy szükségünk van egy, a fogyatékkal élő embereket a megkülönböztetés ellen védő európai jogszabályra.

A Tanácsban sok tagállam szintén hangot adott a javaslattal kapcsolatos aggályainak. Ezek az aggályok az alkalmazandó jogalaptól, a javaslat hatályától egészen az olyan félelmekig terjednek, hogy a javaslat a nemzeti hatáskörbe tartozó területekbe – például az oktatásba, szociális biztonságba és az egészségügyi ellátásba – ütközhet.

Azt is egyértelművé kell tennünk, hogy az örökbefogadás és a reprodukív jogok (beleértve a segítséggel mesterséges emberi reprodukció) nem tartoznak az irányelv hatálya alá.

A családi jogra vagy családi állapotra – beleértve a reprodukív jogokat is – vonatkozó nemzeti jogszabályokra való hivatkozás biztosítása érdekében a 28. módosítás ellen szavaztam. Ezt a módosítást a ház elutasította és ezért a végső szavazáson tartózkodtam.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Ma jómagam – képviselőcsoportom euroszeptikus részével együtt – az egyenlő bánásmódról szóló Buitenweg-jelentés mellett szavaztam. Nagyon is egyetértünk javaslatainak tartalmával és ezért sajnálom számos olyan képviselő nemleges szavazatát, akik még több Európát akarnának látni. Nem szerencsés, hogy más pártok azt sugalmazták a szavazás előtt, hogy nem jellemző ránk, hogy úgy döntünk, „igen”-nel szavazunk.

Az uniós tagállamok nemzeti parlamentjeiben és nemzeti kormányaiban gyakran felmerülő kérdés, hogy az EU-nak új hatáskörökre kell-e szert tennie? A hatáskörök számának növelése gyakran az alacsonyabb szintű döntéshozatal kárára történik, ahol az érintettek számára maximális befolyás garantált. Az ilyen esetekben pártom, a holland szocialista párt, tiltakozik. Az Európai Parlamentben azonban a hangsúly inkább azon van, hogy az EU hogyan hajtja végre a hatásköreit, vagyis – más szóval – a tartalmon. Így tehát mi mindig amellel szavazunk, amiről úgy véljük, hogy javulás lehet és az ellen, amiről úgy tartjuk, hogy negatív változást hoz. Az, hogy úgy döntöttünk, így cselekszünk, nem jelenti azt, hogy ne szeretnénk inkább az ilyesfajta területeket a Tanácsra bízni, amely rosszabb európai átlagot hozott, mint amit azóta Hollandiában és számos más tagállamban elértünk.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) A személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód olyan elv, amely jóval túlmutat a közösségi jogon: ez az ember elidegeníthetetlen joga. Ezért arra kényszerültem, hogy Buitenweg asszonynak a tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló jelentése ellen szavazzak. Úgy vélem, hogy ezen irányelvnek az egyedüli célja az, hogy olyan vonatkozásokat ellenőrizgessen, amelyekkel kapcsolatban az Európai Uniónak már igen tevékenyen részt kellene vennie.

Toomas Savi (ALDE), írásban. – Kathalijne Maria Buitenwegnek a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmódról szóló jelentése mellett szavaztam. Felháborítóan tartom, hogy a XXI. században az Európai Parlamentben még mindig van nézeteltérés egy olyan természetes dologgal kapcsolatban, mint az emberekkel szembeni egyenlő bánásmód. Az, hogy 226 európai parlamenti képviselő a jelentés ellen szavazott, kellemetlen meglepetés és olyan vészjel volt, amelyet nem lehet figyelmen kívül hagyni.

A tolerancia az Európai Unió egyik sarokköve, a bármilyen jellegű megkülönböztetés elleni küzdelemnek pedig kiemelkedő prioritásunknak kell lennie. Az Európai Unió mottója – „egység a sokféleségben” – nemcsak az EU különböző nemzeteire vonatkozik, hanem legelsősorban az Európai Unió polgáira, akiknek mind megvannak az egyedi különbségeik. Minden uniós polgár egyenlő és így is kell velük bánni – csak ekként lehet méltó mottójához az Európai Unió.

Margie Sudre (PPE-DE), írásban. – (FR) A jogok megóvása és a megkülönböztetés áldozataivá vált emberek védelme prioritást kell, hogy jelentsen az EU számára, de ez csak akkor lehet hatékony és eredményes, ha jogbiztonságot garantál az érintett személyeknek, ugyanakkor pedig elkerüli a célzott gazdasági szereplők tekintetében az aránytalan terhet.

Létfontosságú, hogy ezen az érzékeny területen ügyeljünk az Európai Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás tiszteletben tartására, valamint hogy biztosítsuk, hogy a Parlament szigorúan betartsa azt, amit az európai szintű jogalap megenged.

A ma elfogadott szöveget, miközben bizonyos tekintetekben kielégítő – főként a fogyatékkal élőkkel szembeni megkülönböztetés elleni küzdelemmel kapcsolatban –, az abban szereplő, homályos fogalmak, az általa fenntartott jogi bizonytalanságok, és az abban bevezetett felesleges követelmények jogilag ellehetlenítik, ennél fogva pedig alkalmazását eredménytelenné teszik.

Mivel a túlzott mértékű szabályozás nem lehet megoldás, a küldöttség megvédte a Bizottság javaslatának elutasítására irányuló módosítást, mivel a kérdéssel kapcsolatban meglévő szövegeket nem alkalmazták számos tagállamban, amelyek ellen most jogsértési eljárás van folyamatban.

A francia küldöttség – amely támogatja az irányelv célkitűzését, de amely részben elégedetlen – inkább a végleges szavazástól való tartózkodást választotta.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) A megkülönböztetés olyan probléma, amely az európai egységesülés jelenlegi pillanatában olyan témát képez, amely rendkívül lényeges, és amelyet semmilyen körülmények között nem hagyhatunk figyelmen kívül. Annak ellenére, hogy ezt a kérdést már sokszor megvitattuk, a hatások továbbra sem kielégítőek.

A megkülönböztetés különböző formái jelentős problémát képeznek. Az etnikai vagy faji eredeten alapuló megkülönböztetés tilos mind a munkaerőpiacon, mind pedig azon kívül. A vallás, világnézet, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság miatti, nem egyenlő bánásmód jelenleg csak a munkahelyen tilos.

Véleményem szerint figyelmet kell fordítani arra, hogy nem csak a szakmai területen küzdjünk a megkülönböztetés ellen, hanem azon kívül is. A megkülönböztetést ugyanúgy kell meghatározni, bármilyen formát is öltön.

A nem egyenlő bánásmód megelőzése rendkívül jelentős kérdés, de nem szabad elfeledkeznünk azokról az emberekről, akik a megkülönböztetést elszenvedik. Biztosítanunk kell, hogy gyakorolni tudják jogukat, és a megkülönböztetést alkalmazó emberek következetes szankcionálására kell törekednünk.

A megkülönböztetés igen fontos kérdés, mind a polgárok magánéletével, mind pedig az európai integráció folyamatával kapcsolatban. Teljes mértékben egyetértek az előadóval, Buitenweg asszonnyal és köszönöm neki nagyon jó és átfogó jelentését.

Marianne Thyssen (PPE-DE), írásban. – (NL) Ügyvédként nem tudom elfogadni a bizonyítási teher megfordításának európai szinten történő előírását, amint azt az új megkülönböztetés-ellenes irányelv előírja. Végül is csaknem lehetetlen bebizonyítani, hogy valami nem úgy van és sokkal könnyebb bizonyítani, hogy valami úgy van.

Az EU-nak azonban biztosítania kell, hogy az EU-Szerződésben meghatározott nagyszerű vezérelveit és értékeit polgárai a gyakorlatban is megtapasztalják. Ezen a területen tehát üdvözölni kell a horizontális jogszabályokat. Ezért szavaztam a Buitenweg-jelentésre teljes egészében.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) A PPE-DE képviselőcsoporttal együtt a megkülönböztetés-ellenes irányelv ellen szavaztam, mert az negatív hatással lenne az uniós polgárokra. A baloldal többsége ma megmutatta, hogy az európai intézmények nem kívánják csökkenteni az adófizetők pénzéből finanszírozott bürokráciát. Ez az állásfoglalás bizonyíték arra, hogy az EU a szabályokat az emberek életének minden területére ki akarja terjeszteni a tagállamokban. Ez nem jó jel.

Ez az állásfoglalás azonban nem hat ki a jogalkotási folyamatra. A Tanács dolga egyhangú döntésre jutni.

Ellenzem a megkülönböztetés minden formáját. Az irányelvtől eredetileg azt várták, hogy a testi fogyatékkal és az idős emberekkel fog foglalkozni. Én magam is részt vettem ezen emberek védelmében. Ez az irányelv azonban nem egyértelmű és ezért véleményem szerint nem fog segíteni az embereken.

A lobbizás eljuttatta a valódi megkülönböztetést, amikor hozzáadta a szexuális irányultságot és vallást vagy meggyőződést. A megkülönböztetés e formáit soha egyetlen uniós dokumentum sem határozta meg. A következmények drámaiak lehetnek.

Senki sem tudja pontosan meghatározni a szexuális irányultságot vagy a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést. Ez az irányelv értelmezésére nézve potenciális veszélyt jelez. A „meggyőződésen” alapuló megkülönböztetés-ellenesség is problémás. A szekták vagy politikai szélsőségesek kiaknázzhatják az irányelvet, a tömegmédia pedig nem fogja tudni visszautasítani őket. A felekezeti iskolák nem fognak tudni a tanárok között a vallásuk alapján válogatni. A biztosítási társaságok nem fognak tudni információkat figyelembe venni a biztosítási kockázatok megállapítása céljából. A biztosítási díjak drágulni fognak.

Mindemellett van néhány, az idősek és a testi fogyatékkal élők védelmére vonatkozó irányelv és nemzetközi dokumentum, a tagállamok viszont nem alkalmazzák ezeket.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: B6-0177/2009 (EU–Belarusz Párbeszéd)

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) Ez az állásfoglalás ugyancsak kedvezőtlen, és örülnünk kellene annak, hogy a politikai párbeszédet kifejezetten az emberi jogok és belső szabadság terén elért előrehaladástól teszi függővé. Ezen a területen a rendszer még mindig sok kívánnivalót hagy maga után, különösen a szólás és véleménynyilvánítási szabadság, a sajtószabadság, valamint a demokratikus ellenzék és a média szabadsága tekintetében.

Túl sok bizonyíték van azonban arra nézve, hogy a rendszer legutóbbi engedményei pusztán a Lukasenko elnök–diktátor vezényelte külvilág felé irányuló kozmetikázás részei. Nagyon korán van még ahhoz, hogy bármiféle normális párbeszédbe kezdjünk Belarusszal.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ez egy másik olyan állásfoglalás, amely a Belarusz tekintetében alkalmazott beavatkozás és stigmatizálás elgondolásában gyökerezik, ami egyértelműen az ország belügyeibe való belekontárkodásra irányul.

Ha az ember belevájkál a misztikus és manicheus nyelvezetbe, a cél egyértelmű: az EU nem fogadja el Belarusz szuverenitásának kijelentését és az EU/NATO/USA érdekeinek be nem hódoló, független politikájának meghatározását, hanem megpróbálja megkerülni azt.

Az EU tehát zsaroláshoz és szankciók előírásához folyamodik, ami – állítása szerint – megszüntethető, ha az ország elfogadja a tőle megkövetelt intézkedéseket, például: „Belarusz demokratikus ellenzékét és civil társadalmát be kell vonni az EU és Belarusz közötti párbeszédbe”; „Belaruszban a civil társadalom és a demokratikus fejlemények támogatására vonatkozó lehetőségek teljes körű és tényleges felhasználása EIDHR-en keresztül (Európai Kezdeményezés a Demokráciáért és az Emberi Jogokért)”; vagy „pénzügyi támogatás a Belsat nevű független belarusz televíziós csatorna részére”.

Beleegyezne-e az EU bármely országa ilyen feltételekbe? E megközelítés álszentsége egyértelmű, különösen, amikor az ún. „demokratikus nemzetek európai családja” egyetlen szót sem ejt az izraeli hadsereg által a Gázai Övezetben a palesztin embereknek elkövetett valódi mészárlásnak vagy a CIA fogolyszállító járatainak elítéléséről, amely utóbbiban – ami azt illeti – bűnszéd volt.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), írásban. – (PL) Hölgyeim és uraim! Az EU és Belarusz közötti párbeszéd értékeléséről szóló állásfoglalás elfogadása mellett szavaztam. Örülök, hogy az állásfoglalás amellett, hogy a politikai helyzetet általánosságban értékeli, beszél a belarusz hatóságok tekintetében meglévő, különös elvárásokról. A párbeszédet természetesen nem csupán magáért a párbeszédért folytatják. Annak a helyzet javulását kell eredményeznie azokban az esetekben, amelyek – különböző okok miatt – javulásra szorulnak. Senkinek nem lehet az az illúziója, hogy a belarusz helyzet ideális.

Ennélfogva elvárjuk a fiatal aktivisták, Franak Viačorka, Ivan Šyla és Zmiter Fedaruk besorozásának esetében tett döntések felülvizsgálatát. A hatóságok nem tarthatják őket „túszként” fogva. Franak Viačorka egy jól ismert ellenzéki aktivista fia. A sorozást nem szabad politikai eszközként használni. Felszólítunk továbbá arra is, hogy a hatóságok ismerjék el a belarusz „Lengyelek Egyesületét” és elnökét, Angelika Borys-t, akit 2009. március 15-én választottak meg. Szeretnénk, ha a belarusz hatóságok elrendelnék a 2008 januárjában lezajlott tüntetés 11 résztvevőjével kapcsolatban hozott ítélet felülvizsgálatát.

Ezek olyan különös példák, amelyek lehetővé tennék a belarusz hatóságok számára, hogy jóakarukat és a valódi párbeszéd folytatására irányuló óhajukat bizonyítsák. Remélem, hogy Belarusz megragadja ezt a lehetőséget. Jót fog tenni magának, Belarusznak, a belaruszoknak, az Európai Uniónak és a Belarusz és Európa közötti kapcsolatoknak. Köszönöm.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: RC-B6-0165/2009 (Európa lelkiismerete és totalitarianizmus)

Adam Bielan (UEN), írásban. – (PL) Ha elkötelezték vagyunk Európa jövőjének kiépítése iránt, nem szabad megengednünk a történelmi tények figyelmen kívül hagyását, vagy történelmünk tragikus pillanatai emlékének elhanyagolását. Az emberiség elleni bűncselekmények áldozataira való emlékezésnek a történelemtanítás és az európai fiatalok lelkiismeretessége kialakításának egyik alapelemének kell lennie. A történelem figyelmen kívül hagyása nemcsak annak eltorzításához, hanem a nacionalizmus különböző veszélyes formáinak kialakításához is vezet. Szeretném azt is, ha az európai társadalom többet tudna a lengyel hősekről, mint például Witold Pilecki lovassági kapitányról. Emlékeznünk kell arra, hogy Európa egésze – és nemcsak nyugati része – múltjának megértése a közös jövő kiépítésének kulcsa.

Koenraad Dillen (NI), írásban. – (NL) E pártatlan állásfoglalás mellett szavaztam, amely elítéli a totalitarianizmus minden alakját vagy formáját. A XX. század volt az a század, amelyben a történelem legdöbbenetesebb mészárlásai történtek. A náci Németország, a szovjet Oroszország, Kambodzsa, Kína és Ruanda arra emlékeztetnek bennünket, hogy az emberek milyen teljes örületre és kegyetlenségre képesek embertársaikkal szemben, amikor a türannia szabadságukon felülkerekedik. Van azonban egy fenntartásom. Elutasítom a szenvedés hierarchiájának megteremtését. A szenvedés minden egyes esete egyedi és megérdemli tiszteletünket, függetlenül attól, hogy az abban érintett emberek zsidók, tuszik, kulákok, orosz háborús foglyok vagy lengyel papok. Ezért tartózkodtam a 19. módosításra vonatkozó szavazástól.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A totalitárius rezsimekről szóló állásfoglalás mellett szavaztam. Szerintem Európa csak akkor lehet egységes, ha képes közös nézetet kialakítani történelméről, továbbá össze és alapos vitát tartani a múlt évszázadban a náciizmus, sztálinizmus, valamint a fasiszta és kommunista rezsimek által elkövetett bűncselekményekről.

Úgy vélem, hogy az európai integráció folyamata sikeres volt és az mostanra egy olyan Európai Uniót eredményezett, amely magába foglalja azokat a közép- és kelet-európai országokat is, amelyek a II. világháború végétől az 1990-es évek elejéig kommunista rezsimekben éltek, továbbá amely segítette biztosítani a demokráciát Dél-Európában, olyan országokban, mint Görögország, Spanyolország és Portugália, amelyek hosszú időn át szenvedtek el fasiszta rendszereket.

Glyn Ford (PSE), írásban. – Miközben támogatom Európa történelmének elemzése során a maximális objektivitást, és miközben elismerem a sztálinista Oroszország bűncselekményeinek borzalmas jellegét, attól tartok, hogy ebben az állásfoglalásban szerepelnek a történelmi revizionizmus olyan elemei, amelyek szembe mennek az objektív elemzésre irányuló igénnyel.

Nem vagyok hajlandó egyenlőséget tenni a náci bűncselekményei – a holokauszt és a hatmillió zsidóval, kommunistával, szakszervezeti taggal és fogyatékkal élővel szemben elkövetett népirtás – és a sztálinista Oroszország által elkövetett bűntettek közé. Ez a fajta politikai relativizmus a náci bűncselekmények egyedi jellegének felhígításával fenyeget, mindeközben pedig intellektuális alátámasztást biztosít a mai neonácik és fasiszták – akik közül némelyek most is körünkben vannak – ideológiai számára.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Parlament öt legnagyobb képviselőcsoportja által benyújtott állásfoglalásra irányuló indítvány számos fontos perspektívát tartalmaz az elmúlt 100 év európai történelmével kapcsolatban. A – kiváltképp az Unió a Nemzetek Európájáért képviselőcsoport által – benyújtott módosítások szintén dicséretesek, de szerkesztési okok miatt a javasoltak közül nem minden vehető be az állásfoglalás szövegébe. Számos olyan tragédia és egyéni hőstett van, amelyet el lehetne beszélni egy, az Európa lelkiismeretéről és a totalitarizmusról szóló állásfoglalásban. Sajnos, nincs hely mindenre és emiatt kényszerültünk arra, hogy az állásfoglaláshoz fűzött némely módosítás ellen szavazzunk.

Az állásfoglalás egészét azonban megszavaztuk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A Parlament által jóváhagyott, szégyenteljes állásfoglalás a történelmi igazság elferdítésére irányuló művelet része, amelyet a reakcionista és a bosszúra törekvők – a II. világháború vesztesei – végeznek. Ezek ugyanazok az emberek, akik saját országaikban rehabilitálják azokat, akik például a náci barbárságaival együttműködtek.

A cél a neofasizmus jó színben való feltüntetése és a kommunizmus elítélése. Más szóval a türannosz és elnyomó jó színben való feltüntetése, ugyanakkor pedig áldozataiknak és az általuk elnyomottak elítélése. Célja a kommunisták és a Szovjetunió náciizmus–fasizmus leverésében való határozott hozzájárulásának, a munkások életkörülményeinek javításában játszott szerepük, a népek gyarmati rabigából való felszabadításához történt hozzájárulásuk, valamint a II. világháború után a kizsákmányolás és háború ellen játszott szerepüknek a kitörlése.

Portugáliában a **Portugál Kommunista Párt** mindenkinek többet tett a szabadságért, demokráciáért, békéért, emberi jogokért, a portugál emberek tisztességes életkörülményeiért, a fasizmus által gyarmati sorba taszított népek szabadságáért, valamint a Portugál Köztársaság immár 33 éves Alkotmányába foglalt eredményekért.

A legmélyén az állásfoglalás szándéka a kommunisták, tetteik és ideáik büntetendővé tétele.

Egy ilyen állásfoglalás még súlyosabb akkor, amikor a kapitalizmus akut válságát éljük meg, amely a békéért, demokráciáért és társadalmi fejlődésért vívott küzdelmet a jelen legnagyobb követelményévé teszi.

Jens Holm és Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), írásban. – Természetesen sajnáljuk az összes agresszív és autoriter rezsím áldozatait, függetlenül attól, hogy az atrocitásokra Európában vagy az egykori európai gyarmatokon került sor. Mélyen aggaszt bennünket viszont a politikusok és a parlamentek mindazon közvetlen vagy közvetett erőfeszítése, amelyekkel a történelmi tények általános felfogását befolyásolni próbálják. Ezt a feladatot független tudományos kutatásra és a nyilvános vitára kellene bízni. Máskülönben fennáll annak a kockázata, hogy a Parlament minden újabb többsége megpróbálja majd megváltoztatni a történelmet a társadalom legrosszabb ellenségeinek körvonalazásával, továbbá hogy az európai történelemről folytatott vitát rövid távú kampánycélokra fogják felhasználni. Ezért úgy döntöttünk, hogy tartózkodunk a végleges szavazástól.

Maria Eleni Koppa (PSE), írásban. – (EL) A PASOK képviselőcsoport az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavazott, mert az a náciizmust elfogadhatatlan módon hasonlítja a kommunizmushoz.

Mind a náciizmus, mind pedig a sztálinizmus kegyetlenségeit elítéljük.

Úgy véljük, hogy ez az összehasonlítás nem járul hozzá a két totalitárius rezsím sajátosságainak megértéséhez.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Pártom ajánlása ellenére – amely ezt az állásfoglalást feleslegesnek tartotta – a totalitarianizmusról szóló állásfoglalás mellett szavaztam. A politikai célok erőszakkal, bebörtönzéssel, megfélemlítéssel és az elnyomás más formáival való elérésére irányuló minden kísérlettől való teljes elszakadás mellett döntök. A XX. század a nagy népmozgalmak olyan évszázada volt, amelyeket elvakított az az eszme, hogy a történelem peremén helyezkednek el. Minden bűncselekményt az általuk ideálisnak tartott világ megteremtésével és annak a változástól való mindörökké szóló megóvásával indokoltak. Néhányak számára ez az ideális világ azt jelentette, hogy mindenki egyenlő, vagy az erőteljes állami szolgáltatásnyújtást, azt, hogy termelőeszközök a nép kezében vannak, valamint a kedvezményezett rétegek által élvezett összes privilégium eltörlését. Mások számára ez a hagyományok, egyenlőtlenség, a hatalmi pozíciók és a privilégiumok fenntartásáról szólt. Az első csoporttal tudok azonosulni, a másodikkal nem.

Erőszakosságuk eredményeként mindkét csoportot ötökké szidni fogják. Senki nem emlékszik az indokaikra, eszközeikre viszont mindenki. Ennek a korszaknak teljes egészében a múltban kell maradnia. Még akkor is, ha helyenként nem értek egyet a megfogalmazással, az állásfoglalás szerintem alapvető fontosságú.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Egyik parlament, a barbár kapitalista rendszer képviselőiből és szolgálóiból álló egyik parlamenti többség sem alkalmazhat rágalmozást, hazugságokat és koholmányokat azért, hogy kitörölje a szocialista forradalom történelmét, amelyet az emberek vére jegyzett és írt alá. Nincs olyan fekete, antikommunista mozgalom, amely kitörölhetné a szocializmus által tett óriási hozzájárulást, példátlan eredményeit és az ember ember általi kizsákmányolásának eltörlését.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoport, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért képviselőcsoport, a Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoport és az Unió a Nemzetek Európájáért képviselőcsoport által benyújtott, az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportja által is leírhatatlanul közönséges módon támogatott közös állásfoglalásra irányuló indítvány egyenlőségjelet tesz a fasiszmus és a kommunizmus közé, a náci fasiszta rendszerek és a szocialista rezsimek közé.

Százalmas félreértés mellett javasolják az elkövetőkre és az áldozatokra való megemlékezés közös európai napját. Így pedig felmentik a fasiszmust, gyalázzák a szocializmust és felmentik az imperializmust az általa a múltban és napjainkban elkövetett bűncselekmények alól. Ideológiai síkon azt hirdetik, hogy a kapitalizmus az egyetlen „demokratikus rendszer”.

Bármely olyan politikai erő, amely várakozó álláspontra helyezkedik, ezzel pedig alibit szolgáltat ennek a homályos politikának, egyúttal komolyan felelős ezért a kommunistaellenes hisztériáért.

A Görög Kommunista Párt felszólítja a munkásosztályt és minden haladó személyt a kommunizmusellenesség és ügynökei elítélésére!

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) A XX. századot a totalitárius kommunista és náci rezsimiek büntetetlen jellemezték, amelyeket ártatlan emberek millióin brutálisan elkövettek. Az európai integráció közvetlen reakció volt a háborúra és a totalitárius rezsimiek által az európai kontinensen előidézett borzalomra.

Szilárd meggyőződésem, hogy Európa soha nem lesz egységes, ha nem sikerül egységes nézetet kialakítania saját történelméről, ezért pedig az Európa lelkiismeretéről és a totalitarianizmusról szóló állásfoglalás mellett szavaztam. El kell ismernünk, hogy a kommunizmus és a náciizmus közös törőből fakad, és a totalitárius rezsimiek által a múlt században elkövetett valamennyi bűntettéről szakértői vitát kell tartanunk. Tartozunk ezzel a fiatalabb generációknak, akik már nem ilyen rezsimiek alatt nőnek fel és akiknek a totalitarianizmus valamennyi formájával szembeni tudatossága vészjóslóan felületessé és elégtelenné vált, még a 2004-es bővítés óta eltelt öt év során is. Sok ember még ma sem tud azokról a rezsimokről, amelyek polgártársaikat 40 éven keresztül terrorizálták Közép- és Kelet-Európában, és amelyek a vasfüggönnyel és a berlini fállal választották el őket a demokratikus Európától.

2009-ben ünnepeljük a közép- és kelet-európai kommunista diktatúrák megbukásának és a berlini fal leomlásának 20. évfordulóját, ezért úgy vélem, hogy minden uniós kormánynak meg kell ragadnia ezt az alkalmat arra, hogy augusztus 23-át a sztálinizmus és náciizmus áldozatainak európai emléknapjává nyilvánítsa.

Ez a totalitárius rezsimek valamennyi áldozata számára tett ígéretet, valamint egy erőteljes és egyértelmű garanciát jelentene arra, hogy ezek az események soha nem ismétlődnek meg Európában.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Az Európa lelkiismeretéről és a totalitarianizmusról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett kívánok szavazni.

Szilárd meggyőződésem, hogy Európa figyelmét még jobban fel kell hívni a totalitárius és antidemokratikus rezsimek által elkövetett bűntettekre, mert úgy vélem, hogy történelmi emlékezetünk megőrzésének elősegítése nélkül nem tudjuk megszilárdítani az európai integrációt, feltéve, hogy Európa múltjának valamennyi aspektusát elismerjük.

Támogatom továbbá azt az indítványt, hogy nyilvánítsunk ki egy „európai emléknapot” a totalitárius és autoritárius rezsimek áldozatai számára.

Peter Skinner (PSE), írásban. – Az EU-ban és a tágabb értelemben vett Európában sokak számára kulcsfontosságú történelmi kérdést jelentenek a totalitarianizmus következményei, több millió ember halálával együtt. Elősegítette a későbbi generációk gondolkodásának alakulását, de azok számára, akik ebben az időszakban éltek, ez az európai fejlődésen ejtett borzalmas sebet jelenti. A szélsőségesesség még mindig meglévő fenyegetettség, e szélsőségeseknek pedig akaratlanul is van egy barátjuk a szavazófülkében – ez pedig a letargia. Politikusokként a szabadságainkra és saját életünkre jelentett veszéllyel kapcsolatos tudatosság olyasvalami, amire valamennyiünknek törekednünk kell, hogy a mostani és a jövőbeli generációkat emlékeztessük. Ezért tudom támogatni ezt az állásfoglalásra irányuló indítványt.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE), írásban. – (EL) Kereken elutasítjuk a totalitarianizmus bármely formáját, ugyanakkor pedig hangsúlyozzuk a múltra való emlékezés fontosságát. Ez történelmünk egyik fontos eleme.

Úgy véljük azonban, hogy a Parlament általi többségi döntéseknek nem feladata a történelmi tények értelmezése.

A történelmi tények értékelése a történészek és egyedül a történészek feladata.

Ezért döntöttünk úgy, hogy tartózkodunk a négy képviselőcsoport – közöttük az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták képviselőcsoport – által benyújtott, az Európa lelkiismeretéről és a totalitarianizmusról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítványra vonatkozó szavazástól.

Francis Wurtz (GUE/NGL), írásban. – (FR) Már jó néhányszor volt alkalmunk kifejtetni a „valamennyi totalitárius rezsim” kérdésével kapcsolatos, ismételt kijelentésekre vonatkozó nézeteinket.

Képviselőcsoportunk fenntartások nélkül ítéli el a totalitarianizmus valamennyi formáját. Fenntartások nélkül ítéli el a sztálinizmust. Ugyanakkor erőteljesen tiltakozik bármely olyan kísérlet ellen, amely a náciizmus banálissá tételére irányul azáltal, hogy azt a totalitárius rezsimek elítélésében rejtje el, amint az ebben az elénk benyújtott közös állásfoglalásban ismét előfordul.

Képviselőcsoportunk ezért tagadja meg az állásfoglalással kapcsolatos szavazáson való részvételt.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) A náciizmus vagy kommunizmus ideológiáit elfogadó totalitárius rezsimek elítélésének csupán az egyének és nemzetek alapvető jogait és szabadságait egykor és továbbra is elnyomó intolerancia, a fanatizmus és a tudatlanság valamennyi formájának teljes elítélése felé vezető első lépést szabad jelentenie. Elítélésre érdemes és alapjaiban elfogadhatatlan minden olyan ideológia, amely nem tartja tiszteletben az emberi méltóságot és az emberi életet.

A náciizmus és a kommunizmus olyan ideológiák, amelyeket valójában régebbi ideológiák inspiráltak. Ezek a XIX. században alakultak ki és az akkori európai államok körében alkotmányos elvekként határozták meg azokat. A militarizmus, a sovinszta nacionalizmus, az imperializmus, a radikalizmus és a későbbi fasizmus velejét tekintve embertelen és romboló volt, ezek pedig ennél fogva éppannyira megérdemlik a kifejezett elítélést, mint azok az ideológiák, amelyek később a kommunizmus és a náciizmus formájában bukkantak fel.

Ezt különösen most, ebben a bizonytalan és kivételesen nehéz időszakban kell hangsúlyoznunk. Ezért nem engedhetjük meg az náciizmus és a kommunizmus mögött meghúzódóhoz hasonló embertelen ideák ösztönözése, új politikai áramlatok felbukkanását. Az intolerancia csak a kompromisszumkötés és a kivételezés elutasításával küzdhető le, ezért szeretnénk kérni, hogy a „totalitarianizmus elleni küzdelem” szavakat módosítsák „a minden egyes ember emberi méltóságának, szabadságának és egyediségének elnyomását eredményező, valamennyi állami rezsim elleni küzdelem” szavakra.

– Állásfoglalásra irányuló indítvány: RC-B6-0166/2009 (A kultúra szerepe)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Az európai régiók fejlődésében a kultúra szerepéről szóló közös állásfoglalás mellett szavaztam, mert úgy vélem, hogy az EU-nak erőteljesebben kell támogatnia a kulturális projekteket.

Úgy vélem, hogy a regionális és helyi fejlődésre irányuló, a kultúrát, kreativitást és a művészeteket magukba foglaló stratégiák óriási mértékben járulnak hozzá az életminőség javulásához az európai régiókban és városokban azáltal, hogy előmozdítják a kulturális sokszínűséget, a demokráciát, a részvételt és kultúrák közötti párbeszédet.

Az állásfoglalás felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő egy zöld könyvet, amely az európai régiókban a fejlődés megszilárdítására irányuló számos intézkedést tartalmaz a kortárs kulturális tevékenységek területén.

Szerintem Európa kulturális szelleme egy fontos eszköze annak, hogy az európaiakat a különféle kulturális és nyelvi identitásukat teljes mértékben tiszteletben tartó módon hozzuk közelebb egymáshoz. Európa kulturális stratégiai tényezőket jelentenek Európa helyi, regionális és nemzeti szintű, valamint uniós intézményi szintű fejlődésében.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A kultúra olyan politikai terület, amely az egyes tagállamok politikai feladatai közé tartozik. Ez az állásfoglalás olyan kérdéseket vitat meg, amelyek nem tartoznak az Európai Unió hatáskörébe. Mivel mi komolyan vesszük a szubszidiaritás elvét, azon a véleményen vagyunk, hogy a Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságát meg kellene szüntetni.

Ezért a jelentés ellen szavaztunk.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) A kultúra az európai régiók fenntartható fejlődésének fontos eleme, ezért az összes régióra vonatkozó fejlesztési tervnek rendelkeznie kell egy kulturális vetülettel. Egy, a kultúrát, kreativitást és művészetet magában foglaló stratégia hatalmas mértékben fog hozzájárulni a városok és vidéki területek lakosai életminőségének javításához.

Hazámban, a viszonylag kisterületű Szlovákiában sokféle kulturális régió van, amelyeknek mind megvan a maguk belső változata. Az évek során itt kialakult kulturális hagyományok a népművészeti formák, típusok és változatok szokatlan változatosságából állnak.

Az északkelet-szlovákiai Stará Ľubovňa-ban, saját régiómban például az ember szlovák, német, rutén, görög, gorál és roma kultúrákat is talál. Minden falu rendez évente kulturális fesztiválokat, amelyek nagyszámú látogatót vonzanak régiómba. Az európai régiók közötti partnerség a szokások, dalok és táncok sokféleségén keresztül erősödik meg. A kulturális projektek az önkéntes szervezetek kezdeményezéseiből fakadnak, amelyek figyelemreméltóak és megérdemlik különösen az Európai Bizottság támogatását. Sajnálatos, hogy a kulturális projektek finanszírozását minden évben csökkentik, ami megnehezíti a helyi hatóságok számára, hogy ezeket a jelentős és egyedi kulturális hagyományokat megőrizték.

Szilárd meggyőződésem, hogy a Bizottságnak egy sor olyan potenciális intézkedéssel együtt kellene benyújtania zöld könyvét, amelyek az európai régiók kulturális fejlődésének megerősítését célzó kulturális tevékenységek támogatására irányulnak, ezért az európai régiók fejlődésében a kultúra szerepéről szóló állásfoglalás mellett szavaztam.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Az európai régiók fejlődésében a kultúra szerepéről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztam.

Jóllehet elfogadom, hogy a javasolt kezdeményezéseket az EU-n belüli regionális és helyi fejlődés előmozdításának csodálatraméltó célja ösztönözte, nem hiszem, hogy ezek elegendőek a célok elérésének garantálásához. Különösen azt kétlem, hogy ezek a kezdeményezések hatékonyan fogják előmozdítani a nyelvi és kulturális identitásokat, tekintettel arra, hogy ezeket nem egészítik ki további, tágabb kezdeményezések és politikák.

– Jelentés: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Oroszország továbbra is fontos stratégiai partner az EU számára. Olyan közös érdekeink vannak, mint a nukleáris fegyverek elterjedése elleni küzdelem és a békeépítés a Közel-Keleten. Oroszország továbbá fontos diplomáciai szereppel is bír, nemcsak az ENSZ Biztonsági

Tanácsának állandó tagjaként, hanem Irán nagy horderejű befolyásolójaként is. Ezért szükségünk van Oroszország segítségére abban, hogy meggyőzzük Iránt, ne építsen nukleáris bombát.

Oroszországgal meglévő kapcsolatunknak azonban vannak aggályos területei: és ha közös érdekeink vannak, akkor nem vagyok meggyőződve arról, hogy közös értékekben is osztozunk. Továbbra is aggályos Oroszországban a demokrácia állapota és a jogállamiság. A sajtószabadság szintén nincs az általunk elvárt színvonalon.

Oroszországgal meglévő partnerségünknek tehát erősnek és tartósnak kell lennie, de nem lehet feltétel nélküli. Oroszországnak különösen azt kell tudnia, hogy nem tűrjük a tavaly nyári háborúban bekebelezett, szuverén grúz területek elcsatolását és elismerését.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Határozottan mindössze egyetlen olyan nemzet van, amely soha nem lel kedvező megítélésre ebben a Parlamentben, amely általában olyan gyorsan hagy jóvá a Kubával, a kínai kommunista diktatúrával vagy akár Erdogan török miniszterelnökkel kötött gazdasági, kereskedelmi vagy együttműködési megállapodást.

A parlamenti többség – amely lelkesen üdvözölte a függetlenség Koszovó általi egyoldalú kinyilvánítását, annak ellenére, hogy az a szerb nemzet történelmi bölcsőjében fekszik – most learatja politikájának keserű gyümölcsét Abházia és Oszétia Oroszország által támogatott függetlenségével.

Ezenfelül, hogyan is vádolható kizárólag Oroszország azzal, hogy félreérti a biztonsági kérdéseket, amikor a NATO orosz határokig való terjeszkedését az oroszok természetesen provokációnak és fenyegetésnek élik meg?

Természetesen vannak nehézségek továbbra is. Oroszország viszont – Törökországtól eltérően – kulturálisan, szellemileg és földrajzilag Európához tartozik. Elsősorban vele kellene privilegizált kapcsolatokat fenntartanunk.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az imént elfogadott állásfoglalás egyértelművé teszi, hogy e Ház többségének mik a szándékai és céljai az EU és Oroszország közötti kapcsolatok terén. Azt akarja, hogy azok „a liberalizált és nyílt piacok, valamint a partnerek közötti beruházási jogok kölcsönösségének elvén alapuljanak, ennél fogva követeli, hogy a szoros és jótékony gazdasági kapcsolatokért cserébe az orosz kormány garantálja a külföldi befektetők tulajdonjogait”.

Más szóval a szándék az, hogy Oroszországra nyomást gyakoroljunk, hogy adja át belső természeti kincseit – például kifejezetten a földgázt és az olajt –, feltételeket szabjunk termelőkapacitásának és munkaerejének az uniós nagyhatalmak és nagyvállalkozások érdekei érdekében történő kizsákmányolásnak vessük alá, amely utóbbiak olyan erőforrásokhoz akarnak hozzáférni, amelyeknek az orosz néphez kellene tartozniuk.

Az állásfoglalás mindenféle nyomást gyakorol Oroszországra, de egyetlen helyen sem hivatkozik a NATO keleti irányú terjeszkedésére és az Egyesült Államok új európai rakétarendszerére.

A magunk részéről elutasítjuk az ilyen, fék nélküli kapcsolatot. Felszólítunk arra, hogy teremtsenek méltányos kapcsolatokat és kölcsönös tiszteletet a két fél között, amelyek népeik érdekein, valamint a beavatkozás-mentesség, a leszerelés és az enyhítés elveinek tiszteletben tartásán alapulnak.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Törökországtól eltérően Oroszország Európa földrajzi, kulturális és szellemi terének, ekként pedig civilizációjának részét képezi. Ezért számos területen – főleg az energia területén – kellene ideális stratégiai partnernek lennie. Oroszország ugyanakkor olyan testvérm nemzet, amelyet támogatnunk kell, nem pedig vég nélkül bírálgatni, ahogyan azt sok jobboldali, ultraszélsőséges európai teszi, kiváltképpen ebben a jelentésben, amely a grúziai oroszok kisebbség megmentését olyan „aránytalan ellentámadásnak” nevezi, amely „megkérdőjelezi, hogy Oroszország valóban készen áll-e egy európai közös biztonsági térségnek az EU-val együtt történő kiépítésére”.

Az ultraszélsőséges európaiak – akik mindig készek arra, hogy az Egyesült Államok mögé felsorakozzanak –, és iraki háborúik semmit nem tudnak tanítani az oroszoknak. Tíz évvel ezelőtt ugyanezek az ultraszélsőséges európai, „emberi jogi” típusúak nem sokat teketóriáztak azon, hogy támogassák-e a NATO-t a Szerbia elleni, elmondhatatlan agresszióban.

Felszólítunk egy új Európa kiépítésére, egy szuverén nemzetekből álló Európára, amely privilegizált kapcsolatokat fog kialakítani Oroszországgal.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Onyszkiewicz úrnak a Tanácshoz címzett, az EU és Oroszország közötti új megállapodásról szóló, európai parlamenti ajánlásra irányuló javaslatot tartalmazó jelentése ellen szavaztam.

Ami azt illeti, nem értek egyet az előadóval a Tanácshoz és a Bizottsághoz címzett, Oroszországgal a tárgyalások folytatására vonatkozó ajánlásokkal, mert nem hiszem, hogy ezek a tárgyalások elégségesek ahhoz, hogy olyan tisztességes megállapodást garantáljanak, amely tiszteletben tartja az Európai Unió jogait és előjogait és amely elő tudja mozdítani az érintett szereplők közötti jó kapcsolatok alakulását. Ezért úgy vélem, hogy mindkét félnek erőfeszítést kell tennie e cél elérése érdekében.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – Oroszország el kell döntenie, mit akar: vágyik-e az EU közös értékeire vagy sem? Az Oroszországgal – amely végül is stratégiai partnerünk – meglévő megállapodásnak sok területe van. Elismerjük a nukleáris fegyverek főleg Irakból való elterjedésének közös fenyegetését. Szükségünk van Oroszország segítségére a kvartett tagjaként abban, hogy a közel-keleti konfliktus békés rendezésén együttműködünk most, hogy Izraelnek új miniszterelnöke, az USA-nak pedig új elnöke van. Nem engedhetjük meg viszont azt, hogy Oroszország terrorizálja szomszédait, szénhidrogén-forrásait pedig diplomáciai fegyverként használja. Ugyanígy nem engedhetjük meg, hogy Oroszország egyszerűen úgy viselkedjen, mintha a tavaly nyári grúziai háború meg sem történt volna. A szuverén grúz területek bekebelezését sem Oroszország, sem az EU nem seperheti a szőnyeg alá. Végül pedig Oroszországnak be kell tartania az EBESZ-nek/Európa Tanácsnak az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megtartására irányuló kötelezettségvállalásait.

– Jelentés: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

John Attard-Montalto (PSE), írásban. – Megragadom a lehetőséget, hogy teljes mértékben támogassam ezt a jelentést, amelyet az uniós polgárok egészségének további védelme érdekében javasolnak, de arra is szeretném megragadni ezt az alkalmat, hogy elmondjam, Máltán és Gozón az egészségügyi alrendszer bizonyos területei romokban hevernek. Az orvosi vizsgálatokra és sebészeti beavatkozásokra váró máltaiak és gozóiak várólistái hihetetlenek. A lakosság 2%-a vár szürkehályog-műtétre.

Az állításomat alátámasztó számos példa egyike a várólisták története. A többi példa között szerepel az ágyhiány, ami egy csaknem egymilliárd eurós, állítólag csúcstechnológiás kórházban tapasztalható.

Liam Aylward (UEN), írásban. – Különösen azért szavaztam e jelentés mellett, mert arra sürgeti a Bizottságot, hogy használja fel a jelenleg rendelkezésre álló tudományos bizonyítékokat az uniós polgároknak az elektromágneses mezők potenciális veszélyeitől való megvédésére. Az 1999-es ajánlás egy, az ajánlás közzétételétől számított öt éven belüli, a folyamatban lévő kutatást figyelembe vevő naprakésszé tételt ír elő. Naprakésszé tételre azonban nem került sor. A Kyprianou biztoshoz írt 2008-as levelemben kértem, hogy vizsgálják felül az eredeti ajánlást, mivel annak felülvizsgálata már négy éve esedékes, naprakésszé tételre azonban még mindig nem került sor.

Az ajánlás óta láttunk tudományos kutatást és következtetéseket változni és felbukkanni, láttunk továbbá az elektromágneses mezőket – mint például a WiFit és Bluetooth-t – alkalmazó jelentős technológiai fejlődéseket. E terület állandóan változó jellege miatt újra kell értékelnünk a polgáraink védelmét szolgáló rendeleteket.

Egy 2007-es európai felmérésben az szerepel, hogy az uniós polgárok többsége úgy érzi, hogy a hatóságok nem végeztek megfelelő munkát azzal kapcsolatban, hogy tájékoztassák őket azokról a módokról, hogy miként védhetik meg magukat az elektromágneses mezőktől. Az EU-nak erőteljesebb vezető szerepet kell vállalnia az elektromágneses mezőkből eredő esetleges veszélyekkel kapcsolatban, alapvető kutatásban és iránymutatásokat kell ajánlania polgárai számára. Támogatom az elektromágneses mezőknek való kitettség által a közegészségre gyakorolt hatásokkal kapcsolatos további kutatást és remélem, hogy az 1999-es ajánlást felülvizsgálják és naprakésszé teszik.

Proinsias De Rossa (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely arra sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is legyen óvatos és végezze el a tudományos alap és az elektromágneses mezőkkel kapcsolatos határértékek felülvizsgálatát az új és újonnan azonosított egészségügyi kockázatok tudományos bizottságán (SCENIHR) keresztül. Ily módon a fogyasztók továbbra is magas szintű védelmet élvezhetnek a vezeték nélküli technológiák működésének és fejlődésének veszélyeztetése nélkül.

Az elektromágneses mezők az uniós polgárok számára közvetlen aggályt jelentenek. Egy, az elektromágneses mezőkkel foglalkozó, különös Eurobarometer-tanulmány azt jelezte, hogy az európaiak körében megosztottság tapasztalható az elektromágneses mezők esetleges egészségügyi kockázataival kapcsolatos

aggályokat tekintve: 14% egyáltalán nem aggódik, 35% nem nagyon aggódik, 35% eléggé aggódik, és 13% nagyon aggódik. A témában jó néhány tudományos tanulmányt tettek közzé az elmúlt években, de egyik sem tartalmazott egyértelmű bizonyítékot a vezeték nélküli technológia által kibocsátott elektromágneses mezők által az emberi egészségre gyakorolt esetleges hatásokra vonatkozóan.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggódalmakról szóló állásfoglalás mellett szavaztam, mivel ez olyan kérdés, amely az elektromágneses mezőknek otthon is és a munkahelyen is kitett európai lakosságot közvetlenül érinti.

A mesterséges elektromágneses mezőforrásoknak való kitettség az elmúlt években jelentősen nőtt, főleg a villamos energia és az egyre inkább speciális vezeték nélküli technológiák iránti, fokozódó kereslet miatt. Ezen okból kifolyólag úgy vélem, hogy rendkívül fontos az összes fogyasztó magas szintű védelmének garantálása anélkül azonban, hogy veszélybe kerülne a mobiltelefon-hálózatok működése és az új, vezeték nélküli technológiák kifejlesztése.

Robert Goebbels (PSE), írásban. – (FR) Ries asszony saját kezdeményezésű jelentése ellen szavaztam. Ez az a fajta, teljesen haszontalan jelentés, amelyért egyes képviselők megőrülnek, ugyanazok a képviselők, akik örömeiket lelik az „elővigyázatosság elvének” alkalmazásában, függetlenül attól, hogy az kell-e vagy sem, és akik óriási hűhót csapnak a nyilvánosság körében tapasztalható legkisebb „aggály” miatt is. Miközben évente nő az európaiak várható élettartama, az elektromágneses mezők esetleges hatásaival foglalkozó, megválaszolatlan kérdéseket felvető új tanulmányokat aránytalanul felnagyítják. Másfelől tudományos akadémiák és más valóban hozzáértő testületek által elvégzett olyan tanulmányok tucatjait hagyják figyelmen kívül, amelyek azt állapították meg, hogy nincs valódi kockázat. Minden jelentéktelen, amit eltúloznak.

Françoise Grossetête (PPE-DE), írásban. – (FR) Ries asszonynak az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggódalmakról szóló jelentése mellett szavaztam.

Létfontosságú a fogyasztók – főként a gyermekek – magas szintű védelmének garantálása a mobiltelefon-hálózatok működésének veszélyeztetése nélkül. Jóllehet egyik tudományos bizonyíték sem támasztotta alá, hogy a mobiltelefonok használata egészségügyi kockázatot jelent, ez a feltevés azért nem zárható ki határozottan, úgyhogy ezt a kérdést szerepeltetni kell az elővigyázatosság elvének keretében. Fontos rendszeresen naprakésszé tenni az elektromágneses mezőknek való lakossági kitettségrel kapcsolatos határértékeket.

Végül sürgős szükség van arra is, hogy az elektromágneses hullámok hatásaira vonatkozóan több információ álljon rendelkezésre és arra, hogy létrehozunk egy egységes engedélyezési rendszert az antennák és a relék telepítésére, amint azt a jelentés hangsúlyozza.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely arra szólít fel, hogy további kutatást kell végezni az olyan eszközökből kibocsátott elektromágneses mezőkkel kapcsolatban, mint a rádiók, a tévék, mikrohullámú sütők, mobiltelefonok és nagyfeszültségű vezetékek. A jelentés azt ajánlja, hogy az iskolákat, óvodákat, időotthonokat és kórházakat tudományos kritériumok alapján meghatározott távolságban kell tartani a mobiltelefon-antennáktól és a nagyfeszültségű vezetékektől.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggódalmakról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány kísérlet az utóhatások kezelésére és a felelősök elbűjtatására, hogy ne semmi ne sértse a monopóliumok tevékenységeit és nyereségességét, nem pedig arra, hogy megelőzzön és védjen. A villamosenergia- és távközlési társaságokkal, valamint a veszély fő forrását jelentő elektromos és elektronikus berendezések gyártóival kapcsolatos, fokozott tudatosság és a legalsó meglévő szinten meglévő aggályok egyértelmű eredményeket produkáló kutatást tesznek szükségessé, mivel az ilyen berendezésekkel kapcsolatos felelősség alapvetően magukat a társaságokat terheli, amelyek abban érdekeltek, hogy áruikat és szolgáltatásaikat eladják, abban pedig nem, hogy bizonyítsák az elektromágneses mezők káros következményeit.

Ennek, a közegészségre esetlegesen veszélyt jelentő, igen komoly problémának a kezelése érdekében, részletes kormányzati tanulmányokat kell végezni az agyi neoplasztikus degeneratív betegségekkel, az elektromágneses sugárzásnak az emberi szervezet homeosztázisára gyakorolt hatásaival kapcsolatban.

A munkavállalók általi koordinált küzdelem szükséges ahhoz, hogy – a megelőzés elve alapján – csökkenthetők legyenek az expozíciós határértékek és az elektromágneses mezőknek való tényleges kitettség.

Nem valósulhat meg a munkavállalók egészségének és biztonságának alapvető és tényleges védelme egy olyan EU-ban, amely a nyereségességet és a tőke versenyképességét támogatja a közegészség aláaknázása révén.

Luca Romagnoli (NI), *írásban*. – (IT) Ries asszonynak az elektromágneses mezőkhöz kapcsolódó egészségügyi aggodalmakról szóló jelentése mellett szavaztam.

Egyetértek az előadóval abban, hogy fel kell hívni a figyelmet az elektromágneses eszközök által a közegészségre gyakorolt hatás problémájára az olyan vonatkozó tanulmányok és kutatások előmozdításával, amelyek képesek arra, hogy pontosabban világítsák meg ezt a kérdést, amelyet egyre nagyobb vita övez.

Ezért egyetértek az előadóval abban, hogy felszólítja a Bizottságot arra, hogy fogadjon el egyértelmű politikát az elektromágneses hullámokra vonatkozóan, noha tudom, hogy a tagállamok bizonyos területeken – többek között például a mobiltelefonokkal kapcsolatos hullámok területén – kizárólagos hatáskörökkel rendelkeznek.

– Jelentés: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Charlotte Cederschiöld és Gunnar Hökmark (PPE-DE), *írásban*. – (SV) Ma Schmitt úrnak a „Jobb iskolák: az európai együttműködés menetrendje” című saját kezdeményezésű jelentése (A6-0124/2009) mellett szavaztunk. A jelentés számos olyan nagyobb kihívásra mutat rá, amelyekkel az európai iskolák szembesülnek és számos jó ajánlást tartalmaz. Az az ajánlás például, hogy a diákokat az iskolákban és az egyetemeken jobban fel kell készíteni egy olyan egyre rugalmasabb munkaerőpiacra, ahol a munkáltatók igényei gyorsan változnak.

A jelentés egyetlen bekezdés ellen azonban tiltakozunk, amely az iskolákban az egyre fokozódó erőszakot olyan tényezőknél tudja be, mint a fokozódó osztálykülönbségek és a növekvő kulturális sokszínűség az EU tagállamaiban. Az iskolai erőszak fokozódása súlyos társadalmi probléma, amelynek számos bonyolult oka van és amely nem kicsinyíthető le az okokra vonatkozó, leegyszerűsített magyarázatokkal.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *írásban*. – (RO) A „Jobb iskolák: az európai együttműködés menetrendje” című jelentés mellett szavaztam.

Szerintem az EU-nak támogatnia kell a tanrendek korszerűsítését és javítását azért, hogy azok tükrözzék a mostani munkaerőpiac követelményeit, valamint a társadalmi, gazdasági, kulturális és műszaki valóságot.

Örülök annak, hogy az iskoláknak törekedniük kell arra, hogy javítsák a fiatalok foglalkoztathatóságát, ugyanakkor azonban esélyt kell biztosítaniuk számukra saját készségeik fejlesztésére. Azt is szem előtt kell tartanunk, hogy a fiataloknak képeseknek kell lenniük arra, hogy megszerezzék az alapvető demokratikus készségeket.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), *írásban*. – (FR) Az iskolázás olyan alapvető kérdés, amelyet ma újólal meg kell erősítenünk. A „Jobb iskolák: az európai együttműködés menetrendje” című jelentés – amelyet teljes mértékben támogattak – e célkitűzés részét képezi. Különösen amellel tart ki, hogy minden fiatal európai polgár számára garantálni kell az olyan jó minőségű oktatáshoz való egyenlő hozzáférést, amely lehetővé teszi számukra, hogy készségeket és szilárd ismereteket sajátítsanak el. Felszólít továbbá a nehézségekkel küzdő létesítmények fokozott pénzügyi támogatására. Az alapismereteken kívül az állásfoglalás – nagyon helyesen – hangsúlyozza az idegennyelv-oktatás fontosságát már az első évektől kezdve, és ehhez hasonlóan a művészeti, kulturális oktatásban és testnevelésben való részesülés lehetőségét is, ami elengedhetetlen a személyes fejlődéshez. Ajánlja továbbá a fokozott mobilitást és az iskolai környezetváltást, e tekintetben pedig megemlíti a kiváló európai Comenius-programot, ugyanakkor pedig megállapítja, hogy ezt láthatóbbá és hozzáférhetőbbé kell tenni. Végül pedig az állásfoglalás – szigorúan betartva a szubszidiaritás elvét – olyan korszerű iskolai programok bevezetését ösztönzi, amelyek figyelembe veszik a változó technológiákat és az azok révén megnyíló lehetőségeket.

Lena Ek (ALDE), *írásban*. – (SV) „Az iskolai oktatás megszervezéséért, tartalmáért és reformjárt a tagállamok a felelősek”. Ez szerepel Schmitt úr jobb iskolákról szóló saját kezdeményezésű jelentésének első bekezdésében. Ezzel egyet is értek. Az EU szerepe az, hogy megkönnyítse az iskolák közötti különféle cseréket és felgyorsítsa a diákok mobilitását, és nem szabadna részt vennie semmilyen más, iskolával kapcsolatos kérdésben. Sajnálatos módon Schmitt úr állásfoglalása nem tartja magát bevezető ígéretéhez. Csaknem rögtön azzal indít, hogy az iskolákat hogyan kellene finanszírozni és értékelni, milyen tanrenddel kellene rendelkezniük és így tovább. Ezek pontosan azok a dolgok, amelyekkel az EU-nak nem kellene foglalkoznia, és pont azok

a dolgok, amelyeknek a tagállamok kezében kellene lenniük. Én egy karcsúbb, de célirányosabb EU-ra szavazok. Ezért mind a saját kezdeményezésű jelentés, mind pedig az alternatív állásfoglalás ellen szavaztam.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A nyilatkozattervezet számos figyelemreméltó elgondolást tartalmaz, de az iskolák olyan politikai területet jelentenek, amelynek az egyes tagállamok politikai feladatkörébe kell tartoznia. Ez az állásfoglalás tehát olyan kérdésekkel foglalkozik, amelyek az Európai Unió hatáskörén kívül esnek. Mivel mi komolyan vesszük a szubszidiaritás elvét, azon a véleményen vagyunk, hogy a Parlament Kulturális és Oktatási Bizottságát meg kellene szüntetni.

Mondani sem kell, hogy a jelentés ellen szavaztunk.

Louis Grech (PSE), írásban. – Elvileg támogatjuk a jelentést, de bizonyos részek (pl. a tanrendbe olyan tantárgyak bevezetése, amelyeket a migránsoknak saját anyanyelvükön tanítanak) nem tükrözik az egyes tagállamokban tapasztalható valóságot, főként a bevándorlók áradata, a pénzügyi és közigazgatási képességek, az ország lakosságának mérete és más egyéb tényezők tekintetében.

Ian Hudghton (Verts/ALE), írásban. – A jobb iskolákról szóló Schmitt-jelentés mellett szavaztam. A jelentés helyesen állapítja meg, hogy az iskolai oktatás a tagállamok hatáskörébe tartozik, és szerintem az is helyes, hogy az egyes nemzeti oktatási rendszerek autonómiával rendelkezzenek és azokat tiszteletben tartsuk. Mindazonáltal a gyermekek oktatási tapasztalatait EU-szerte csak egy nagyobb mértékű európai együttműködéssel lehet fokozni, az oktatási rendszereknek pedig az egész kontinensen alkalmazkodniuk kell annak érdekében, hogy lépést tartsanak a modern kihívásokkal.

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – (HU) Szeretnék gratulálni Schmitt Pál képviselőtársamnak a jobb iskolákról szóló európai együttműködés menetrendjéről szóló jelentéséhez, amely nagyon helyesen rámutat, hogy az inkluzív oktatási modellek elősegítik a hátrányos helyzetben lévő tanulócsoportok és a különleges oktatási igényekkel rendelkező tanulók integrációját, továbbá felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák az ilyen tanulók hozzáférését a legmagasabb szintű követelményeknek megfelelő képzéshez.

Szerte Európában a roma gyermekeket sújtják leginkább az oktatási hátrányok: az általános iskolás romagyerekek csaknem negyede tanul elkülönített osztályokban, míg a túlnyomórészt indokolatlanul speciális iskolákba kényszerített tanulók többsége roma származású. A romák 82%-a mindössze általános iskolai, vagy annál alacsonyabb végzettséggel rendelkezik, és csak 3,1%-uk jut a többségi átlagnak megfelelő színvonalú oktatáshoz. Pedig a roma gyermekek oktatási színvonalának emelése nemzetgazdasági szempontból jövedelmező befektetés, hiszen az a ráfordítás, amely ahhoz szükséges, hogy egy roma gyerek elvégezze a középiskolát, bőségesen megtérül a költségvetéshez való későbbi hozzájárulásai révén. A jobb oktatás által megnövekedett munkaerő-piaci esélyeik révén maguk is egyre inkább a társadalom hozzájáruló tagjaivá válnak ahelyett, hogy a jóléti rendszertől függenének. A befizetett adók növekedése és a kifizetett segélyek csökkenése pedig együttesen nettó hasznot jelent a költségvetés számára.

Stavros Lambrinidis (PSE), írásban. – (EL) A PASOK képviselőcsoport az EU-ban a jobb iskolákról szóló Schmitt-jelentéshez csatolt, alternatív állásfoglalásra irányuló indítványra szavazott, amely sikerrel szüntette meg a kizárólag a „legális” bevándorlók gyermekeinek oktatására történő hivatkozást, és amely számos más javítást tartalmaz. A képviselőcsoport ugyanakkor szeretné egyértelművé tenni, hogy nem ért egyet a szöveg 15. bekezdésével és azzal az összefüggéssel, amellyel összekapcsolja az oktatás valamennyi szintjét a munkaerőpiac munkáltatói igényeken alapuló „rugalmasságával”.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Schmitt úrnak az európai iskolákkal kapcsolatban az európai együttműködés menetrendjéről szóló saját kezdeményezésű jelentése megkísérli, hogy rámutasson azokra a közös kihívásokra és fenyegetésekre, amelyekkel a tagállami iskolarendszerek szembesülnek. Sokszor ez helyes is. Szükség van erre a közös diagnózisra, ha másért nem is, akkor a Közösségen belül zajló óriási migráció miatt.

A jelentés érdemes a támogatásra, de az ember nem tudja nem érezni, hogy azok a közös értékek, amelyeket az előadó az oktatási reform alapjainak tekint, nem merítik ki az összes olyan tényezőt, amelyek Európát az évszázadok során formálták. A 17. albekezdés az egyén teljes és többértékes fejlődésére, az emberi jogok és a társadalmi igazságosság tiszteletben tartásának kiművelésére, a személyes fejlődés és a szakmai fejlődés érdekében az egész életen át tartó tanulásra, a környezetvédelemre, valamint a személyes és kollektív jólétre hivatkozik. Ezek az értékek kívánatosak, néhány részlet azonban hiányzik – gondolok itt arra, hogy e közös értékeknek van egy forrásuk, ez a forrás pedig Európa keresztény gyökereiben rejlik.

Röviden: meggyőződésen, hogy valószínűleg a kereszténység szellemében való egység az egyetlen tartós és gyümölcsöző kötelék. Szilárd alap. Az erre való utalás persze nemcsak ennek a jelentésnek a hiányossága, hanem a Közösség teljes joganyagáé is. Ez kételyeket ébreszt a változások irányát illetően. Ma igent mondunk a helyes értékekre, de azt a kérdést is feltesszük, hogy mik lesznek ezek az értékek holnap?

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Schmitt úrnak a „Jobb iskolák: az európai együttműködés menetrendje” című jelentése ellen szavaztam.

Noha elvben egyetértek a jelentés általános céljaival és azzal a ténnyel, hogy az európai iskolarendszereket felül kell vizsgálni, hogy minőségük javulhasson, nem vélem úgy, hogy ez a jelentés meghatározná azokat a megoldásokat, amelyek hatékonyan tudnák előmozdítani a tanítás minőségének tényleges javulását, valamint az iskola – mint közösségi és szocializációs hely – előjogait.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Az oktatás minden bizonnyal rendkívül fontos kérdés, ezért több figyelmet kell fordítanunk arra. Különös figyelmet kell szentelni az oktatás első szakaszára, az óvodai oktatásra. Gondoskodni kell az olyan megfelelő társadalmi környezet és feltételek megteremtéséről, amelyek mellett a gyermekek és a fiatalok fejlődhetnek. A fiatalok oktatása jelenti a jövőnket, az egész Európai Unió jövőjét. Továbbra is dolgoznunk kell a tanulási feltételek javítását és a gyermekek és fiatalok körében az esélyegyenlőség megteremtését. Nem szabad továbbá elfeledkeznünk a fogyatékkal élő személyekről, a nemzeti kisebbségekről és a külföldiekről sem.

A tanári kar folyamatos képzése és a korszerű oktatási módszerek bevezetése rendkívül fontos tényezők. Javítanunk kell a tanárok bérezésén és növelnünk kell a tanári szakma fontosságát.

Szerintem az olyan fiatalokra is figyelmet kell fordítani, akik az Európai Unió más tagállamaiban kívánnak tanulni. A fiatalok pénzügyi helyzete nem határozhatja meg oktatásuk helyét, szintjét pedig még kevésbé.

Támogatom a Schmitt-jelentést és teljes mértékben egyetértek azzal, hogy rendkívüli jelentőséggel bír a folyamat minden szakaszában a fiatalok oktatása.

11. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

12. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

13. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

14. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Hölgyeim és uraim! A mai nap némiképpen különleges nap a számomra, mert tíz évnyi jó és hű szolgálat után ez volt az utolsó ülésem itt, Brüsszelben az elnöki székből.

Ezért nagyon szomorúan rekesztem be az Európai Parlament ülését.

(Az ülést 13.00-kor berekesztik.)